

THE WORDS OF THE BUDDHA

ຄືລານະທັມ

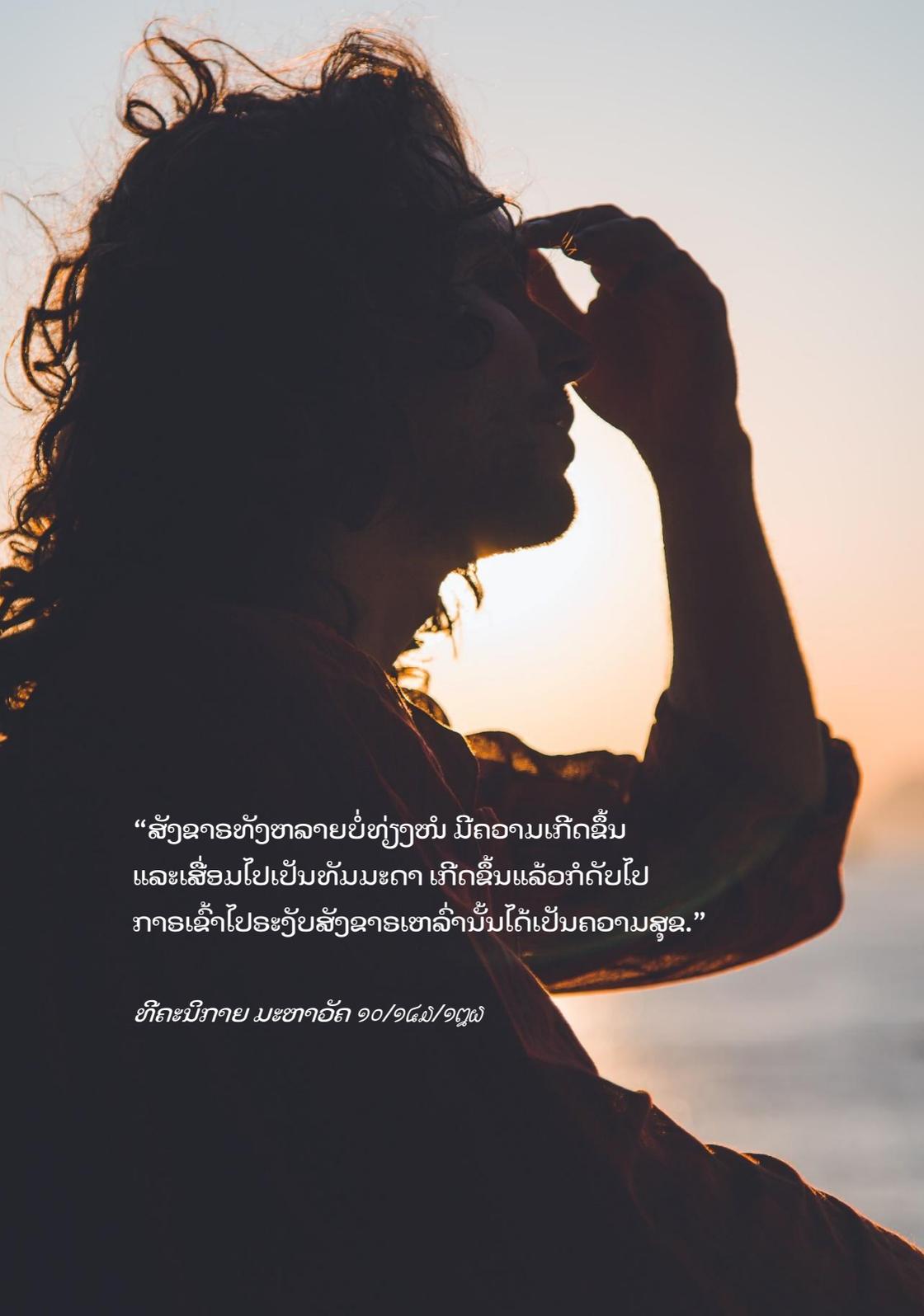
DHAMMA FOR

PATIENTS

“ພິກຂຸທັງຫລາຍ ບັດນີ້ເຮົາຂໍເຕືອນພວກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ
ສັງຂາຣທັງຫລາຍມີຄວາມເສື່ອມໄປເປັນທັມມະດາ ພວກເຈົ້າ
ທັງຫລາຍຈົ່ງເຖິງພ້ອມດ້ວຍຄວາມບໍ່ປະມາທເຖິດ.”

စိစာမးဗံမ

dhamma
for patients

A silhouette of a person with long, dark, wavy hair is shown against a bright, golden sunset sky. The person's face is in profile, looking towards the right, with their hand raised to their forehead. The background is a soft, glowing orange and yellow, suggesting the sun is low on the horizon. The overall mood is contemplative and serene.

“ສັງຂາດທັງຫລາຍບໍ່ທຽງໜໍ ມີຄວາມເກີດຂຶ້ນ
ແລະເສື່ອມໄປເປັນທັນມະດາ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວກໍດັບໄປ
ກາອເຂົ້າໄປຮະງັບສັງຂາດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເປັນຄວາມສຸຂ.”

ທີ່ຄະນິກາຍ ມະຫາວັດ ໑໐/໑໔໓/໑໘໖

**“Oh! Conditions are
impermanent,
their nature is to rise and fall;
having arisen, they cease;
their stilling is true bliss.”**

Mahāśudassanasutta DN 17
<https://suttacentral.net/dn17>

ບົທນໍາ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ກຸຕາຄາຣະສາລາ ປ່າ
ມະຫາວັນ ໃກ້ເມືອງເວສາລີ. ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ສະເດັດຈອອກຈາກທີ່ຫລີກເຣັ້ນໃນເວລາແລງ ສະເດັດເຂົ້າໄປທີ່
ສາລາພິກຂຸຜູ້ປ່ວຍໄຂ້ ໄດ້ຊົງເຫັນພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງທີ່ທຸພພິລພາບ
ເປັນໄຂ້ ແລ້ວປະທັບນັ່ງເທິງອາສນະທີ່ເຂົາຕົກແຕ່ງໄວ້ ຄັນ
ແລ້ວໄດ້ຕຣັສກັບພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າທັມ ໕ ປະກາຣບໍ່ເວັ້ນຫ່າງໄປເສຍຈາກ
ຄົນເຈັບໄຂ້ທຸພພິລພາບຄົນໃດ ຂໍ້ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາຜູ້ນັ້ນຍ່ອມ

ຫວັງໄດ້ ຕໍ່ກາລບໍ່ນານຄື ເຂົາຈັກກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕ
ວິມຸຕ ບັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະວະບໍ່ໄດ້ ເພາະອາສະວະ
ທັງຫລາຍສິ້ນໄປ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງໃນທິຕຖະທັມນີ້ ເຂົາ
ເຖິງຢູ່ ຕໍ່ກາລບໍ່ນານເລີຍ. ທັມ ໕ ປະກາຣນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?

**ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້
ເປັນຜູ້ພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມບໍ່ງາມໃນກາຍ,
ກຳນົດໝາຍໃນຄວາມເປັນປະຕິກູລຂອງອາຫາຣ,
ມີຄວາມສຳຄັນວ່າ ບໍ່ໜ້າຍິນດີໃນໂລກທັງປວງ,
ພິຈາຣະນາເຫັນສັງຂາຣທັງປວງວ່າບໍ່ທ່ຽງ,
ເຂົ້າໄປຕັ້ງມະຣະນະສັນຍາໄວ້ໃນພາຍໃນ,**

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າທັມ ໕ ປະກາຣນີ້ແລ ບໍ່ເວັ້ນທ່າງໄປເສຍ
ຈາກຄົນເຈັບໄຂ້ ທຸພພົລພາບຄົນໃດ ຂໍ້ນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ເຂົາຜູ້ນັ້ນ
ຍ່ອມຫວັງໄດ້ ຕໍ່ກາລບໍ່ນານຄື ເຂົາຈັກກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈ
ໂຕວິມຸຕ ບັນຍາວິມຸຕ ອັນຫາອາສະວະບໍ່ໄດ້ ເພາະອາສະວະ
ທັງຫລາຍສິ້ນໄປ ດ້ວຍບັນຍາອັນຍິ່ງເອງໃນທິຕຖະທັມນີ້ເຂົາ
ເຖິງຢູ່ ຕໍ່ກາລບໍ່ນານເລີຍ.

ອັງຄູຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໑໒໕/໑໒໑

“Another patient will recover from his illness whether or not he gets suitable food, suitable medicine, and a competent attendant.”

Gilānasutta AN 3.22
<https://suttacentral.net/an3.22>

ສາລະບານ

- 05 ບົກນຳ
- 14 ບົກທັມທີ່ຄວນຊາບກ່ອນ
- 20 ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທັມມະດາ
ສິ່ງນັ້ນທັງມວນຍ່ອມມີຄວາມດັບໄປເປັນທັມມະດາ
(ຄຳລາຍສູຕທີ ໑)
- 30 ຄຳລາຍສູຕທີ ໒
- 57 ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະກາຣ
- 65 ຄວາມອາພາທຂອງທິຄາວຸອຸປາສົກ
- 73 ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີອາພາທ
- 79 ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີອາພາທ

- 84 ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີອາພາທ
- 92 ກາຍປຽບເໝືອນໜ່ວຍໄຂ່
- 104 ຄວາມອາພາທຂອງຈິຕຕະຄະຫະບໍດີ
- 111 ຄວາມອາພາທຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະ
 ຄະຫະບໍດີ (ສູຕທິ ໑)
- 122 ຄວາມອາພາທຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະ
 ຄະຫະບໍດີ (ສູຕທິ ໒)
- 132 ຄວາມອາພາທຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະ
 ຄະຫະບໍດີ (ສູຕທິ ໓)
- 152 ພຣະມະຫາກັສສະປະຫາຍຈາກອາພາທ
 ດ້ວຍໂພຊຊົງຄ໌ ໗
- 157 ພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະຫາຍຈາກອາພາທ
 ດ້ວຍໂພຊຊົງຄ໌ ໗
- 162 ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຫາຍປະຊວນດ້ວຍໂພຊຊົງຄ໌ ໗
- 167 ຄວາມອາພາທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
- 174 ຈິຕຕັ້ງໝັ້ນໃນສະຕິປັຕຖານ ໔
 ທຸກຂະເວທະນາຍ່ອມບໍ່ຄອບງໍາ
- 178 ຄວາມອາພາທຂອງພຣະຜີ້ຄຣຸນະ
- 188 ຜູ້ໃດເຫັນທັມຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນພຣະພຸທທະເຈົ້າ
- 209 ຄວາມເປັນອະນິຈຈັງແຫ່ງເວທະນາ

- 220 ບໍ່ມີອັຕຕາໃນຂັ້ນທໍ ໕
- 236 ທ່ານພຣະສັນນະອາພາທ
- 247 ຖານະທີ່ສະຕຣີ ບຸຣຸສ ຄະຣີທໍສຖໍ ຫລືບັນພະຊິຕ
ຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆ
- 257 ສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣ
- 272 ອະນັຕຕະລັກຂະນະສູຕ
- 282 ຄວາມຊະຣາມີຢູ່ໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວ
ຄວາມເຈັບໄຂ້ມີຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ມີໂຣຄ
ຄວາມຕາຍມີຢູ່ໃນຊີວິຕ
- 286 ມະຣະນັສສະຕິ (ສູຕທິ ໑)
- 294 ມະຣະນັສສະຕິ (ສູຕທິ ໒)
- 300 ບຸຄຄຶລທີ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ
ແລະບໍ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ
- 309 ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມ (ສູຕທິ ໑)
- 314 ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມ (ສູຕທິ ໒)
- 319 ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຄົມນ໌ຍ່ອມບໍ່ໄປສູ່ວິນິບາຕ (ສູຕທິ ໑)
- 327 ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຄົມນ໌ຍ່ອມບໍ່ໄປສູ່ວິນິບາຕ (ສູຕທິ ໒)
- 336 ບຸຄຄຶລຄວນກະທໍາກັມດີສັ່ງສົມໄວ້
- 341 ຊີວິຕເມື່ອຊະຣານໍາໄປຢູ່...
- 345 ຄົນທີ່ເກີດມາແລ້ວທີ່ພົ້ນຈາກຊະຣາ
ແລະມະຣະນະບໍ່ມີເລີຍ

- 349 ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳ ບໍ່ມີອັນໃດຕ້ານທານໄດ້
- 358 ຊີວິດຂອງມະນຸສທັງຫລາຍໃນປັຈຈຸບັນໜ້ອຍຫລາຍ
ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ
ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສົລ
ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌
ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ
- 366 ອຸເທສແລະວິພັງຄ໌ຂອງບຸຄຄົລຜູ້ມີ
ຣາຕຣີໜຶ່ງຈະເຣີນ
- 374 ພຣະມະຫາກະຣຸນາທິຄຸນຂອງພຣະສາສດາ
ທີ່ມີແກ່ພິກຂຸອາພາທ
- 380 ສັນຍາ ກຸ ປະກາຣ (ສູຕທິ ໑)
- 383 ສັນຍາ ກຸ ປະກາຣ (ສູຕທິ ໒)

“Still another patient will recover from his illness only if he gets suitable food, not if he fails to get it; only if he gets suitable medicine, not if he fails to get it; and only if he gets a competent attendant, not if he fails to get one.”

Gilānasutta AN 3.22
<https://suttacentral.net/an3.22>

ບຶກຂຸທັມທີ່ຄວນຊາບກ່ອນ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້ ມີປາກົດຢູ່ໃນໂລກ ໓ ຈຳພວກເປັນຢ່າງໃດ (ຕະໂຍເມ ພິກຂະເວ ຄືລານາ ສັນໂຕ ສັງວິຊຸ-
ຊະມານາ ໂລກັສມິງ ກະຕະເມ ຕະໂຍ) ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄົນໄຂ້ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່
ສະບາຍຫລືບໍ່ໄດ້ກໍຕາມ (ອິທະ ພິກຂະເວ ເອກັຈໂຈ ຄືລາໂນ ລະພັນ
ໂຕ ວາ ສັປປາຍານິ ໂພຊະນານິ ອະລະພັນໂຕ) ໄດ້ເພສັຊທີ່ສະບາຍ

ຫລີບໄດ້ກໍຕາມ ໄດ້ອຸປັຕຖາກທີ່ສົມຄວນຫລີບໄດ້ກໍຕາມ ຍ່ອມ
ບໍ່ຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນໄດ້ເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄົນໄຂ້ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່
ສະບາຍຫລີບໄດ້ກໍຕາມ ໄດ້ເພສັຊທີ່ສະບາຍຫລີບໄດ້ກໍຕາມ
ໄດ້ອຸປັຕຖາກທີ່ສົມຄວນຫລີບໄດ້ກໍຕາມ ຍ່ອມຫາຍຈາກ
ອາພາຫນັ້ນໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄົນໄຂ້ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ໂພຊະນະທີ່
ສະບາຍຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ,
ໄດ້ເພສັຊທີ່ສະບາຍຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້
ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ, ໄດ້ອຸປັຕຖາກທີ່ສົມຄວນຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນ
ໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບັນດາຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ເພາະອາສັຍ
ຄົນໄຂ້ທີ່ໄດ້ໂພຊະນະທີ່ສະບາຍຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນໄດ້
ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ, ໄດ້ເພສັຊທີ່ສະບາຍຈຶ່ງຫາຍຈາກ
ອາພາຫນັ້ນໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ, ໄດ້ອຸປັຕຖາກທີ່
ສົມຄວນຈຶ່ງຫາຍຈາກອາພາຫນັ້ນໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຍ່ອມບໍ່ຫາຍ ນີ້
ແລ ເຮົາຈຶ່ງອະນຸຍາຕຄຣິດສະໄນພັຕ ອະນຸຍາຕຄຣິດສະໄນເພສັຊ
ອະນຸຍາຕຄຣິດສະໄນອຸປັຕຖາກໄວ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ແລະເພາະອາສັຍຄົນໄຂ້ເຊັ່ນນີ້ ເຖິງຄົນໄຂ້
ອື່ນກໍຄວນໄດ້ຮັບກາຣບໍາຮຸງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄົນໄຂ້ ໓ ຈໍາພວກນີ້ແລ ມີປາກົດຢູ່ໃນໂລກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ ບຸຄຄົລເຊິ່ງປຽບດ້ວຍຄົນ
ໄຂ້ ໓ ຈໍາພວກນີ້ ມີປາກົດຢູ່ໃນໂລກ, ໓ ຈໍາພວກເປັນ
ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ
ຫລືບໍ່ໄດ້ເຫັນກໍຕາມ ໄດ້ຟັງທັມວິນັຍທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາສແລ້ວ
ຫລືບໍ່ໄດ້ຟັງກໍຕາມ ຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົລ
ທັມທັງຫລາຍໄດ້ເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ
ຫລືບໍ່ໄດ້ເຫັນກໍຕາມ ໄດ້ຟັງທັມວິນັຍທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາສແລ້ວ
ຫລືບໍ່ໄດ້ຟັງກໍຕາມ ຍ່ອມຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົລທັມ
ທັງຫລາຍໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ
ຈິ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົລທັມທັງຫລາຍໄດ້ ເມື່ອບໍ່

ໄດ້ເຫັນ ຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍ
ໄດ້. ໄດ້ຟັງທັມວິນັຍທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາສແລ້ວຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່
ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຟັງ ຍ່ອມ
ບໍ່ຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບັນດາບຸຄຄົລທັງ ໓ ຈຳພວກນັ້ນ ເພາະ
ອາສັຍບຸຄຄົລຜູ້ທີ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນ
ຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ເຫັນ ຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງສູ່
ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍໄດ້. ໄດ້ຟັງທັມວິນັຍ
ທີ່ຕະຖາຄົຕປະກາສແລ້ວຈຶ່ງຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນຊອບໃນກຸສົນ
ທັມທັງຫລາຍໄດ້ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ຟັງ ຍ່ອມບໍ່ຢັ່ງລົງສູ່ຄວາມເຫັນ
ຊອບໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍໄດ້ ນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງອະນຸຍາຕກາຣ
ສະແດງທັມໄວ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ແລະກໍເພາະອາສັຍບຸຄຄົລເຊັ່ນນີ້ ຈຶ່ງຄວນ
ສະແດງທັມແມ່ນແຕ່ແກ່ບຸຄຄົລອື່ນໆ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ບຸຄຄົລເຊິ່ງປຽບດ້ວຍຄົນໄຂ້ ໓ ຈຳພວກນີ້
ແລ ມີປາກົດຢູ່ໃນໂລກ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກ-ຕິກາະນິປາຕ ໒໐/໑໑໕/໔໖໑

**“Whatever is subject to origination
is all subject to cessation.”**

*PaṭhamagilānaSutta SN 35.74
<https://suttacentral.net/sn35.74>
Translated by Bhikkhu Bodhi*

**ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນ
ທັມມະຄາ ສິ່ງນັ້ນທັງມອນຍ່ອມມີ
ຄວາມດັບໄປເປັນທັມມະຄາ** *(ຂີລາເນ-ສຸກເທີ 1)*

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່
ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ
ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ໃນວິຫາຣໂນ້ນ ມີພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງ
ເປັນຜູ້ໃໝ່ ບໍ່ປາກົດນາມແລະໂຄຕ ເປັນຜູ້ອາພາທ ໄດ້ຮັບ

ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັດ ຂໍປະທານ
ພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈົ່ງອາສັຍຄວາມເອັນດູ
ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນເຖິດ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັດ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະດັບຄຳວ່າ ພິກຂຸໃໝ່ແລະ
ວ່າເປັນໄຂ້ ຊົງຊາບຊັດວ່າເປັນພິກຂຸບໍ່ປາກົດນາມແລະໂຄຕ
ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້
ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈມາແຕ່ໄກ ຄັນເຫັນແລ້ວ ກໍປູ
ອາສະນະໄວ້ທີ່ຕຽງ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບ
ພິກຂຸນັ້ນວ່າ:

ຢ່າເລີຍພິກຂຸ ເຈົ້າຢ່າປູອາສະນະໄວ້ທີ່ຕຽງເລີຍ ອາສະນະທີ່
ເຂົາຈັດໄວ້ເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່ ເຮົາຈັກນັ່ງເທິງອາສະນະນັ້ນ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ຕຣັສຖາມພິກຂຸນັ້ນວ່າ:

ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັດຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຫລື
ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມ
ປາກົດ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົດແລະຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ
ຍ່ອມບໍ່ປາກົດ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມລັງກຽດ ບໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນອັນໃດໆ
ຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມລັງກຽດ ມີຄວາມ
ເດືອດຮ້ອນຢູ່ບໍ່ນ້ອຍ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລຫລືໜ້?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍ
ສິລເລີຍ.

ພິກຂຸ! ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ເຈົ້າມີຄວາມລັງກຽດ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເພາະເຣື່ອງໃດໜ້?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງເພື່ອສິລວິສຸທທິເລີຍ?

ພິກຂຸ! ຖ້າເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງເພື່ອສິລວິສຸທທິ ແລ້ວ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງ ແລ້ວປະພຶຕເພື່ອອັນໃດໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວເພື່ອຄາຍຈາກຣາຄະ.

ສາທຸ ສາທຸ ພິກຂຸ! ດີແລ້ວ ທີ່ເຈົ້າຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງ ແລ້ວເພື່ອຄາຍຈາກຣາຄະ. ພິກຂຸ ເພາະວ່າທັມທີ່ເຮົາສະແດງ ແລ້ວ ລ້ວນມີຄວາມຄາຍຈາກຣາຄະເປັນຄວາມມຸ່ງໝາຍ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ?

ຈັກຊຸທຸ່ງງຫລືບໍ່ທຸ່ງງ?

ບໍ່ທຸ່ງງ ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທຸ່ງງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສຕະທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຄານະທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

**ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?**

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຊິວຫາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກາຍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະໂນທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

**ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?**

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ພິກຂຸ! ອະຣິຍະສາວິກຜູ້ໄດ້ສະດັບແລ້ວເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມ
ເປື້ອໜ່າຍໃນຈັກຊຸ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນໂສຕະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍ
ໃນຄານະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຊິວຫາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນກາຍ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນມະໂນ ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳນັດ
ເພາະຄາຍກຳນັດ ຈິ່ງຫລຸດພົ້ນ ເມື່ອຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມມີ
ຍານຍັງຮູ້ວ່າ ຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ
ພຣົມມະຈັນຍ໌ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳ ໄດ້ທຳສຳເຣັຈແລ້ວ
ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ.

ຄຳລາມຂັ້ນ

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສໄວຍາກອນພາສີຕນີ້ແລ້ວ
ພິກຂຸນັ້ນຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແລະ
ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວຍາກອນພາສີຕນີ້ຢູ່ ທັມມະ
ຈັກຊຸອັນປາສະຈາກທຸລີ ປາສະຈາກມົລທິນໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່
ພິກຂຸນັ້ນວ່າ ສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງມີຄວາມເກີດຂຶ້ນເປັນທັມມະດາ ສິ່ງ
ນັ້ນທັງມວນຍ່ອມມີຄວາມດັບໄປເປັນທັມມະດາ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະລາຍະຕະນະວັຄ ໑໗/໔໔/໘໘

ຄືລານະສູຕທີ ໒

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ໃນວິຫາຣໂນ້ນ ມີພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງ
ເປັນຜູ້ໃໝ່ ບໍ່ປາກົດນາມແລະໂຄຕ ເປັນຜູ້ອາພາທ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂ໌ ເປັນໄຂ້ໜັກ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍປະທານ
ພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈົ່ງອາສັຍຄວາມເອ້ນດູ
ສະເດັຈເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນເຖີດ ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະດັບຄຳວ່າ ພິກຂຸໃໝ່ແລະ
ວ່າເປັນໄຂ້ ຊົງຊາບຊັດວ່າເປັນພິກຂຸບໍ່ປາກົດນາມແລະໂຄຕ
ພຣະອົງຄົງສະເດັດເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນໄດ້
ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈມາແຕ່ໄກ ຄັນເຫັນແລ້ວ ກໍປູ
ອາສະນະໄວ້ທີ່ຕຽງ ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບ
ພິກຂຸນັ້ນວ່າ:

ຢ່າເລີຍພິກຂຸ ເຈົ້າຢ່າປູອາສະນະໄວ້ທີ່ຕຽງເລີຍ ອາສະນະທີ່
ເຂົາຈັດໄວ້ເຫລົ່ານີ້ມີຢູ່ ເຮົາຈັກນັ່ງເທິງອາສະນະນັ້ນ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາຈັດໄວ້ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ຕຣັສຖາມພິກຂຸນັ້ນວ່າ:

ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຫລື
ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸເລົາຢ່ອມ
ປາກົດ ຄວາມກຳເຣີບຢ່ອມບໍ່ປາກົດແລຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົງຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຢ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ
ຢ່ອມບໍ່ປາກົດ ພຣະອົງຄົງຜູ້ຈະເຣີນ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມລັງກຽດ ບໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນອັນໃດໆ
ຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມລັງກຽດ ມີຄວາມ
ເດືອດຮ້ອນຢູ່ບໍ່ນ້ອຍ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລຫລືໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍ
ສິລເລີຍ.

ພິກຂຸ! ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ
ເຈົ້າມີຄວາມລັງກຽດ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເພາະເຮືອງໃດໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງເພື່ອສິລວິສຸທທິເລີຍ?

ພິກຂຸ! ຖ້າເຈົ້າຍັງບໍ່ຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງເພື່ອສິລວິສຸທທິ
ແລ້ວ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ເຈົ້າຈະຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງ
ແລ້ວປະພຶຕເພື່ອອັນໃດໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວເພື່ອອະນຸປາທາປະຣິນິພພານ.

ສາທຸ ສາທຸ ພິກຂຸ! ດີແລ້ວ ທີ່ເຈົ້າຮູ້ທົ່ວເຖິງທັມທີ່ເຮົາສະແດງ
ແລ້ວເພື່ອອະນຸປາທາປະຣິນິພພານ. ພິກຂຸ ເພາະວ່າທັມທີ່ເຮົາ
ສະແດງແລ້ວ ລ້ວນມີອະນຸປາທາປະຣິນິພພານເປັນຄວາມມຸ່ງ
ໝາຍ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ?

ຈັກຂຸທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຮູບທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຈັກຊວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ!

ຈັກຂຸສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຊົມເຊີຍ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຈັກຂຸສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່
ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂະໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສຕະທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂະໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຽງທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສຕະວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກາຂ໌ຫລືເປັນສຸຂ໌ໝໍ?

ເປັນທຸກາຂ໌ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກາຂ໌ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂສຕະສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກາຂ໌ຫລືເປັນສຸຂ໌ໝໍ?

ເປັນທຸກາຂ໌ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະໂສຕະສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່
ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂະໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຄານະທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກາຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກາຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກາຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກິນທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກາຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກາຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຄານະວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຄານະສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຄານະສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່ ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຊົວຫາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຣົສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຊິວຫາວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ຊົວຫາສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຊິວຫາສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່
ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກາຍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ໂຜຕຖັພພະທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກາຍວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກາຍສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະກາຍສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່
ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂະໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະໂນທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ທັມມໍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະໂນວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະໂນສັມຜັສທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະມະໂນສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍທ່ຽງຫລືບໍ່
ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ພິກຂຸ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບແລ້ວເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມ
ເປື້ອໜ່າຍໃນຈັກຂຸ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຣູປ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນ
ຈັກຂຸວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຈັກຂຸສັມຜັສ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍ
ໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະ
ເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຈັກຂຸສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ;

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນໂສຕະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຽງ ຍ່ອມເປື້ອ
ໜ່າຍໃນໂສຕະວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນໂສຕະສັມຜັສ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກ
ຂະມະສຸຂະເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະໂສຕະສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ;

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຄານະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນກິນ ຍ່ອມເປື້ອ
ໜ່າຍໃນຄານະວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຄານະສັມຜັສ
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກ
ຂະມະສຸຂະເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຄານະສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ;

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຊົວຫາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນວິສ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຊົວຫາວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຊົວຫາສັມຜັສ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະຊົວຫາສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ;

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນກາຍ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນໂຜຕຖັພພະ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນກາຍວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນກາຍສັມຜັສ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະກາຍສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ;

ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນມະໂນ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນທັມມ໌ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນມະໂນວິນຍານ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນມະໂນສັມຜັສ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສຸຂະເວທະນາ ທຸກຂະເວທະນາ ຫລືອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາທີ່ເກີດຂຶ້ນເພາະມະໂນສັມຜັສເປັນປັຈຈັຍ ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳນັດ ເພາະຄາຍກຳນັດ ຈຶ່ງຫລຸດພົ້ນ ເມື່ອຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມມີຍານຢັ່ງຮູ້ວ່າ ຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຍ໌ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳ ໄດ້ທຳສຳເຣັຈແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສໄວຍາກອນພາສີຕນີ້ແລ້ວ
ພິກຂຸນັ້ນຊິນຊົມຍິນດີພາສີຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແລະ
ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວຍາກອນພາສີຕນີ້ຢູ່ **ຈິຕຂອງ**
ພິກຂຸນັ້ນກໍຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫລາຍເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ
ດັ່ງນີ້ແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະລາຍະຕະນະວັຄ ໑໘/໔໖/໙໐

ທັມອັນເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເບົາ ໃຈ ໔ ປະກາດ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ນິໂຄຣທາຣາມ ໃກ້ພຣະນະຄອຣກະບິລພັສ ແຄວ້ນສັກກະ ກໍສມັຍນັ້ນ ພິກຂຸ ຫລາຍອົງຄົກທໍາຈິວອຣເພື່ອຖວາຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ດ້ວຍ ຫວັງວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງມີຈິວອຣສໍາເຮັຈແລ້ວ ລ່ວງໄປ ອີກ ໓ ເດືອນ ກໍຈັກສະເດັຈຈາຣິກໄປ. ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະ ສາກະຍະຣາຊໄດ້ຊົງສະດັບຂ່າວວ່າ ພິກຂຸຫລາຍອົງຄົກທໍາ ຈິວອຣເພື່ອຖວາຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ດ້ວຍຫວັງວ່າ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄຊົງມີຈິວອຣສໍາເຮັຈແລ້ວ ລ່ວງໄປອີກ ໓ ເດືອນ ກໍ

ຈັກສະເດັດຈາກໄປ. ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະ
ຍະຣາຊສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ
ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນ
ສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນມາວ່າ ພິກຂຸ
ຫລາຍອົງຄົກທຳຈິວອຣເພື່ອຖວາຍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ດ້ວຍ
ຫວັງວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງມີຈິວອຣສຳເຣັຈແລ້ວ ລ່ວງໄປ
ອີກ ໖ ເດືອນ ກໍຈັກສະເດັດຈາກໄປ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ເຣື່ອງນີ້ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ໄດ້ຟັງ ຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບມາສະເພາະພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ ອຸປາສົກຜູ້ມີ
ປັນຍາຄວນກ່າວສອນອຸປາສົກຜູ້ມີປັນຍາ ຜູ້ປ່ວຍໄຂ້ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ.

ມະຫານາມະ! ອຸປາສົກຜູ້ມີປັນຍາຄວນປອບໃຈອຸປາສົກຜູ້ມີ
ປັນຍາ ຜູ້ປ່ວຍໄຂ້ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ດ້ວຍທັມອັນ
ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະກາຣວ່າ:

ທ່ານຈົ່ງເປົາໃຈເຖີດວ່າ ທ່ານມີຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນ
ໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ... ໃນພຣະສົງຄໍ... ມີ

ສິລທີ່ພຣະອະນິຍະເຈົ້າໃຫ້ແລ້ວ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ທະລຸ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່
ພ້ອຍ ເປັນອິສສະຣະ ວິນຍຸຊົນສັນລະເສີນ ບໍ່ມີອັນໃດຄອບງຳ
ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ.

ມະຫານາມະ! ອຸປາສິກຜູ້ມີປັນຍາ ຄັນປອບໃຈອຸປາສິກຜູ້ມີ
ປັນຍາ ຜູ້ປ່ວຍໄຂ້ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ດ້ວຍທັມອັນ
ເປັນທີ່ຕັ້ງແຫ່ງຄວາມເປົາໃຈ ໔ ປະກາຣນີ້ແລ້ວ ຄວນຖາມ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານຍັງມີຄວາມຫ່ວງໃຍໃນມາຣດາແລະບິດາຢູ່
ຫລື? ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຍັງມີຄວາມຫ່ວງໃຍໃນມາຣ
ດາແລະບິດາຢູ່, ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານ
ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ເຖິງທ່ານຈະກະທຳຄວາມຫ່ວງ
ໃຍໃນມາຣດາແລະບິດາ ກໍຈັກຕາຍ, ເຖິງທ່ານບໍ່ກະທຳຄວາມ
ຫ່ວງໃຍໃນມາຣດາແລະບິດາ ກໍຈັກຕາຍເໝືອນກັນ
(ເພາະສະນັ້ນ) ຂໍທ່ານຈົ່ງລະຄວາມຫ່ວງໃຍໃນມາຣດາແລະ
ບິດາຂອງທ່ານເສຍເຖິດ. ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາລະຄວາມ
ຫ່ວງໃຍໃນມາຣດາແລະບິດາຂອງເຮົາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນຖາມເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານຍັງມີຄວາມຫ່ວງໃຍ
ໃນບຸຕແລະພະຣິຍາຢູ່ຫລື? ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຍັງມີ
ຄວາມຫ່ວງໃຍໃນບຸຕແລະພະຣິຍາຢູ່, ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວ
ກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ເຖິງ

ທ່ານຈະກະທຳຄວາມຫ່ວງໃຍໃນບຸຕແລະພະຣິຍາ ກໍຈັກຕາຍ, ເຖິງທ່ານບໍ່ກະທຳຄວາມຫ່ວງໃຍໃນບຸຕແລະພະຣິຍາ ກໍຈັກຕາຍເໝືອນກັນ (ເພາະສະນັ້ນ) ຂໍທ່ານຈົ່ງລະຄວາມຫ່ວງໃຍໃນບຸຕແລະພະຣິຍາຂອງທ່ານເສຍເຖິດ. ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາລະຄວາມຫ່ວງໃຍໃນບຸຕແລະພະຣິຍາຂອງເຮົາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນຖາມເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານຍັງມີຄວາມຫ່ວງໃຍໃນກາມຄຸນ ໕ ອັນເປັນຂອງມະນຸສຢູ່ຫລື? ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຍັງມີຄວາມຫ່ວງໃຍໃນກາມຄຸນ ໕ ອັນເປັນຂອງມະນຸສຢູ່, ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ກາມອັນເປັນທິພຽງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າກາມອັນເປັນຂອງມະນຸສ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກກາມອັນເປັນຂອງມະນຸສ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມມະຫາຣາຊິກາເຖິດ, ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກກາມອັນເປັນຂອງມະນຸສແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມມະຫາຣາຊິກາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມມະຫາຣາຊິກາ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມມະຫາຣາຊິກາ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາ

ຊັ້ນຕາວະຕິງສາເຖິດ, ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາ
ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຈາຕຸມມະຫາຣາຊິກາແລ້ວ ຈິຕ
ຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງສາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນ
ຍາມາຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະຕິງ
ສາ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຕາວະ
ຕິງສາ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຍາມາເຖິດ, ຖ້າ
ເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນ
ຕາວະຕິງສາແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນ
ຍາມາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນຕຸສິ
ຕາຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ຂໍ
ທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຍາມາ ແລ້ວ
ນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຕຸສິຕາເຖິດ, ຖ້າເຂົາກ່າວ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຍາມາແລ້ວ
ຈິຕຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນຕຸສິຕາແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນ
ນິມມານະຣະຕິຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນ

ຕຸສິຕາ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຕຸສິຕາ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະຕິເຖິດ ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນຕຸສິຕາແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະຕິແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະຕິ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະຕິ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິເຖິດ, ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນນິມມານະຣະຕິແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົານ້ອມໄປໃນພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ພຣົມມະໂລກຍັງດີກວ່າ ແລະປະນີຕກວ່າພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພວກເທວະດາຊັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິ ແລ້ວນ້ອມຈິຕໄປໃນພຣົມມະໂລກເຖິດ, ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພວກເທວະດາ

ຂັ້ນປະຣະນິມມິຕະວະສະວັຕຕິແລ້ວ ຈິຕຂອງເຮົານັ້ນອມໄປ
ໃນພຣົມມະໂລກແລ້ວ.

ອຸປາສິກນັ້ນຄວນກ່າວກັບເຂົາຢ່າງນີ້ວ່າ ດູ່ກ່ອນທ່ານຜູ້ມີອາຍຸ
ແມ່ນແຕ່ພຣົມມະໂລກກໍບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຢັ້ງຢືນ ຍັງນັບເນື່ອງໃນສັກ
ກາຍະ ຂໍທ່ານຈົ່ງພາກຈິຕໃຫ້ອອກຈາກພຣົມມະໂລກ ແລ້ວ
ນັ້ນອມຈິຕໄປໃນຄວາມດັບແຫ່ງສັກກາຍະເຖິດ ຖ້າເຂົາກ່າວຢ່າງ
ນີ້ວ່າ ຈິຕຂອງເຮົາອອກຈາກພຣົມມະໂລກແລ້ວ ເຮົານັ້ນອມຈິຕ
ໄປໃນຄວາມດັບແຫ່ງສັກກາຍະແລ້ວ.

ມະຫານາມະ! ເຮົາຍ່ອມບໍ່ກ່າວວ່າມີຄວາມຕ່າງກັນອັນໃດຂອງ
ອຸປາສິກຜູ້ມີຈິຕຫລຸດພົ້ນແລ້ວຢ່າງນີ້ ກັບພິກຂຸຜູ້ຫລຸດພົ້ນແລ້ວ
ຕັ້ງຮ້ອຍປີລະຫວ່າງວິມຸຕກັບວິມຸຕ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຕ ໑໙/໔໐໖-໔໐໗/໑໖໒໗-໑໖໓໓

ຄວາມອາພາທຂອງ ທີຄາວຸອຸປາສິກ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍ
ສມັຍນັ້ນ ທີຄາວຸອຸປາສິກປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ໄດ້
ເຊີນໂຊຕິຍະຄະຫະບໍດີ ຜູ້ເປັນບິດາມາສັ່ງວ່າ:

ຂ້າແຕ່ຄະຫະບໍດີ! ຂໍທ່ານຈົ່ງໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແລ້ວ
ຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທທັງສອງຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍ

ສຽນເກົ້າ ແລ້ວກຣາບທູລຕາມຄຳຂອງຂ້ານ້ອຍວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ທີຄາວຸອຸປາສິກປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂ໌ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທທັງສອງຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະຈົ່ງກຣາບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈົ່ງຊົງພຣະກະຣຸນາສະເດັຈໄປຍັງນິເວສຂອງທີຄາວຸອຸປາສິກດ້ວຍ. ໂຊຕິຍະຄະຫະບໍດີຮັບຄຳທີຄາວຸອຸປາສິກແລ້ວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ. ຄັນແລ້ວ ໂຊຕິຍະຄະຫະບໍດີໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ທີຄາວຸອຸປາສິກປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂ໌ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທທັງສອງຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະເຂົາກຣາບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈົ່ງຊົງພຣະກະຣຸນາສະເດັຈໄປຍັງນິເວສຂອງທີຄາວຸອຸປາສິກດ້ວຍ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮັບດ້ວຍອາກາຣດຸສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງນຸ່ງແລ້ວ ຊົງຖືບາຕແລະຈິວອຣສະເດັຈເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງທີຄາວຸອຸປາສິກ ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້ ແລ້ວໄດ້ຕຣັສຖາມທີຄາວຸອຸປາສິກວ່າ:

ທິຄາວຸ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້
ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື, ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທິຄາວຸອຸປາສິກກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ, ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ທິຄາວຸ! ເພາະເຫຕນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກ
ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະ
ພຸທທະເຈົ້າ ໆລໆ ໃນພຣະທັມ ໆລໆ ໃນພຣະສົງຄ໌ ໆລໆ
ຈັກເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສິລທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວ ໆລໆ
ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ. ທິຄາວຸ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ທິຄາວຸອຸປາສິກກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ໂສຕາປັຕຕິຍັງຄະ ໔ ເຫລົ່າໃດ
ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວ ທັມເຫລົ່ານັ້ນມີຢູ່ໃນ

ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍເຫັນຊັດໃນທັມເຫລົ່ານັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍ
ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະ
ພຸທທະເຈົ້າ ໆລໆ ໃນພຣະທັມ ໆລໆ ໃນພຣະສົງຄ໌ ໆລໆ
ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສິລທີ່ພຣະອະນິຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວ ໆລໆ
ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ.

ທິຄາວຸ! ເພາະສະນັ້ນແລ ເມື່ອທ່ານຕັ້ງຢູ່ໃນໂສຕາປັຕຕິຍັງຄະ
໔ ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ຄວນຈະເຣີນທັມອັນເປັນໄປໃນສ່ວນແຫ່ງວິຊ
ຊາ ໖ ປະກາຣໃຫ້ຍິ່ງຂຶ້ນໄປ.

**ທິຄາວຸ! ທ່ານຈົ່ງພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງໃນສັງຂາຣທັງ
ປວງ** (ສັບພະສັງຂາເຣສຸ ອະນິຈຈານຸປັສສີ ວິຫະຣະຕິ),
ມີສັນຍາໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ທ່ຽງວ່າ ເປັນທຸກຂ໌ (ອະນິຈເຈ ທຸກຂະສັນຍິ),
ມີສັນຍາໃນສິ່ງທີ່ເປັນທຸກຂ໌ວ່າ ເປັນອະນັຕຕາ
(ທຸກເຂ ອະນັຕຕະສັນຍິ),
ມີສັນຍາໃນກາຣລະ (ປະທານະສັນຍິ),
ມີສັນຍາໃນຄວາມຄາຍກຳນັດ (ວິຣາຄະສັນຍິ),
ມີສັນຍາໃນຄວາມດັບ, ດັ່ງນີ້ (ນິໂຣທະສັນຍິຕິ).
ທິຄາວຸ! ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ທັມອັນເປັນໄປໃນສ່ວນແຫ່ງວິຊ
 ຊາ ພ ປະກາຣເຫລົ່າໃດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງ
 ແລ້ວ ທັມເຫລົ່ານັ້ນມີຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍເຫັນຊັດໃນ
 ທັມເຫລົ່ານັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມບໍ່ທ່ຽງໃນ
 ສັງຂາຣທັງປວງ *(ສັພພະສັງຂາເຣສຸ ອະນິຈຈານຸປັສສີ ວິທະຣະຕິ),*
 ມີສັນຍາໃນສິ່ງທີ່ບໍ່ທ່ຽງວ່າ ເປັນທຸກຂໍ້ *(ອະນິຈເຈ ທຸກຂະສັນຍິ),*
 ມີສັນຍາໃນສິ່ງທີ່ເປັນທຸກຂໍ້ວ່າ ເປັນອະນັຕຕາ
(ທຸກເຂ ອະນັຕຕະສັນຍິ),
 ມີສັນຍາໃນກາຣລະ *(ປະທານະສັນຍິ),*
 ມີສັນຍາໃນຄວາມຄາຍກຳນັດ *(ວິຣາຄະສັນຍິ),*
 ມີສັນຍາໃນຄວາມດັບ, ດັ່ງນີ້ *(ນິໂຣທະສັນຍິຕິ).*

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດ
 ຢ່າງນີ້ວ່າ ໂຊຕິຍະຄະຫະບໍດີ ຢ່າໄດ້ເຖິງຄວາມທຸກຂໍ້ໂດຍ
 ກາຣລ່ວງໄປຂອງຂ້ານ້ອຍເລີຍ.

ໂຊຕິຍະຄະຫະບໍດີໄດ້ກ່າວວ່າ ທີຄາວຸ! ເຈົ້າຢ່າໄດ້ໃສ່ໃຈເຖິງ
 ເຣື່ອງນີ້ເລີຍ. ທີຄາວຸ ຈົ່ງມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສອນທີ່ພຣະຜູ້
 ມີພຣະພາຄຕຣັສແກ່ເຈົ້າໃຫ້ດີເຖິດ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສສອນທິຄາວຸອຸປາສິກດ້ວຍພຣະໂອ
ວາທນີ້ແລ້ວ ສະເດັດຈຸລຸກຈາກອາສະນະແລ້ວຫລີກໄປ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ທິຄາວຸອຸ
ປາສິກກໍກະທຳກາລະ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸຈຳນວນຫລາຍເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່
ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ທູລຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ທິຄາວຸອຸປາສິກທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄຊົງຕຣັສສອນດ້ວຍພຣະໂອວາທໂດຍຫຍໍ້ ກະທຳກາລະ
ແລ້ວ ຄະຕິຂອງເຂົາເປັນຢ່າງໃດ ອະພິສັມປະຣາຍະພິພຂອງ
ເຂົາເປັນຢ່າງໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຕອບວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ທິຄາວຸອຸປາສິກເປັນບັນດິຕ ມີປົກກະຕິເວົ້າ
ຈົງ ປະຕິບັດທັມສົມຄວນແກ່ທັມ ແລະບໍ່ກະທຳເຮົາໃຫ້ລຳບາກ
ເພາະເຫດແຫ່ງທັມ.

ຄືລານະທັມ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ທິຄາວູອຸປາສິກເປັນໂອປປາຕິກະ ຈັກ
ປະຣິນິພພານໃນພິພນັ້ນ ມີກາຣບໍ່ກັບມາຈາກໂລກນັ້ນເປັນ
ທັມມະດາ ເພາະໂອຣັມພາຄິຍະສັນໂຍຊນ໌ ໕ ສິ້ນໄປ. (ທິຄາວູ
ພິກຂະເວ ອຸປາສະໂລ ປັນຈັນນັງ ໂອຣັມພາຄິຍານັງ ສັນໂຍຊະນານັງ
ປະຣິກຂະຍາ ໂອປປາຕິໂກ (ໂຫຕິ) ຕັຕຖະ ປະຣິນິພພາຍີ ອະນາວັຕຕິ
ທັມໂມ ຕັສມາ ໂລກາຕິ)

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໓໔໔-໓໔໗/໑໔໑໖-໑໔໒໔

ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີອາພາທ

ສມັຍໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ ກລັ່ນທະ
ກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍສມັຍນັ້ນ
ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ.
ຄັ້ງນັ້ນ ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງວ່າ
ມານີ ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນທ໌
ເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນແລ້ວ ຈົ່ງກອບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານດ້ວຍສຽນ
ເກົ້າຕາມຄໍາຂອງເຮົາວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ດັ່ງນີ້ ແລະຈົ່ງຮຽນຢ່າງນີ້ວ່າ
ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານົນທ໌ຈົ່ງ
ອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງສິຣິວັທທະນະ
ຄະຫະບໍດີເຖີດ. ບຸຣຸສນັ້ນຮັບຄຳຂອງສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີ
ແລ້ວ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຖີງທີ່ຢູ່ ນັ້ນສກາຣ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ແລ້ວ ຈົ່ງນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນ
ແລ້ວໄດ້ຮຽນທ່ານພຣະອານົນທ໌ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະສັ່ງມາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່
ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານົນທ໌ຈົ່ງອາສັຍ
ຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງສິຣິວັທທະນະຄະຫະ
ບໍດີເຖີດ. ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຮັບນິມົນດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ນຸ່ງແລ້ວ ຖືບາຕແລະ
ຈົວອຣ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີ ແລ້ວ
ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູຖວາຍ ຄັນແລ້ວໄດ້ຖາມສິຣິວັທ
ທະນະຄະຫະບໍດີວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັດຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື, ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົດ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົດແລຫລື?

ສິຣິວັທທະນະຄະຫະບໍດີຕອບວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັດຕະພາບ
ໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບຫັກ ບໍ່
ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່
ປາກົດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະເຫຕນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຈັກພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກເສຍ;

ຈັກພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກເສຍ;

ຈັກພິຈາຣະນາເຫັນຈິຕໃນຈິຕຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນ
ຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກເສຍ;

ຈັກພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກເສຍ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ທັມຄືສະຕິປັຕຖານ ໔ ເຫລົ່າໃດ
ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວ ທັມເຫລົ່ານັ້ນມີຢູ່ໃນ
ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍຍ່ອມເຫັນຊັດໃນທັມເຫລົ່ານັ້ນ ກໍ
ຂ້ານ້ອຍຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈິຕໃນຈິຕຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນ
ຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກອອກເສຍໄດ້.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ກໍສັງໂຍຊນ໌ອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕໍ່າ ໕
ເຫລົ່າໃດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່
ແລເຫັນສັງໂຍຊນ໌ຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ຍັງລະບໍ່ໄດ້ໃນຕົນ.

ຄະຫະບໍດີ! ເປັນລາພຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ອະນາຄາ
ມິຜິລທ່ານກະທຳໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໑໙໓-໑໙໔/ກຸງຖູກ-ກຸນ

ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີອາພາທ

ສມັຍໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ ກລັ່ນທະ
ກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍສມັຍນັ້ນ
ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ.
ຄັ້ງນັ້ນ ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງວ່າ ມາ
ນີ້ ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຖິງ
ທີ່ຢູ່ ຄັນແລ້ວ ຈົ່ງກອບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານດ້ວຍສຽນເກົ້າ
ຕາມຄໍາຂອງເຮົາວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງ
ທ່ານພຣະອານິນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ດັ່ງນີ້ ແລະຈົ່ງຮຽນຢ່າງນີ້ວ່າ
ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານິນທ໌ຈົ່ງ
ອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງມານະທິນນະ
ຄະຫະບໍດີເຖີດ. ບຸຣຸສນັ້ນຮັບຄຳຂອງມານະທິນນະຄະຫະບໍດີ
ແລ້ວ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານິນທ໌ເຖີງທີ່ຢູ່ ນັ້ນສກາຣ
ທ່ານພຣະອານິນທ໌ແລ້ວ ຈົ່ງນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນ
ແລ້ວໄດ້ຮຽນທ່ານພຣະອານິນທ໌ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ມານະທິນນະຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງ
ທ່ານພຣະອານິນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະສັ່ງມາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່
ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານິນທ໌ຈົ່ງອາສັຍ
ຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງມານະທິນນະຄະຫະ
ບໍດີເຖີດ. ທ່ານພຣະອານິນທ໌ຮັບນິມົນດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະອານິນທ໌ນຸ່ງແລ້ວ ຖືບາຕແລະ
ຈິວອຣ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງມານະທິນນະຄະຫະບໍດີ ແລ້ວ
ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູຖວາຍ ຄັນແລ້ວໄດ້ຖາມມານະ
ທິນນະຄະຫະບໍດີວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັດຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື, ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ມານະທົນນະຄະຫະບໍດີຕອບວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັດຕະພາບ
ໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບຫັກ ບໍ່
ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່
ປາກົຕ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍອັນທຸກຂະເວທະນາເຫັນປານນີ້
ກະທົບແລ້ວ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈິຕໃນຈິຕຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນ
ຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກອອກເສຍໄດ້.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ກໍສັງໂຍຊນ໌ອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕໍ່າ ໕
ເຫລົ່າໃດ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່
ແລເຫັນສັງໂຍຊນ໌ຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ຍັງລະບໍ່ໄດ້ໃນຕົນ.

ຄະຫະບໍດີ! ເປັນລາພຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ອະນາຄາ
ມິຜິລທ່ານກະທຳໃຫ້ແຈ້ງແລ້ວ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໑໙໕-໑໙໖/ກຸນລ-ກຸນ໔

ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີອາພາທ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ປ່າເພສະກາລາມີຄະ
ທາຍະວັນ ໃກ້ນະຄອນສຸງສຸມາຣະຄີຣະ ແຄວ້ນພັຄຄະ. ສມັຍ
ນັ້ນແລ ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ຄັ້ງນັ້ນ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານິໄດ້ກ່າວເຕືອນນະ
ກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍກະທໍາກາລະ
ເລີຍ ເພາະກາຣກະທໍາກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂໍ້
ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກໍຊົງຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາ
ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານິຈັກບໍ່ສາມາດ
ລ້ຽງບຸຕນ້ອຍດຳນຶງກາຣຢູ່ຄອງເຮືອນໄວ້ໄດ້ ແຕ່ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່
ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະນ້ອງເປັນຄົນສລາດປັນຜ້າຍ ເຮັດຂົນ
ສັຕ ເມື່ອທ່ານລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ນ້ອງຍ່ອມສາມາດລ້ຽງບຸຕ
ນ້ອຍດຳນຶງກາຣຢູ່ຄອງເຮືອນໄວ້ໄດ້ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້
ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍກະທຳກາລະເລີຍ ເພາະກາຣກະທຳ
ກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂໍ້ ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄກຳຊົງຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາ
ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານິຈັກໄດ້ຄົນ
ອື່ນເປັນສາມີ ແຕ່ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ທັງທ່ານທັງ
ນ້ອງຍ່ອມຮູ້ວ່າ ໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນມາຢ່າງເຄັ່ງຄັດຕໍ່ຣະບຽບ
ປະເພນີຕລອດ ໑໖ ປີ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີ
ຄວາມຫ່ວງໃຍກະທຳກາລະເລີຍ ເພາະກາຣກະທຳກາລະຂອງ
ຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂໍ້ ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກຳຊົງ
ຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາ
ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານິຈັກບໍ່ຕ້ອງ

ກາຣເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ບໍ່ຕ້ອງກາຣເຫັນພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ ແຕ່ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະນ້ອງຕ້ອງກາຣເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຢ່າງຍິ່ງ ຕ້ອງກາຣເຫັນພຣະພິກຂຸສົງຄ໌ ຢ່າງຍິ່ງ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍ ກະທຳກາລະເລີຍ ເພາະກາຣກະທຳກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງ ໃຍເປັນທຸກຂ໌ ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກໍຊົງຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາ ລ່ວງລັບໄປແລ້ວ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານິຈັກບໍ່ເປັນຜູ້ ກະທຳໃຫ້ບໍຣິບູນໃນສິລ ແຕ່ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະບັນດາສາວິກາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄ໌ນັ້ນ ທີ່ ຍັງເປັນຄະຣິທ໌ສຖຸນຸ່ງຂາວຫົມຂາວ ກະທຳໃຫ້ບໍຣິບູນໃນສິລມີ ປະມານເທົ່າໃດ ນ້ອງກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາ ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຜູ້ໃດຍັງມີຄວາມສົງສັຍຫລືເຄືອບແຄງໃຈ ຂໍຜູ້ນັ້ນ ຈົ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທ ທະພຣະອົງຄ໌ນັ້ນ ເຊິ່ງກຳລັງປະທັບຢູ່ທີ່ປ່າເພສະກາລາມີຄະ ທາຍະວັນ ໃກ້ນະຄອຣສຸງສຸມາຣະຄຣະ ແຄວ້ນພັຄະ ແລ້ວ ຈົ່ງທູລຖາມເຖິດ ເພາະສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງ ໃຍກະທຳກາລະເລີຍ ເພາະກາຣກະທຳກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມ ຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂ໌ ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກໍຊົງຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ນະກຸລະ
ມາຣດາຄະຫະປະຕານິຈັກບໍ່ໄດ້ຄວາມສງົບໃຈໃນພາຍໃນ ແຕ່
ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະບັນດາສາວິກາຂອງພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ທີ່ຍັງເປັນຄະຣີຫັສຖຸນຸ່ງຂາວຫົ່ມ
ຂາວ ໄດ້ຄວາມສງົບໃຈໃນພາຍໃນມີປະມານເທົ່າໃດ ນ້ອງກໍ
ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຜູ້ໃດຍັງມີຄວາມ
ສົງສັຍຫລືເຄືອບແຄງໃຈ ຂໍຜູ້ນັ້ນຈົ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທທະພຣະອົງຄົນນັ້ນ ເຊິ່ງກຳລັງ
ປະທັບຢູ່ທີ່ປ່າເພສະກາລາມີຄະທາຍະວັນ ໃກ້ນະຄອນສຸງສຸ
ມາຣະຄີຣະ ແຄວ້ນພັຄຄະ ແລ້ວຈົ່ງທູລຖາມເຖິດ ເພາະ
ສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍກະທຳກາລະເລີຍ
ເພາະກາຣກະທຳກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂໍ້
ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກຳຊົງຕິຕຽນ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານອາດຈະມີຄວາມຫ່ວງໃຍຢ່າງນີ້ວ່າ ນະກຸລະ
ມາຣດາຄະຫະປະຕານິຍັງບໍ່ເຖິງກາຣຍັງລົງ ຍັງບໍ່ເຖິງທີ່ເພິ່ງ
ຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມເບົາໃຈ ຍັງບໍ່ຂ້າມພົ້ນຄວາມສົງສັຍ ຍັງບໍ່
ປາສະຈາກຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ ຍັງບໍ່ເຖິງຄວາມແກ້ວກ້າໃນ
ທັມວິນັຍນີ້ ຍັງບໍ່ໝົດຄວາມເຊື່ອຕໍ່ຜູ້ອື່ນໃນສາສນາຂອງພຣະ
ສາສດາ ແຕ່ຂໍ້ນີ້ ທ່ານບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ເພາະບັນດາ
ສາວິກາຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ທີ່ຍັງເປັນ

ຄະຣິທັສຖຸນຸ່ງຂາວທັມຂາວ ໄດ້ເຖິງກາຣຢັ່ງລົງ ໄດ້ເຖິງທີ່ເພິ່ງ
 ເຖິງຄວາມເປົາໃຈ ຂ້າມພົ້ນຄວາມສົງສັຍ ປາສະຈາກຄວາມ
 ເຄືອບແຄງໃຈ ເຖິງຄວາມແກ້ວກ້າໃນທັມວິນັຍນີ້ ບໍ່ມີຄວາມ
 ເຊື່ອຕໍ່ຜູ້ອື່ນໃນສາສນາຂອງພຣະສາສດາ ມີປະມານເທົ່າໃດ
 ນ້ອງກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາເຫລົ່ານັ້ນ ກໍຜູ້ໃດຍັງມີ
 ຄວາມສົງສັຍຫລືເຄືອບແຄງໃຈ ຂໍຜູ້ນັ້ນຈົ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້
 ມີພຣະພາຄອະຣະຫັນຕະສັມມາສັມພຸທທະພຣະອົງຄົນັ້ນ ເຊິ່ງ
 ກຳລັງປະທັບຢູ່ທີ່ປ່າເພສະກາລາມີຄະທາຍະວັນ ໃກ້ນະຄອນ
 ສຸງສຸມາຣະຄີຣະ ແຄວ້ນພັຄຄະ ແລ້ວຈົ່ງທູລຖາມເຖິດ ເພາະ
 ສະນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ເປັນຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍກະທຳກາລະເລີຍ
 ເພາະກາຣກະທຳກາລະຂອງຜູ້ມີຄວາມຫ່ວງໃຍເປັນທຸກຂໍ້
 ແລະພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກຳຊົງຕິຕຽນ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ເມື່ອນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີອັນນະກຸລະມາຣດາ
 ຄະຫະປະຕານີກ່າວເຕືອນຢ່າງນີ້ແລ້ວ ອາພາທນັ້ນໄດ້ສົງບຣະ
 ງັບໂດຍສັບພລັນ ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີໄດ້ຫາຍຈາກ
 ອາພາທນັ້ນ ແລະນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີລະຄວາມອາພາທ
 ນັ້ນ ລະໄດ້ໂດຍອາກາຣຢ່າງນັ້ນ.

ຄັ້ງນັ້ນ ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີພໍ່ຫາຍຈາກອາພາທບໍ່ນານ ກໍ
 ຖືໄມ້ເທົ້າເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ອະພິ

ວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ເປັນລາພຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ທີ່ນະກຸລະ
ມາຣດາຄະຫະປະຕານີເປັນຜູ້ອະນຸເຄາະ ຫວັງປະໂຍຊນ໌ ກ່າວ
ເຕືອນພໍ່າສອນທ່ານ.

ຄະຫະບໍດີ! ພວກສາວິກາຂອງເຮົາທີ່ຍັງເປັນຄະຣິຫັສຖໍ່ນຸ່ງຂາວ
ທີ່ມຂາວ ກະທຳໃຫ້ບໍ່ຮືບູນໃນສິລ ມີປະມານເທົ່າໃດ ນະກຸລະ
ມາຣດາຄະຫະປະຕານີກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ພວກສາວິກາຂອງເຮົາທີ່ຍັງເປັນຄະຣິຫັສຖໍ່ນຸ່ງຂາວ
ທີ່ມຂາວ ໄດ້ຄວາມສງົບໃຈໃນພາຍໃນ ມີປະມານເທົ່າໃດ ນະ
ກຸລະມາຣດາຄະຫະປະຕານີກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາ
ເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ພວກສາວິກາຂອງເຮົາທີ່ຍັງເປັນຄະຣິຫັສຖໍ່ນຸ່ງຂາວ
ທີ່ມຂາວ ໄດ້ເຖິງກາຣຢັ່ງລົງ ໄດ້ເຖິງທີ່ເພິ່ງ ເຖິງຄວາມເບົາໃຈ
ຂ້າມພື້ນຄວາມສົງສັຍ ປາສະຈາກຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ ເຖິງ
ຄວາມແກ້ວກ້າໃນທັມວິນັຍນີ້ ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອຕໍ່ຜູ້ອື່ນໃນສາສນາ

ຄືລານະທັມ

ຂອງພຣະສາສດາ ມີປະມານເທົ່າໃດ ນະກຸລະມາຣດາຄະຫະ
ປະຕານີກໍເປັນຄົນໜຶ່ງໃນຈຳນວນສາວິກາເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ເປັນລາພຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ທີ່ນະກຸລະ
ມາຣດາຄະຫະປະຕານີເປັນຜູ້ອະນຸເຄາະ ຫວັງປະໂຍຊນ໌ ກ່າວ
ເຕືອນພໍ່ສອນທ່ານ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒໗໖-໒໗໘/໒໘໗

ກາຍປຽບເໝືອນໜ່ວຍໄຂ່

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ເພສະກະລາວັນ ອັນເປັນສະຖານທີ່ໃຫ້ອະພັຍແກ່ໝູ່ສັດ ໃກ້ເມືອງສຸງສຸມາຣະຄິຣະໃນພັດທະນາບຸກຄົນ. ຄັ້ງນັ້ນແລ ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ກວາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນແກ່ເຖົ້າ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ລ່ວງກາລຜ່ານວັຍມາໂດຍລຳດັບ ມີກາຍກະສັບກະສ່າຍເຈັບປ່ວຍເນື່ອງໆ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄແລະພິກຂຸທັງຫລາຍຜູ້ໃຫ້ຈະເຣີນໃຈຢູ່ເປັນນິຈ ຂໍພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄໂປດສັ່ງສອນ ໂປດພໍ່າສອນຂ້ານ້ອຍດ້ວຍທັມທີ່
ເປັນໄປເພື່ອປະໂຍຊນ ເພື່ອຄວາມສຸຂແກ່ຂ້ານ້ອຍຕລອດກາລ
ນານເຖິດ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ກາຍນີ້ກະສັບກະສ່າຍ ເປັນດັ່ງ
ໜ່ວຍໄຂ່ອັນມີຜົວໜັງຫຸ້ມໄວ້.

ຄະຫະບໍດີ! ກໍບຸຄຄົລຜູ້ບໍລິຫານກາຍນີ້ຢູ່ ຍ່ອມຮັບຮອງຄວາມ
ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂຣຄໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະດຽວ ຈະມີອັນໃດນອກຈາກ
ຄວາມເປັນຄົນໂງ່ເຂົາ (ໂຍ ທີ ຄະຫະປະຕິ ອິມັງ ກາຍັງ ປະຣິທະຣັນ
ໂຕ ມຸຫຸຕຕັງປິ ອາໂຣຄຄັງ ປະຕິຊາເນີຍຍະ ກິມັນຍັຕຣະ ພາລຍາ).

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອ
ເຮົາມີກາຍກະສັບກະສ່າຍຢູ່ ຈິຕຂອງເຮົາຈັກບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ.
ຄະຫະບໍດີ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີຊິນຊົມຍິນດີພຣະພາສິຕ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ລຸກຈາກອາສະນະ ຖວາຍອະພິ
ວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ກະທຳປະທັກຂົນ ແລ້ວເຂົ້າໄປຫາ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງ
ໜຶ່ງ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕໄດ້ກ່າວກັບນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີ
ວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ອິນຊີຂອງທ່ານຜ່ອງໃສຢ່າງຍິ່ງ ສີໜ້າຂອງທ່ານ
ບໍ່ຮືບຮຸດຜຸດຜ່ອງ ວັນນີ້ ທ່ານໄດ້ຟັງທັມມິກະຖາໃນທີ່ສະເພາະ
ພຣະພັກພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຫລື?

ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີຕອບວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ຈະບໍ່ເປັນຢ່າງນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄຊົງຫລັ່ງອະມະຕະທັມຣົດຂ້ານ້ອຍດ້ວຍທັມມິກະ
ຖາ.

ຄະຫະບໍດີ! ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຫລັ່ງອະມະຕະທັມຣົດທ່ານ
ດ້ວຍທັມມິກະຖາຢ່າງໃດໝໍ?

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ກຣາບທຸລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນແກ່ເຖົ້າ ເປັນຜູ້
ໃຫຍ່ ລ່ວງກາລຜ່ານວັຍມາໂດຍລຳດັບ ມີກາຍກະສັບກະສ່າຍ
ເຈັບປ່ວຍເນື່ອງໆ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄແລະພິກຂຸທັງຫລາຍຜູ້ໃຫ້ຈະເຮີນໃຈຢູ່ເປັນນິຈ ຂໍພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄໄປດສັ່ງສອນ ໄປດພໍ່າສອນຂ້ານ້ອຍດ້ວຍທັມທີ່
ເປັນໄປເພື່ອປະໂຍຊນ ເພື່ອຄວາມສຸຂແກ່ຂ້ານ້ອຍຕລອດກາລ
ນານເຖີດ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ກາຍນີ້ກະສັບກະສ່າຍ ເປັນດັ່ງ
ໜ່ວຍໄຂ່ອັນມີຜົວໜຶ່ງທຸ້ມໄວ້.

ຄະຫະບໍດີ! ກໍບຸຄຄົລຜູ້ບໍຣິຫາຣກາຍນີ້ຢູ່ ຍ່ອມຮັບຮອງຄວາມ
ເປັນຜູ້ບໍ່ມີໂຣຄໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະດຽວ ຈະມີອັນໃດນອກຈາກ
ຄວາມເປັນຄົນໂງ່ເຂົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເມື່ອ
ເຮົາມີກາຍກະສັບກະສ່າຍຢູ່ ຈິຕຂອງເຮົາຈັກບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ.
ຄະຫະບໍດີ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຫລັ່ງອະມະຕະ
ທັມຣົດຂ້ານ້ອຍດ້ວຍທັມມິກະຖາຢ່າງນີ້ແລ.

ຄະຫະບໍດີ! ກໍທ່ານບໍ່ໄດ້ທູລຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕໍ່ໄປຫລື
ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ດ້ວຍເຫຕພຽງເທົ່າໃດໜໍ
ບຸຄຄົລຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີກາຍກະສັບກະສ່າຍ ແລະເປັນຜູ້ມີຈິຕ
ກະສັບກະສ່າຍ? ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຮີນ ດ້ວຍເຫຕພຽງ
ເທົ່າໃດໜໍ ບຸຄຄົລຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີກາຍກະສັບກະສ່າຍ ແຕ່
ເປັນຜູ້ມີຈິຕບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ?

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ! ຂ້ານ້ອຍມາແຕ່ທີ່ໂກ ເພື່ອຈະຊາບເນື້ອ
ຄວາມແຫ່ງພາສິຕນັ້ນໃນສຳນັກຂອງທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ. ດີລະ

ໝໍ ຂໍເນື້ອຄວາມແຫ່ງພາສີຕນັ້ນຈົ່ງແຈ່ມແຈ້ງກັບທ່ານພຣະ
ສາຣີບຸຕເຖີດ.

ຄະຫະບໍດີ! ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈົ່ງຟັງ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກ
ກ່າວ.

ນະກຸລະບິດາຄະຫະບໍດີຮັບຄຳຂອງທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລ້ວ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕໄດ້ກ່າວວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ກໍຢ່າງໃດ ບຸຄຄົນຈົ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີກາຍກະສັບກະ
ສ່າຍ ແລະເປັນຜູ້ມີຈິຕກະສັບກະສ່າຍດ້ວຍ?

ຄະຫະບໍດີ! ບຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້
ເຫັນພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ສລາດໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ໄດ້ຝຶກ
ໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ໄດ້ເຫັນສັປບຸຣຸສ ບໍ່ສລາດໃນທັມ
ຂອງສັປບຸຣຸສ ບໍ່ໄດ້ຝຶກໃນທັມຂອງສັປບຸຣຸສ ຍ່ອມເຫັນຮູປ
ໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ເຫັນຕົນມີຮູປ ເຫັນຮູປໃນຕົນ ເຫັນຕົນ
ໃນຮູປ, ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນຮູປ ຮູປ
ຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນຮູປ
ຮູປຂອງເຮົາ ຮູປນັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະຮູປ

ປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມເຫັນເວທະນາໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ເຫັນຕົນມີເວທະນາ ເຫັນເວທະນາໃນຕົນ ເຫັນຕົນໃນເວທະນາ, ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນເວທະນາ ເວທະນາຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນເວທະນາ ເວທະນາຂອງເຮົາ ເວທະນານັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະເວທະນາປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມເຫັນສັນຍາໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ເຫັນຕົນມີສັນຍາ ເຫັນສັນຍາໃນຕົນ ເຫັນຕົນໃນສັນຍາ, ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັນຍາ ສັນຍາຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຢືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັນຍາ ສັນຍາຂອງເຮົາ ສັນຍານັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະສັນຍາປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ເຫັນຕົນມີສັງຂາຣທັງຫລາຍ ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໃນຕົນ ເຫັນຕົນໃນ

ສັງຂາຣທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາ ເປັນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາ ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ສັງຂາຣທັງຫລາຍນັ້ນຍ່ອມ ປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະສັງຂາຣທັງຫລາຍປ່ຽນແປງ ເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາ ຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມເຫັນວິນຍານໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ເຫັນຕົນມີວິນຍານ ເຫັນວິນຍານໃນຕົນ ເຫັນຕົນໃນວິນຍານ, ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍ ຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນວິນຍານ ວິນຍານຂອງເຮົາ ເມື່ອ ເຂົາຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນວິນຍານ ວິນຍານ ຂອງເຮົາ ວິນຍານນັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະ ວິນຍານປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ດ້ວຍເຫຕພຽງເທົ່ານີ້ແລ ບຸຄຄົລຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີ ກາຍກະສັບກະສ່າຍ ແລະເປັນຜູ້ມີຈິຕກະສັບກະສ່າຍດ້ວຍ.

ຄະຫະບໍດີ! ກໍຢ່າງໃດ ບຸຄຄົລຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີກາຍກະສັບກະ ສ່າຍ ແຕ່ເປັນຜູ້ມີຈິຕບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ?

ຄະຫະບໍດີ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້
ໄດ້ເຫັນພຣະອະນິຍະ ສລາດໃນທັມຂອງພຣະອະນິຍະ ໄດ້ຝຶກ
ໃນທັມຂອງພຣະອະນິຍະ ໄດ້ເຫັນສັບບຸຣຸສ ສລາດໃນທັມຂອງ
ສັບບຸຣຸສ ໄດ້ຝຶກໃນທັມຂອງສັບບຸຣຸສ ຍ່ອມບໍ່ເຫັນຮູບໂດຍ
ຄວາມເປັນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນມີຮູບ ບໍ່ເຫັນຮູບໃນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນ
ໃນຮູບ, ບໍ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນຮູບ ຮູບ
ຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາບໍ່ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນຮູບ
ຮູບຂອງເຮົາ ຮູບນັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະຮູບ
ປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະນິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະ
ນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມບໍ່ເຫັນເວທະນາໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນມີເວທະນາ
ບໍ່ເຫັນເວທະນາໃນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນໃນເວທະນາ, ບໍ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່
ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນເວທະນາ ເວທະນາຂອງເຮົາ
ເມື່ອເຂົາບໍ່ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນເວທະນາ
ເວທະນາຂອງເຮົາ ເວທະນານັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນ
ໄປ ເພາະເວທະນາປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະນິ
ເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມບໍ່ເຫັນສັນຍາໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນມີສັນຍາ ບໍ່
ເຫັນສັນຍາໃນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນໃນສັນຍາ, ບໍ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍ

ຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັນຍາ ສັນຍາຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາບໍ່ ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັນຍາ ສັນຍາຂອງເຮົາ ສັນຍານັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະສັນຍາ ປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະ ນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຍ່ອມບໍ່ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນມີ ສັງຂາຣທັງຫລາຍ ບໍ່ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໃນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນ ໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍ, ບໍ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ເມື່ອ ເຂົາບໍ່ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາ ສັງຂາຣທັງຫລາຍນັ້ນຍ່ອມ ປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ເພາະສັງຂາຣທັງຫລາຍປ່ຽນແປງ ເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາ ຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

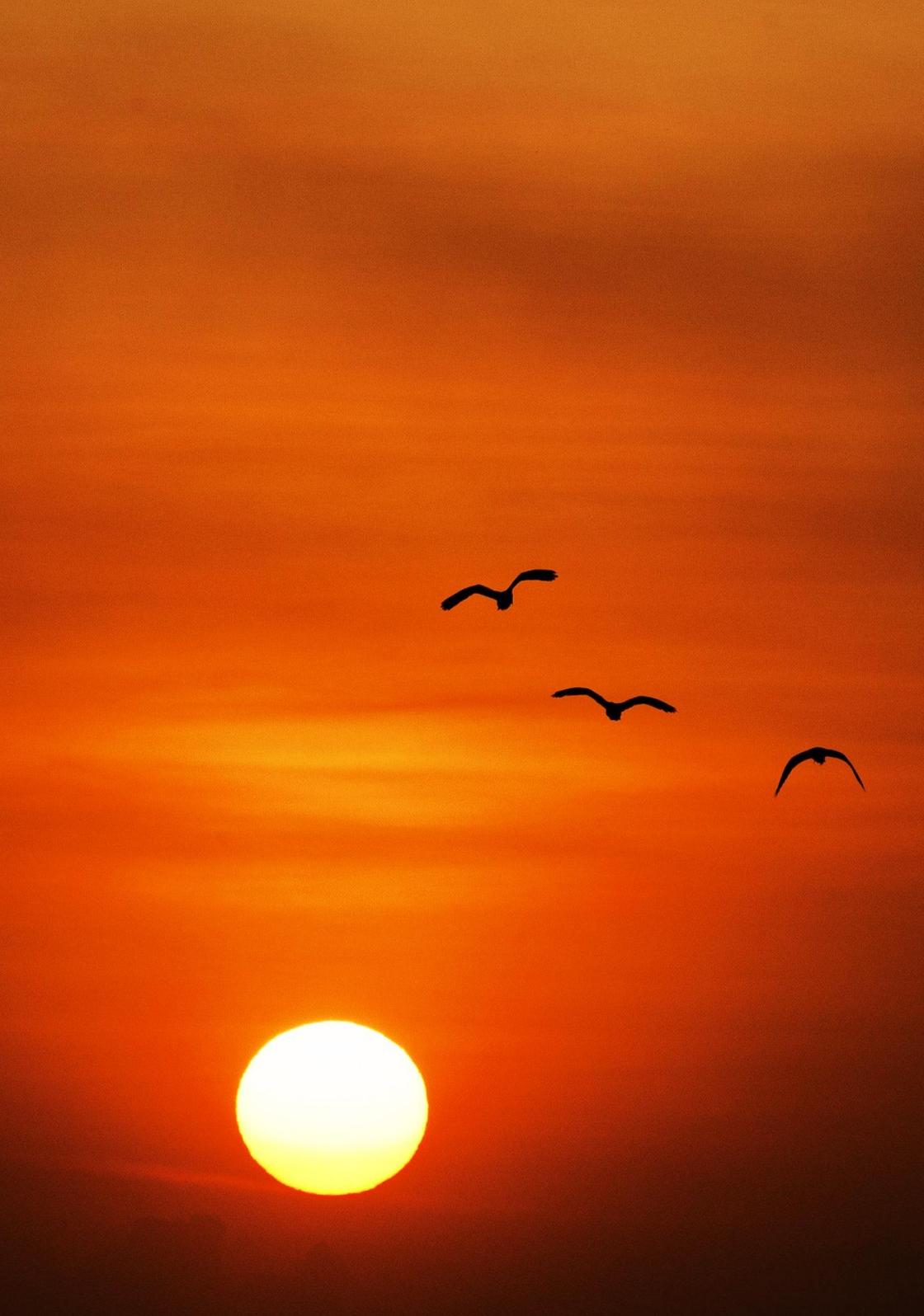
ຍ່ອມບໍ່ເຫັນວິນຍານໂດຍຄວາມເປັນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນມີວິນຍານ ບໍ່ເຫັນວິນຍານໃນຕົນ ບໍ່ເຫັນຕົນໃນວິນຍານ, ບໍ່ເປັນຜູ້ຕັ້ງຢູ່ ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນວິນຍານ ວິນຍານຂອງເຮົາ ເມື່ອເຂົາບໍ່ຕັ້ງຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍືດໝັ້ນວ່າ ເຮົາເປັນວິນຍານ ວິນ ຍານຂອງເຮົາ ວິນຍານນັ້ນຍ່ອມປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ

ເພາະວິນຍານປ່ຽນແປງເປັນຢ່າງອື່ນໄປ ໂສກະ ປະຣິເທວະ
ທຸກຂໍ້ ໂທມະນັສ ອຸປາຍາສະທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຄະຫະບໍດີ! ດ້ວຍເຫຕພຽງເທົ່ານີ້ແລ ບຸຄຄົລຈຶ່ງຊື່ວ່າເປັນຜູ້ມີ
ກາຍກະສັບກະສ່າຍ ແຕ່ເປັນຜູ້ມີຈິຕບໍ່ກະສັບກະສ່າຍ.

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸຕໄດ້ກ່າວພາສີຕນີ້ແລ້ວ ນະກຸລະບິດາ
ຄະຫະບໍດີກໍຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີຕຂອງທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຄ ໑໗/໑-໕/໑-໕

ຄວາມອາພາທຂອງ

ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີ

ກໍສມັຍນັ້ນແລ ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ຄັ້ງນັ້ນແລ ອາຣາມະເທວະດາ, ວະນະເທວະດາ, ຣຸກຂະ
ເທວະດາ, ເທວະດາທີ່ສະຖິຕຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ຫຍ້າແລະ
ພະຍາໄມ້ ມາຮ່ວມປະຊຸມກັນ ແລ້ວກ່າວກັບຈິຕຕະຄະຫະບໍດີ
ວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຈົ່ງປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ
ຈັກກະພັດຕິຣາຊໃນອະນາຄົຕເຖີດ.

ເມື່ອພວກເທວະດາກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີຈຶ່ງໄດ້
ກ່າວກັບເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ແມ່ນແຕ່ກາຣເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍ
ເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ຈຳຕ້ອງລະໄປ.

ເມື່ອຈິຕຕະຄະຫະບໍດີກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພວກມິຕສະຫາຍ ຍາຕ
ສາຍໂລຫິຕຂອງຈິຕຕະຄະຫະບໍດີໄດ້ກ່າວກັບຈິຕຕະຄະຫະບໍດີ
ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເປັນບຸຕນາຍ! ທ່ານຈຶ່ງຕັ້ງສະຕິໄວ້ ຢ່າເພີ່ໄປ.

ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ:

ເຮົາໄດ້ເວົ້າອັນໃດອອກໄປ ທີ່ເປັນເຫຕໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍກ່າວ
ກັບເຮົາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເປັນບຸຕນາຍ! ທ່ານຈຶ່ງຕັ້ງ
ສະຕິໄວ້ ຢ່າເພີ່ໄປ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເປັນບຸຕນາຍ! ທ່ານໄດ້ເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ແມ່ນແຕ່
ກາຣເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຍືນ ຈຳຕ້ອງລະໄປ.

ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ:

ຈິງຢ່າງນັ້ນ ອາຣາມະເທວະດາ, ວະນະເທວະດາ, ຣຸກຂະເທວະດາ, ເທວະດາທີ່ສະຖິຕຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ຫຍ້າແລະພະຍາໄມ້ ມາຮ່ວມປະຊຸມກັນ ແລ້ວກ່າວກັບເຮົາວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຈົ່ງປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຕິຣາຊໃນອະນາຄົຕເຖີດ.

ເມື່ອພວກເທວະດາກ່າວຢ່າງນີ້ແລ ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ແມ່ນແຕ່ກາຣເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງບໍ່ຍັງຢືນ ຈໍາຕ້ອງລະໂປ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເປັນບຸຕນາຍ! ກໍອາຣາມະເທວະດາ, ວະນະເທວະດາ, ຣຸກຂະເທວະດາ, ເທວະດາທີ່ສະຖິຕຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ຫຍ້າແລະພະຍາໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນເຫັນອໍານາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວວ່າ ຄະຫະບໍດີ ທ່ານຈົ່ງປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າຈັກກະພັດຕິຣາຊໃນອະນາຄົຕເຖີດ.

ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ:

ອາຣາມະເທວະດາ, ວະນະເທວະດາ, ຣຸກຂະເທວະດາ, ເທວະດາທີ່ສະຖິຕຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ຫຍ້າແລະພະຍາໄມ້

ເຫລົ່ານັ້ນມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ຈິຕຕະຄະຫະບໍ່ດີເປັນຜູ້ມີສິລ
ມີກັລຍານະທັມ ຖ້າເຂົາປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ
ຈັກກະພັຕຕິຣາຊໃນອະນາຄົຕເຖີດ ດັ່ງນີ້, ການປາຖນາດ້ວຍ
ໃຈຂອງເຂົາຜູ້ມີສິລນີ້ ຈັກສໍາເຮັດໄດ້ເພາະສິລບໍ່ອິສຸທ ຜູ້
ປະກອບດ້ວຍທັມຍ່ອມເພີ່ມກໍາລັງໃຫ້ຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ.
ອາຣາມະເທວະດາ, ວະນະເທວະດາ, ຣຸກຂະເທວະດາ,
ເທວະດາທີ່ສະຖິຕຢູ່ທີ່ຕົ້ນໄມ້ເປັນຢາ ຫຍ້າແລະພະຍາໄມ້
ເຫລົ່ານັ້ນເຫັນອໍານາຈປະໂຍຊນ໌ດັ່ງກ່າວມານີ້ແລ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວ
ວ່າ ຄະຫະບໍ່ດີ ທ່ານຈຶ່ງປາຖນາວ່າ ຂໍໃຫ້ເຮົາໄດ້ເປັນພຣະເຈົ້າ
ຈັກກະພັຕຕິຣາຊໃນອະນາຄົຕເຖີດ.

ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ກ່າວກັບເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນວ່າ ແມ່ນແຕ່ການ
ເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ຍັງຢືນ ຈໍາຕ້ອງລະໄປ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ເປັນບຸຕນາຍ! ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ຂໍທ່ານຈຶ່ງກ່າວສອນ
ພວກຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ.

ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ພວກເຮົາຈັກປະກອບ
ດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ
ເພາະເຫຕຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ເປັນ
ພຣະອະຣະຫັນຕ໌, ຕັຣສຣູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊ

ຊາແລະຈະຣະນະ, ສະເດັດໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນສາຣະຖືຝຶກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝຶກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຢິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ, ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້.

ພວກເຮົາຈັກປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ, ອັນຜູ້ປະຕິບັດຍ່ອມເຫັນເອງ, ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາລ, ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ, ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາ, ອັນວິນຍູຊົນຍ່ອມຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້.

ພວກເຮົາຈັກປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄຳວ່າ ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຊອບແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ, ໄດ້ແກ່ບຸຄຄົລເຫລົ່ານີ້ຄື ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງໂຕໄດ້ ຕູ ບຸຣຸສ ນັ້ນແຫລະຄືສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຄຳນັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຕ້ອນຮັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຂອງທຳບຸນຍ໌, ເປັນຜູ້ຄວນທຳອັນຊະລີ, ເປັນນາບຸນຍ໌ຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນຍ໌ອື່ນຢິ່ງກວ່າ.

ຄືລານະທັມ

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ໄທຍທັມທຸກຊະນິດໃນຕະກູນ ຈັກເປັນຂອງຄວນ
ແບ່ງກັບທ່ານຜູ້ມີສິລ ມີກັລຍານະທັມ.

ພວກທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ແລ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ຈິຕຕະຄະຫະບໍດີ ຄັນແນະນຳມິຕສະຫາຍ ຍາຕ
ສາຍໂລຫິຕໃຫ້ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ ພຣະ
ສົງຄ໌ ແລະຈາຄະແລ້ວ ກໍໄດ້ກະທຳກາລະ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະລາຍະຕະນະວັຄ ໑໗/໓໑໐-໓໑໒/໔໗໓-໔໗໔

ຄວາມອາຍາທຂອງທ່ານອະ ນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ (ສູຕາທີ ໑)

ກໍສມັຍນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ. ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງວ່າ:

ດູກ່ອນບຸຣຸສຜູ້ຈະເຣີນ! ທ່ານຈົ່ງໄປເຖິດ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ຄັນແລ້ວ ຈົ່ງໄຫວ້ເທົ້າທັງສອງຂອງ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕດ້ວຍສຽນເກົ້າຕາມຄໍາຂອງເຮົາວ່າ ຂ້າແຕ່

ທ່ານຜູ້ຈະເຮັນ ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບ ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານພຣະ ສາຣີບຸຕດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະທ່ານຈຶ່ງຮຽນຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ ທ່ານຜູ້ຈະເຮັນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຈຶ່ງອາສັຍ ຄວາມອະນຸເຄາະເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະ ຄະຫະບໍດີເຖີດ.

ບຸຣຸສນັ້ນຮັບຄຳຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸຕເຖີງທີ່ຢູ່ ອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນ ທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ຮຽນວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ ເຮັນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ທ່ານຂໍກອບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະທ່ານສັ່ງມາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ ເຮັນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຈຶ່ງອາສັຍຄວາມ ອະນຸເຄາະເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ ເຖີດ. ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຮັບນິມົນດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕນຸ່ງແລ້ວ ຖືບາຕແລະ ຈົວອຣ ມີທ່ານພຣະອານົນທ໌ເປັນປັຈສາສະມະນະ ເຂົ້າໄປ ຍັງນິເວສຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ ແລ້ວນັ່ງເທິງ

ອາສະນະທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ຖາມທ່ານອະນາຖະ
ບິນດີກະຄະຫະບໍດີວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານອະນາຖະບິນດີກະຄະຫະບໍດີຕອບວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ
ເຮີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບຫັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ
ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່
ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍ
ຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ
ຄວາມບໍ່ເຫລື້ອມໃສເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານ
ມີຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ
ເພາະເຫຕຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນັ້ນ
ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕ໌, ຕັຣສຣູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍ
ວິຊຊາແລະຈະຣະນະ, ສະເດັຈໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ,
ເປັນສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສ

ດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອທ່ານເຫັນຄວາມເຫລືອມໃສອັນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸດທະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບິ ຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່ ເຫລືອມໃສໃນພຣະທັມເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ຄວາມບໍ່ ເຫລືອມໃສເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີຄວາມ ເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ ພຣະທັມເປັນສິ່ງ ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ, ອັນຜູ້ປະຕິບັດຍ່ອມເຫັນ ເອງ, ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາລ, ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ, ຄວນນ້ອມ ເຂົ້າມາໃນຕົນ, ອັນວິນຍູຊົນຍ່ອມຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອທ່ານເຫັນຄວາມເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມ ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບິຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍຄວາມບໍ່ ເຫລືອມໃສໃນພຣະສົງຄໍາເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ຄວາມບໍ່ ເຫລືອມໃສເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີຄວາມ ເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄໍາວ່າ ສົງຄໍາສາວົກ

ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ສົງຄ໌ສາວົກ
 ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ສົງຄ໌ສາວົກ
 ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຊອບແລ້ວ, ສົງຄ໌ສາວົກ
 ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ, ໄດ້ແກ່
 ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງໂຕໄດ້ ຕູ ບຸຣຸສ
 ນັ້ນແຫລະຄືສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເປັນຜູ້ຄວນ
 ຂອງຄຳນັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຕ້ອນຮັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຮັບ
 ທັກຂີນາທານ, ເປັນຜູ້ຄວນທຳອັນຊະລີ, ເປັນນາບຸນຍ໌ຂອງ
 ໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນຍ໌ອື່ນຍິ່ງກວ່າ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອທ່ານເຫັນຄວາມ
 ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາ
 ຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້
 ທຸສີລເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ
 ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ຄວາມເປັນຜູ້ທຸສີລເຫັນ
 ປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສີລ
 ທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ທະລຸ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ພ້ອຍ
 ເປັນອິສສຣະ ວິນຍູຊິນສັນລະເສີນ ບໍ່ມີອັນໃດຄອບງຳ ເປັນ
 ໄປເພື່ອສະມາທິ. ເມື່ອທ່ານເຫັນສີລທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າໃຄ່
 ແລ້ວຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາທິຕຖິ ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາທິຕຖິເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີ ແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາທິຕຖິ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາທິຕຖິ ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາສັງກັປ ປະເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາສັງກັປປະເຫັນປານ ນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາສັງກັປປະ ເມື່ອທ່ານ ເຫັນສັມມາສັງກັປປະນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບ ໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາວາຈາ ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາວາຈາເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີ ແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາວາຈາ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາວາຈາ ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາກັມ ມັນຕະເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ

ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາກັມມັນຕະເຫັນປານ
ນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາກັມມັນຕະ ເມື່ອທ່ານ
ເຫັນສັມມາກັມມັນຕະນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສຽງບຣະງັບ
ໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາອາຊີວະ
ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາອາຊີວະເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່
ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາອາຊີວະ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາ
ອາຊີວະນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສຽງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາ
ວາຍາມະເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງ
ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາວາຍາມະເຫັນປານ
ນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາວາຍາມະ ເມື່ອທ່ານ
ເຫັນສັມມາວາຍາມະນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສຽງບຣະງັບ
ໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາສະຕິ
ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາສະຕິເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີ

ແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາສະຕິ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາສະຕິ
ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ບຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາສະມາທິ
ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາສະມາທິເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່
ມີແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາສະມາທິ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາ
ສະມາທິນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ບຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາຍານະ
ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາຍານະເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີ
ແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາຍານະ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາ
ຍານະນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄະຫະບໍດີ! ບຸຣຸຊິນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍມິຈສາວິມຸຕ
ເຫັນປານໃດ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຍ່ອມເຂົ້າເຖິງອະບາຍ
ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ ນະຣົກ ມິຈສາວິມຸຕເຫັນປານນັ້ນ ຍ່ອມບໍ່ມີ
ແກ່ທ່ານ ສ່ວນທ່ານມີສັມມາວິມຸຕ ເມື່ອທ່ານເຫັນສັມມາວິມຸຕ
ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ເວທະນາຈະສົງບຣະງັບໂດຍພລັນ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເວທະນາຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີສົງບຸ
ຣະງັບໄປໂດຍພລັນ. ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີອັງ
ຄາສທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະທ່ານພຣະອານິນທ໌ດ້ວຍອາທາຣທີ່
ເຂົາຈັດມາສະເພາະຕົນ. ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະ
ຄະຫະບໍດີ ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸຕສັນສຳເຣັຈ ນຳມືອອກຈາກ
ບາຕແລ້ວ ຈຶ່ງຖືເອົາອາສະນະຕໍ່າອັນໜຶ່ງ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນ
ຂ້າງໜຶ່ງແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕອະນຸໂມທະນາດ້ວຍຄາຖາ
ເຫລົ່ານີ້:

ຜູ້ໃດມີສັທທາຕັ້ງໝັ້ນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະຕະຖາຄົຕ,
ມີສິລອັນງາມ ທີ່ພຣະອະຣິຍະເຈົ້າຮັກໃຄ່ ສັນລະເສີນ,
ມີຄວາມເຫລື້ອມໃສໃນພຣະສິງຄ໌ ແລະມີຄວາມເຫັນຕົງ,
ບັນດິຕທັງຫລາຍຮຽກຜູ້ນັ້ນວ່າ ເປັນຄົນບໍ່ຂັດສົນ
ຊີວິຕຂອງເຂົາບໍ່ເປົ່າປະໂຍຊນ.
ເພາະສະນັ້ນ ບຸຄຄົລຜູ້ມີປັນຍາ ເມື່ອຣະນຶກເຖິງຄຳສອນ
ຂອງພຣະພຸທທະເຈົ້າທັງຫລາຍ ຄວນປະກອບສັທທາ
ສິລ ຄວາມເຫລື້ອມໃສ ແລະກາຣເຫັນທັມ.

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ຄັນອະນຸໂມທະນາດ້ວຍຄາຖາ
ເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງລຸກຈາກອາສະນະຫລີກໄປ.

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່
ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສຖາມ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ວ່າ:

ອານົນທ໌! ເຈົ້າມາແຕ່ໃສແຕ່ທ່ຽງວັນ?

ທ່ານພຣະອານົນທ໌ກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕກ່າວສອນອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີດ້ວຍ
ໂອວາທຂໍ້ນີ້ໆ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

**ອານົນທ໌! ສາຣີບຸຕເປັນບັນດິຕ ສາຣີບຸຕມີປັນຍາມາກ ໄດ້
ຈຳແນກໂສຕາປັຕຕິຍັງຄະ ໔ ດ້ວຍອາກາຣ ໑໐ ຢ່າງ.**

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໙໗໘-໙໘໒/໑໔໔໘-໑໔໕໗

ຄວາມອາພາຫຂອງທ່ານອະ ນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ (ສູຕາທີ ໒)

ກໍສມັຍນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ. ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງວ່າ:

ດູກ່ອນບຸຣຸສຜູ້ຈະເຮິນ! ທ່ານຈົ່ງໄປເຖິດ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາ
ທ່ານພຣະອານົນທ໌ ຄັນແລ້ວ ຈົ່ງໄຫວ້ເທົ້າທັງສອງຂອງ

ທ່ານພຣະອານົນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ ຂ້າແຕ່
ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍກຣາບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານພຣະ
ອານົນທ໌ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະທ່ານຈົ່ງຮຽນຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່
ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານົນທ໌ຈົ່ງອາສັຍ
ຄວາມອະນຸເຄາະເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະ
ຄະຫະບໍດີເຖີດ.

ບຸຣຸສນັ້ນຮັບຄຳຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີແລ້ວ
ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຖີງທີ່ຢູ່ ອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນ
ທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ຮຽນວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ
ເຮີນ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້
ເປັນໄຂ້ໜັກ ທ່ານຂໍກຣາບເທົ້າທັງສອງຂອງທ່ານພຣະອານົນທ໌
ດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະທ່ານສັ່ງມາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ
ເຮີນ ໄດ້ໂປດເຖີດ ຂໍທ່ານພຣະອານົນທ໌ຈົ່ງອາສັຍຄວາມ
ອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ເຖີດ. ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຮັບນິມົນດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເວລາເຊົ້າ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ນຸ່ງແລ້ວ ຖືບາຕແລະ
ຈິວອຣ ເຂົ້າໄປຍັງນິເວສຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະ

ບໍ່ດີ ແລ້ວນັ້ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ຖາມ
ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍ່ດີວ່າ:

ຄະຫະບໍ່ດີ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍ່ດີຕອບວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະ
ເຮີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບຫັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ
ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ຄະຫະບໍ່ດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔ ປະ
ກາຣ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່
ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ. ທັມ ໔ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ຄະຫະບໍ່ດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບໃນໂລກນີ້ ປະກອບດ້ວຍ
ຄວາມບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມບໍ່
ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະພຸທທະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງ
ຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະທັມ ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມບໍ່ ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະທັມນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງ ຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະສົງຄ໌ ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມບໍ່ ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະສົງຄ໌ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງ ຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບ ດ້ວຍຄວາມເປັນຜູ້ທຸສິລ ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມເປັນຜູ້ທຸສິລນັ້ນຢູ່ ໃນຕົນ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ ທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔ ປະ ກາດນີ້ແລ ຍ່ອມມີຄວາມສະດັງຫວັ່ນໄຫວ ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມ ຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔ ປະກາຣ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສະດຸ້ງຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ. ທັມ ໔ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ຄະຫະບໍດີ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບໃນທັມວິນັຍນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ ເພາະເຫຕຢ່າງນຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕ໌, ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະຈະຣະນະ, ສະເດັຈໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນສາຣະຖິຝິກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝິກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້ານັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສະດຸ້ງຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ, ອັນບຸຄຄົລຍ່ອມເຫັນເອງ, ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາລ, ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ, ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ, ອັນວິນຍູຊົນຍ່ອມຮູ້ໄດ້

ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່
ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສະດັງ
ຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ
ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌
ວ່າ ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ,
ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ,
ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຊອບແລ້ວ,
ສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນ
ແລ້ວ, ໄດ້ແກ່ບຸຄຄົລເຫລົ່ານີ້ຄື ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງໂຕໄດ້
ໆ ບຸຣຸສ ນັ້ນແຫລະຄືສົງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເປັນ
ຜູ້ຄວນຂອງຄຳນັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຕ້ອນຮັບ, ເປັນຜູ້ຄວນ
ຮັບທັກຂີນາທານ, ເປັນຜູ້ຄວນທຳອັນຊະລີ, ເປັນນາບຸນຍ໌ຂອງ
ໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນຍ໌ອື່ນຍິ່ງກວ່າ ດັ່ງນີ້. ເມື່ອເຂົາເຫັນຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄ໌ນັ້ນຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມບໍ່ມີ
ຄວາມສະດັງຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງ
ໃນພາຍໜ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ
ປະກອບດ້ວຍສິລທິພຣະອະນິຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວ ບໍ່ຂາດ ບໍ່ທະລຸ

ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ພ້ອຍ ເປັນອິສສະຣະ ວິນຍູຊົນສັນລະເສີນ ບໍ່ມີອັນໃດ
ຄອບງຳ ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ. ເມື່ອເຂົາເຫັນສິລທີ່ພຣະອະຣິ
ຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວຢູ່ໃນຕົນ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສະດຽງຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່
ຍ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍຫ້າ.

ຄະຫະບໍດີ! ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບ ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔
ປະກາຣນີ້ແລ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມສະດຽງຫວັ່ນໄຫວ ບໍ່ຍ້ານກົວຕໍ່
ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາເຖິງໃນພາຍຫ້າ.

ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີກ່າວວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານອານິນທຸຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຍ້ານກົວ ຂ້ານ້ອຍ
ສາມາດເວົ້າກັບທ່ານໄດ້ດ້ວຍວ່າ ຂ້ານ້ອຍປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ ເພາະເຫຕ
ຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ເປັນພຣະອະຣະ
ຫັນຕ໌, ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊຊາແລະ
ຈະຣະນະ, ສະເດັດໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນສາຣະຖິ
ຝົກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝົກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາຂອງເທວະ
ດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວ ເປັນຜູ້
ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້.

ຂ້ານ້ອຍປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ໃນພຣະທັມວ່າ ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕັ້ງໄວ້
ດີແລ້ວ, ອັນບຸກຄົນຢ່ອມເຫັນເອງ, ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາລ,
ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ, ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ, ອັນວິນຍູຊົນ
ຢ່ອມຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້.

ຂ້ານ້ອຍປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລືອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ
ໃນພຣະສິງຄ໌ວ່າ ສິງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້
ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ສິງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້
ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ, ສິງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້
ປະຕິບັດຊອບແລ້ວ, ສິງຄ໌ສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້
ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ, ໄດ້ແກ່ບຸກຄົນເຫລົ່ານີ້ຄື ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສ
ສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງໂຕໄດ້ ຕູ ບຸຣຸສ ນັ້ນແຫລະຄືສິງຄ໌ສາວົກ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຄຳນັບ, ເປັນຜູ້ຄວນ
ຂອງຕ້ອນຮັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຮັບທັກຂີນາທານ, ເປັນຜູ້ຄວນທຳ
ອັນຊະລີ, ເປັນນາບຸນຍ໌ຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນຍ໌ອື່ນຢິ່ງກວ່າ
ດັ່ງນີ້.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ສຶກຂາບົທເຫລົ່າໃດເຊິ່ງສົມຄວນແກ່ຄະຣິທ໌ສຕ໌
ທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສະແດງແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍຍັງບໍ່ແລເຫັນ
ຄວາມຂາດອັນໃດໆ ຂອງສຶກຂາບົທເຫລົ່ານັ້ນໃນຕົນເລີຍ.

ຄືລານະທັມ

ຄະຫະບໍດີ! ເປັນລາຍຂອງທ່ານ ທ່ານໄດ້ດີແລ້ວ ໂສຕາປັຕ
ຕິຜິລ ທ່ານພະຍາກອຣແລ້ວ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໙/໓໘໒-໓໘໔/໑໔໖໘-໑໔໗໖

ຄວາມອາພາທຂອງທ່ານອະ ນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ *(ສູຕາທິມ)*

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂຕພຣະນະຄອຣ
ສາວັຕຖີ. ກໍສມັຍນັ້ນແລ ທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຈຶ່ງຮຽກບຸຣຸສຄົນໜຶ່ງມາສັ່ງ
ວ່າ:

ມາເຖີດທ່ານ! ທ່ານຈຶ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖີງທີ່ປະ
ທັບ ຈຶ່ງຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນ

ເກົ້າຕາມຄຳຂອງເຮົາ ແລ້ວຈົ່ງກຣາບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ.

ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຍັງທີ່ຢູ່ ແລ້ວ
ຈົ່ງກຣາບເທົ້າທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຕາມຄຳຂອງເຮົາ ແລ້ວຮຽນ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ
ປ່ວຍ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຂໍກຣາບເທົ້າທ່ານພຣະສາຣີ
ບຸຕດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະຮຽນຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ
ຂໍທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຈົ່ງອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປ
ຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີເຖິດ.

ບຸຣຸສນັ້ນຮັບຄຳຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີແລ້ວ
ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທ
ແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພໍນັ່ງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ
ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ
ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ.

ຫລັງຈາກນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສາຣີບຸຕເຖິງທີ່ຢູ່ ກຣາບ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລ້ວ ນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພໍນັ້ງ
ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກຣາບຮຽນທ່ານພຣະສາຣີບຸຕດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ! ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີປ່ວຍ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຂໍກຣາບເທົ່າທ່ານພຣະສາຣີບຸຕດ້ວຍ
ສຽນເກົ້າ ແລະສັ່ງມາຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຈຶ່ງອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ເຂົ້າໄປ
ຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີເຖິດ. ທ່ານພຣະ
ສາຣີບຸຕຮັບນິມົນດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຄອງອັນຕຣະວາສິກ ຖືບາຕ
ແລະຈິວອຣ ມີທ່ານພຣະອານິນທ໌ເປັນປັຈສາສະມະນະ ເຂົ້າ
ໄປຍັງນິເວສຂອງອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີ ແລ້ວນັ້ງເທິງ
ອາສະນະທີ່ເຂົາແຕ່ງຕັ້ງໄວ້ ພໍນັ້ງຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ຈຶ່ງກ່າວກັບ
ອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍ ກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ລົມເຫລືອປະມານສຽບ ແທງຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ ເໝືອນບຸຣຸສມີກຳລັງເອົາຂອງແຫລມ ຄົມສຽບແທງຫົວສັນນັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະ ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ ຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ລົມເຫລືອປະມານວຽນຫົວ ຂ້ານ້ອຍຢູ່ ເໝືອນບຸຣຸສມີກຳລັງຂັ້ນຫົວດ້ວຍເຊືອກອັນໝັ້ນ ສັນນັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ລົມເຫລືອປະມານປັນ ປ່ວນທ້ອງຂ້ານ້ອຍຢູ່ ເໝືອນຄົນຂ້າງົວຫລືລູກນ້ອງຂອງຄົນຂ້າ ງົວຜູ້ສລາດເອົາມິດແລ່ງົວອັນຄົມຄວ້ານທ້ອງສັນນັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍ

ອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະ
ນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບ
ຢ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຢ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ຄວາມຮ້ອນໃນກາຍຂອງ
ຂ້ານ້ອຍເຫລືອປະມານ ເໝືອນບຸຣຸສມີກຳລັງ ໒ ຄົນ ຈັບບຸຣຸສ
ຜູ້ມີກຳລັງນ້ອຍກວ່າທີ່ອະວັຍວະຕ່າງໆ ແລ້ວນາບຢ້າງໃນຊຸມ
ຖ່ານໄຟສັນນັ້ນ. ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸ
ເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຢ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຢ່ອມບໍ່
ປາກົຕ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຈັກຊຸ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຈັກຊຸຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂສຕະ ແລະວິນ
ຍານທີ່ອາສັຍໂສຕະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຄານະ ແລະວິນ
ຍານທີ່ອາສັຍຄານະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຊິວຫາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຊິວຫາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນກາຍ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍກາຍຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນມະໂນ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍມະໂນຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຮູປ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຮູປຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນສຽງ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍສຽງຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນກິນ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍກິນຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຣົສ ແລະວິນຍານ ທີ່ອາສັຍຣົສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນ ໂຜຕຖັພພະ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍໂຜຕຖັພພະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນທັມມ໌ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍທັມມ໌ຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຈັກຊຸວິນຍານ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຈັກຊຸວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂສຕະວິນຍານ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍໂສຕະວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຄານະວິນຍານ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຄານະວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຊົວຫາວິນຍານ
ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຊົວຫາວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນກາຍວິນຍານ
ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍກາຍວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນມະໂນວິນຍານ
ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍມະໂນວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຈັກຊຸສັມຜັສ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຈັກຊຸສັມຜັສ
ຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂສຕະສັມຜັສ
ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍໂສຕະສັມຜັສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຄານະສັມຜັສ
ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຄານະສັມຜັສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຊິວຫາສັມຜັສ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຊິວຫາສັມຜັສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນກາຍສັມຜັສ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍກາຍສັມຜັສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນມະໂນສັມຜັສ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍມະໂນສັມຜັສຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຈັກຊຸສັມຜັສສະຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ ອາສັຍຈັກຊຸສັມຜັສສະຊາເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂສຕະສັມຜັສສະ ຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍໂສຕະສັມຜັສສະຊາ ເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຄານະສັມຜັສສະ
ຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຄານະສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຊິວຫາສັມຜັສສະ
ຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍຊິວຫາສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນກາຍສັມຜັສສະ
ຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍກາຍສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນມະໂນສັມຜັສສະ
ຊາເວທະນາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍມະໂນສັມຜັສສະຊາ
ເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນປະຖະວິທາຕ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍປະຖະວິ
ທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນອາໂບທາຕ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍອາໂບທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນເຕໂຊທາຕ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍເຕໂຊທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນວາໂຍທາຕ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍວາໂຍທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນອາກາສທາຕ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍອາກາສທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນວິນຍານທາຕ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍວິນຍານທາຕຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນຮູປ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍຮູປຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນເວທະນາ ແລະ ວິນຍານທີ່ອາສັຍເວທະນາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນສັນຍາ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍສັນຍາຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍສັງຂາຣທັງຫລາຍຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນວິນຍານ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍວິນຍານຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນອາກາສານັນຈາຍະຕະນະ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍອາກາສານັນຈາຍະຕະນະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນວິນຍານັນຈາຍະຕະນະ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍວິນຍານັນຈາຍະຕະນະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນອາກິນຈັນຍາ
ຍະຕະນະ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍອາກິນຈັນຍາຍະຕະນະຈັກບໍ່
ມີແກ່ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນເນວະສັນຍານາ
ສັນຍາຍະຕະນະ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍເນວະສັນຍານາສັນຍາ
ຍະຕະນະຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາ
ຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂລກນີ້ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍໂລກນີ້ຈັກບໍ່ມີແກ່
ເຮົາ.

ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນໂລກໜ້າ ແລະ
ວິນຍານທີ່ອາສັຍໂລກໜ້າຈັກບໍ່ມີແກ່ເຮົາ.

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ຄະຫະບໍດີ! ເພາະສະນັ້ນແລ ທ່ານຄວນສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ
ອາຣົມນິໄດງທີ່ເຮົາໄດ້ເຫັນ ໄດ້ຟັງ ໄດ້ຊາບ ໄດ້ຮູ້ແຈ້ງ ໄດ້

ສະແຫວງຫາ ໄດ້ພິຈາລະນາດ້ວຍໃຈແລ້ວ ເຮົາຈັກບໍ່ຢຶດໝັ້ນ
ໃນອາຣົມນັ້ນໆ ແລະວິນຍານທີ່ອາສັຍອາຣົມນັ້ນໆຈັກບໍ່ມີ
ແກ່ເຮົາ. ຄະຫະບໍດີ ທ່ານຄວນສຶກສາໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸຕກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ອະນາຖະບິນດິກະ
ຄະຫະບໍດີຮ້ອງໄທ້ ນ້ຳຕາໄຫລ. ຂະນະນັ້ນ ທ່ານພຣະ
ອານົນທໄດ້ກ່າວກັບອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທ່ານຍັງອາລັຍໃຈຈົດໃຈຈຸ່ຢູ່ຫລື?

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະອານົນທໄຜ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ອາລັຍ ບໍ່
ໄດ້ໃຈຈົດໃຈຈຸ່ ແຕ່ວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ນັ່ງໃກ້ພຣະສາສດາແລະ
ພິກຂຸສົງຄ໌ທັງຫລາຍທີ່ໜ້າຈະເຣີນໃຈມານານແລ້ວ ບໍ່ເຄີຍໄດ້
ສະດັບທັມມິກະຖາເຫັນປານນີ້.

ທ່ານພຣະອານົນທໄກວ່າ:

ຄະຫະບໍດີ! ທັມມິກະຖາເຫັນປານນີ້ ບໍ່ໄດ້ແຈ່ມແຈ້ງ(ບໍ່ເໝາະ)
ແກ່ຄະຣິທ໌ສຖ໌ຜູ້ນຸ່ງຂາວຫົມຂາວ ແຕ່ແຈ່ມແຈ້ງແກ່ບັນພະຊິຕ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕຜູ້ຈະເຣີນ! ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ຂໍທັມມິກະຖາ ເຫັນປານນີ້ ຈົ່ງແຈ່ມແຈ້ງແກ່ຄະຣີຫັສຖຸຜູ້ນຸ່ງຂາວທີ່ມາຂາວດ້ວຍ ເຖິດ ເພາະກຸລະບຸຕຜູ້ເກີດມາມີກິເລສທຸລີໃນດວງຕາໜ້ອຍມີຢູ່ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສະດັບຈະເລື່ອມຈາກທັມ ຈະເປັນຜູ້ບໍ່ຮູ້ທັມ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະທ່ານພຣະອານົນທ໌ກ່າວ ສອນອະນາຖະບິນດິກະຄະຫະບໍດີດ້ວຍໂອວາທນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງລຸກ ຈາກອາສະນະຫລີກໄປ. ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ອະນາຖະບິນດິກະ ຄະຫະບໍດີກໍໄດ້ກະທຳກາລະ ເຂົ້າເຖິງຊັ້ນດູສິຕແລ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອປະຖົມຍາມລ່ວງໄປແລ້ວ ອະນາຖະເທວະບຸຕ ມີຣັສມີງາມຢ່າງຍິ່ງ ກະທຳພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນທັງສິ້ນໃຫ້ ສວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ຍືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນ ຂ້າງໜຶ່ງ ພໍຍືນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາຄດ້ວຍຄາຖາວ່າ:

ພຣະເຊຕະວັນນີ້ມີປະໂຍຊນ໌ ອັນສົງຄ໌ຜູ້ສະແຫວງຫາບຸນຍູ່ ອາສັຍແລ້ວ ອັນພຣະອົງຄ໌ຜູ້ເປັນທັມມະຣາຊາປະທັບຢູ່ ເປັນທີ່ ເກີດປິຕິແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ສັຕທັງຫລາຍຍ່ອມບໍ່ຣິສຸທດ້ວຍທັມ ໕

ຢ່າງນີ້ຄື ກັມ, ວິຊຊາ, ທັມ, ສິລ, ຊີວິຕອຸດົມ. ບໍ່ແມ່ນບໍ່ຮູ້ສຸກ ດ້ວຍໂຄຕຫລືດ້ວຍຊັພຍ໌.

ເພາະສະນັ້ນແລ ບຸຄຄົນຜູ້ເປັນບັນດິຕ ເມື່ອເລັ່ງເຫັນປະໂຍຊນ໌ ຂອງຕົນ ຄວນເລືອກເຟັ້ນທັມໂດຍແຍບຄາຍ ຈະບໍ່ຮູ້ສຸກໃນ ທັມນັ້ນໂດຍອາກາຣນີ ພຣະສາຣີບຸຕນັ້ນແລ ຍ່ອມບໍ່ຮູ້ສຸກໄດ້ ດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍສິລ ແລະດ້ວຍຄວາມສົງໄສ. ຄວາມຈິງ ພິກຂຸຜູ້ເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ຈະຢ່າງຍິ່ງກໍເທົ່າພຣະສາຣີບຸຕນີ້ແລ.

ອະນາຖະເທວະບຸຕກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ພຣະສາສດາຊົງພໍພຣະທັຍ ເມື່ອອະນາຖະເທວະບຸຕຊາບວ່າ ພຣະສາສດາຊົງພໍພຣະທັຍ ຈຶ່ງຖວາຍອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ກະທຳປະທັກຂົນ ຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນເອງ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພໍລ່ວງຣາຕຣີນັ້ນໄປ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສກັບ ພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອຄືນນີ້ ປະຖົມຍາມລ່ວງໄປແລ້ວ ມີເທວະ ບຸຕຕົນໜຶ່ງມີຣັສມີງາມຢ່າງຍິ່ງ ກະທຳພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນທັງ ສິ້ນໃຫ້ສວ່າງສະໄຫວ ເຂົ້າມາຫາເຮົາເຖິງທີ່ຢູ່ ອະພິວາທເຮົາ

ແລ້ວ ຍືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພໍຍືນຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ໄດ້
ກ່າວກັບເຮົາດ້ວຍຄາຖາວ່າ:

ພຣະເຊຕະວັນນີມີປະໂຍຊນ໌ ອັນສົງຄ໌ຜູ້ສະແຫວງຫາບຸນຍູ່
ອາສັຍແລ້ວ ອັນພຣະອົງຄ໌ຜູ້ເປັນທັມມະຣາຊາປະທັບຢູ່ ເປັນທີ່
ເກີດປີຕິແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ສັຕທັງຫລາຍຍ່ອມບໍ່ນິສຸທດ້ວຍທັມ ໕
ຢ່າງນີ້ຄື ກັມ, ວິຊຊາ, ທັມ, ສິລ, ຊີວິຕອຸດົມ. ບໍ່ແມ່ນບໍ່ນິສຸທ
ດ້ວຍໂຄຕຫລືດ້ວຍຊັພຍ໌.

ເພາະສະນັ້ນແລ ບຸຄຄົລຜູ້ເປັນບັນດິຕ ເມື່ອເລັ່ງເຫັນປະໂຍຊນ໌
ຂອງຕົນ ຄວນເລືອກເພິ່ນທັມໂດຍແຍບຄາຍ ຈະບໍ່ນິສຸທໃນ
ທັມນັ້ນໂດຍອາກາຣນີ້ ພຣະສາຣີບຸຕນັ້ນແລ ຍ່ອມບໍ່ນິສຸທໄດ້
ດ້ວຍປັນຍາ ດ້ວຍສິລ ແລະດ້ວຍຄວາມສງົບ. ຄວາມຈິງ
ພິກຂຸຜູ້ເຖິງຝັ່ງແລ້ວ ຈະຢ່າງຍິ່ງກໍເທົ່າພຣະສາຣີບຸຕນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເທວະບຸຕນັ້ນໄດ້ກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຮູ້ວ່າພຣະ
ສາສດາຊົງພໍພຣະທັຍ ຈຶ່ງອະພິວາທເຮົາ ແລ້ວກະທຳ
ປະທັກຂົນ ຫາຍໄປໃນທີ່ນັ້ນແລ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອານົນທ໌
ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕັ້ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍເທວະບຸຕນັ້ນ ຄົງຈະເປັນອະ
ນາຖະບິນດິກະເທວະບຸຕແນ່ນອນ ເພາະອະນາຖະບິນດິກະ
ຄະຫະບໍດີໄດ້ເປັນຜູ້ເຫລື້ອມໃສແລ້ວໃນທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ.

ອານິນທ໌! ຖືກແລ້ວໆ ເທົ່າທີ່(ເຈົ້າ)ຄາດຄະເນນັ້ນແລ ເຈົ້າ
ລໍາດັບເຣື້ອງຖືກແລ້ວ ເທວະບຸຕນັ້ນຄື ອະນາຖະບິນດິກະ
ເທວະບຸຕ ບໍ່ແມ່ນອື່ນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສພາສິຕນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະອານິນທ໌
ຊື່ນຊົມຍິນດີພຣະພາສິຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ.

ມັຊຊິມະນິກາຍ ອຸປະຣິປັນນາສກ໌ ໑໔/໓໔໘-໓໔໘/໗໒໐-໗໔໐

ພຣະມະຫາກັສສະປະຫາຍຈາກ ອາພາທດ້ວຍໂຍຊຊົງຄ໌ ໗

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍ
ສມັຍນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້
ເປັນໄຂ້ໜັກ ຢູ່ທີ່ປີປະຜລິຄູຫາ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈອກຈາກທີ່ຫລີກເຮັ້ນໃນ
ຕອນແລງ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະເຖົງທີ່ຢູ່

ແລ້ວປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຄັນແລ້ວໄດ້ຕຣັສ
ຖາມທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະວ່າ:

ກັສສະປະ! ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້
ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບຫັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ
ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ກັສສະປະ! ໂພຊຊົງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ. ໂພຊຊົງຄ໌
ກຸ ເປັນຢ່າງໃດ?

ກັສສະປະ! **ສະຕິສັມໂພຊຊົງຄ໌** ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອ
ບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ທັມມະວິຈະຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ວິຣິຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປິຕິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປັສສັທທິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ສະມາທິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ອຸປະກອນໂພຊຊິງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົນຈະ
ເຮົາແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້
ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ກັສສະປະ! ໂພຊຊິງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ແລ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົນຈະເຮົາແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ໂພຊຊິງຄ໌ດີຫລາຍ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ສຸຄິຕ ໂພຊຊິງຄ໌ດີຫລາຍ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສໄວຍາກອນພາສິຕນີ້ແລ້ວ ທ່ານ
ພຣະມະຫາກັສສະປະປຶ້ມໃຈ ຊື່ນຊົມພາສິຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄ. ທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະຫາຍຈາກອາພາທນັ້ນແລ້ວ
ແລະອາພາທນັ້ນ ອັນທ່ານພຣະມະຫາກັສສະປະລະໄດ້ດ້ວຍ
ປະກາຣຢ່າງນີ້ແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໑໐໕-໑໐໗/໒໑໕-໒໑໙

ພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະຫາຍ ຈາກອາພາທດ້ວຍໂພຊຊິງຄ໌ ກຸ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍ
ສມັຍນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະອາພາທ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂ໌ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄືຊຊະກູຕ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈອກຈາກທີ່ຫລີກເຮັ້ນໃນ
ຕອນແລງ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະເຖິງທີ່ຢູ່

ແລ້ວປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູລາດໄວ້ ຄັນແລ້ວໄດ້ຕຣັສ
ຖາມທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະວ່າ:

ໂມຄຄັລລານະ! ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້
ເປັນໄປໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື
ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນ
ໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາ
ລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່
ປາກົຕ.

ໂມຄຄັລລານະ! ໂພຊຊົງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ. ໂພຊຊົງຄ໌
ກຸ ເປັນຢ່າງໃດ?

ໂມຄຄັລລານະ! **ສະຕິສັມໂພຊຊົງຄ໌** ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ທັມມະວິຈະຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ວິຣິຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປິຕິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປັສສັທທິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ສະມາທິສັມໂພຊຊົງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ອຸປະກອນໂພຊຊິງຄ໌ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄຳຈະ
ເຮົາແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້
ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

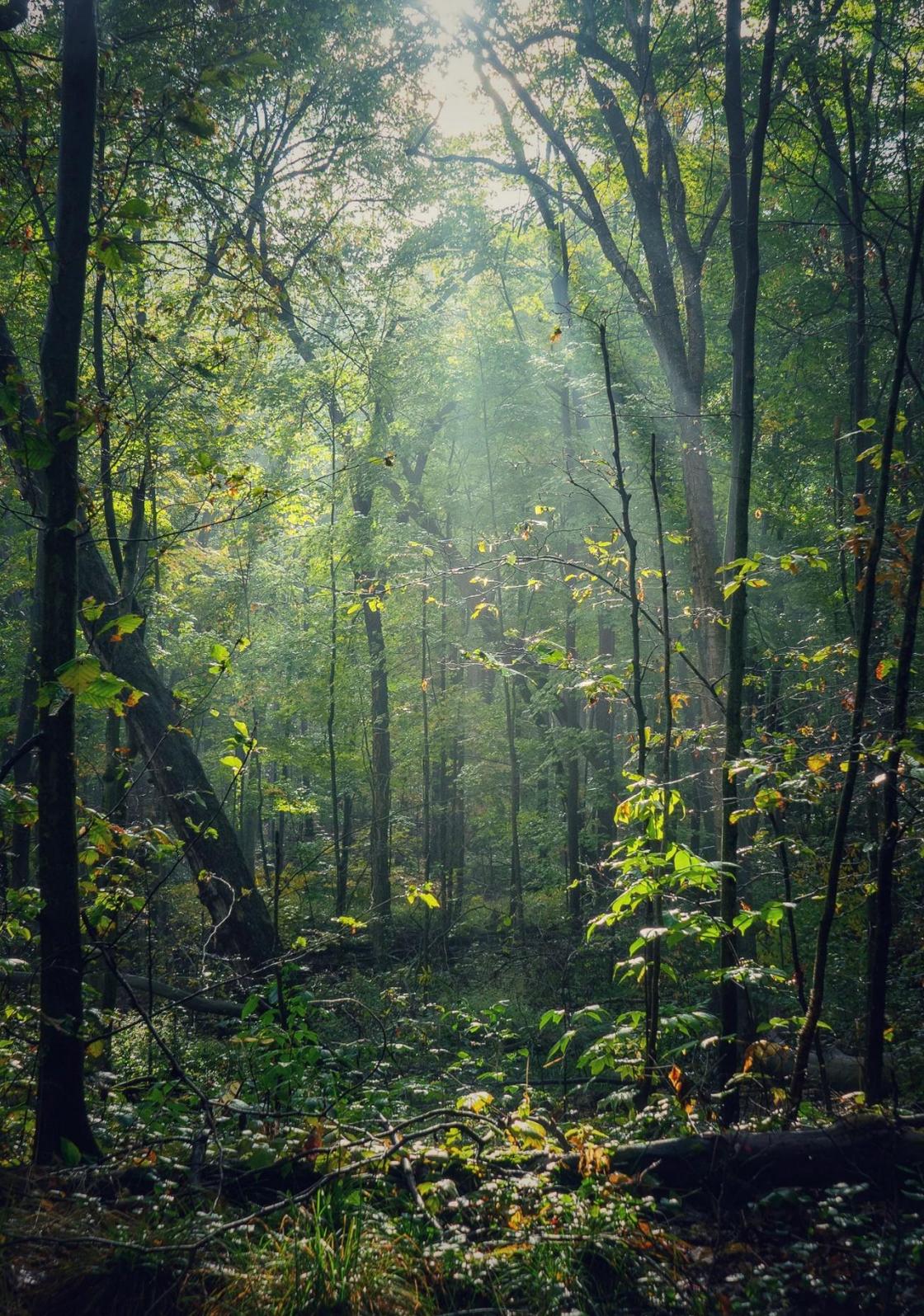
ໂມຄຄັລລານະ! ໂພຊຊິງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ແລ ເຮົາກ່າວໄວ້ຊອບ
ແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄຳຈະເຮົາແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມ
ເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຳຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະກຣາຍທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ໂພຊຊິງຄ໌ດີຫລາຍ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ສຸຄິຕ ໂພຊຊິງຄ໌ດີຫລາຍ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຳຮູ້ໄວຍາກອນພາສິຕນີ້ແລ້ວ ທ່ານ
ພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະປຶ້ມໃຈ ຊື່ນຊົມພາສິຕຂອງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄ. ທ່ານພຣະມະຫາໂມຄຄັລລານະຫາຍຈາກ
ອາພາທນັ້ນແລ້ວ ແລະອາພາທນັ້ນ ອັນທ່ານພຣະມະຫາ
ໂມຄຄັລລານະລະໄດ້ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້ແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັດ ໑໙/໑໐໗-໑໐໘/໒໒໐-໒໒໒

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຫາຍປະຊວນ ດ້ວຍໂພຊຊິງຄ໌ ກຸ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌ ກໍ
ສມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງປະຊວນ ໄດ້ຮັບທຸກຂ໌ ເປັນໄຂ້
ໜັກ (ເຕນະ ໂຂ ປະນະ ສະມະເຍນະ ພະຄະວາ ອາພາທິໂກ ໂຫຕິ
ທຸກຂ໌ໂຕ ພາລທະຄືລາໂນ)

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະວ່າ:

ຈຸນທະ! ໂພຊຊົງຄ໌ຈົ່ງແຈ່ມແຈ້ງກັບເຈົ້າເຖີດ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ໂພຊຊົງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ. ໂພຊຊົງຄ໌ ກຸ ເປັນຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! **ສະຕິສັມໂພຊຊົງຄ໌** ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ທັມມະວິຈະຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ວິນິຍະສັມໂພຊຊົງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປິຕິສັມໂພຊຊິງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອ
ບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອ
ຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ປັສສັທທິສັມໂພຊຊິງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ສະມາທິສັມໂພຊຊິງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ອຸເປກຂາສັມໂພຊຊິງຄ໌ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ
ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປ
ເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ໂພຊຊິງຄ໌ ກຸ ເຫລົ່ານີ້ແລ ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ຊອບແລ້ວ ເມື່ອບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມຮູ້ຍິ່ງ ເພື່ອ
ຄວາມຕຣັສຮູ້ ເພື່ອນິພພານ.

ຈຸນທະ! ໂພຊຊົງຄໍດີຫລາຍ, ຈຸນທະ ໂພຊຊົງຄໍດີຫລາຍ.

ທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະໄດ້ກ່າວພາສີຕນີ້ແລ້ວ ພຣະສາສດາ
ຊົງພໍພຣະທັຍ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຫາຍຈາກປະຊວນນັ້ນ
ແລະອາພາທນັ້ນ ອັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງລະໄດ້ແລ້ວດ້ວຍ
ປະກາຣຢ່າງນີ້ແລ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໙/໑໐໘-໑໐໙/໔໔໕-໔໔໘

ຄວາມອາຍາທຂອງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ເວລຸວະຄາມ ໃກ້ເມືອງ
ເວສາລີ ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸ
ທັງຫລາຍມາແລ້ວຕຣັສວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂົ້າຈຳພັນສາໃນ
ເມືອງເວສາລີໂດຍຮອບ ຕາມມິຕ ຕາມສະຫາຍ ຕາມພວກ
ເຖີດ ເຮົາຈະເຂົ້າຈຳພັນສາທີ່ເວລຸວະຄາມນີ້ແລ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະດໍາຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ກໍເຂົ້າຈໍາພັນສາໃນເມືອງເວສາລີໂດຍຮອບ ຕາມມິຕ ຕາມ ສະຫາຍ ຕາມພວກ (ຂອງຕົນໆ).

ສ່ວນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງເຂົ້າຈໍາພັນສາທີ່ເວລຸວະຄາມນັ້ນແລ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງເຂົ້າຈໍາພັນສາແລ້ວ ອາພາທອັນ ແຮງກ້າບັງເກີດຂຶ້ນ ເວທະນາຢ່າງໜັກໃກ້ມະຣະນະເປັນໄປຢູ່. ໄດ້ຍິນວ່າ ໃນທີ່ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງດໍາຣົງສະຕິສັມປະ ຊັນຍະ ຊົງອົດກັນ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວ. ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະອົງຄົງພຣະ ດໍາຣິວ່າ ກາຣທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ບອກພິກຂຸຜູ້ອຸປັຕຖາກ ຍັງບໍ່ອໍາລາ ພິກຂຸສົງຄ໌ ແລ້ວປະຣິນິພພານເສຍນັ້ນ ບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາ ສະນັ້ນ ເຮົາຄວນຂັບໄລ່ອາພາທນີ້ເສຍດ້ວຍຄວາມພຽນ ແລ້ວ ດໍາຣົງຊີວິຕສັງຂາຣຢູ່.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຂັບໄລ່ພຣະປະຊວຣນັ້ນດ້ວຍ ຄວາມພຽນ ແລ້ວຊົງດໍາຣົງຊີວິຕສັງຂາຣຢູ່. ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄຊົງຫາຍຈາກພຣະປະຊວຣແລ້ວ ຊົງຫາຍຈາກ ຄວາມປ່ວຍໄຂ້ບໍ່ນານ ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົ້າປູລາດ ໄວ້ໃນຮົມຂອງວິຫາຣ.

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່
ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ຊົງອົດທົນ ຂ້ານ້ອຍເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຍັງອັຕຕະພາບ
ໃຫ້ເປັນໄປ ກາຍຂອງຂ້ານ້ອຍເໝືອນດັ່ງວ່າຈະຊຸດລົງໄປ
ແມ່ນແຕ່ທິສັງຫລາຍກໍບໍ່ປາກົດແກ່ຂ້ານ້ອຍ ເພາະຄວາມ
ປະຊວຣຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍມາເບົາໃຈຢູ່
ໜ້ອຍໜຶ່ງວ່າ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຍັງບໍ່ຊົງປຣາຣົພພິກຂຸສົງຄ໌
ແລ້ວຕຣັສບອກອັນໃດອັນໜຶ່ງ ຈັກຍັງບໍ່ສະເດັດຈປະຣິນິພພານ
ກ່ອນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ອານົນທ໌! ໃນບັດນີ້ ພິກຂຸສົງຄ໌ຈະມາຫວັງອັນໃດໃນເຮົາອີກໜ້.

ອານົນທ໌! ທັມທີ່ເຮົາສະແດງແລ້ວກະທຳບໍ່ໃຫ້ມີໃນພາຍໃນ ບໍ່
ໃຫ້ມີໃນພາຍນອກ[ບໍ່ມີໃນບໍ່ມີນອກ] (ເທສີໂຕ ອານັນທະ ມະຍາ
ທັມໂມ ອະນັນຕຣັງ ອະພາທິຣັງ ກະຣິຕ໌ວາ).

ອານົນທ໌! ກຳມີຂອງອາຈານໃນທັມທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ມີແກ່
ຕະຖາຄົຕ (ນັດຖານັນທະ ຕະຖາຄະຕັສສະ ທັມເມສຸ ອາຈານິຍະມຸຕຖິ).
ຜູ້ໃດມີຄວາມດຳນິຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍຣິຫານພິກຂຸສົງຄ໌ ຫລື
ວ່າພິກຂຸສົງຄ໌ຍັງມີເຮົາເປັນທີ່ເຊື່ອຊູ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມຈະປຣານົພ
ພິກຂຸສົງຄ໌ ແລ້ວກ່າວຄຳອັນໃດອັນໜຶ່ງແນ່ນອນ.

ອານົນທ໌! ຕະຖາຄົຕບໍ່ໄດ້ມີຄວາມດຳນິຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາຈັກບໍຣິ
ຫານພິກຂຸສົງຄ໌ ຫລືວ່າພິກຂຸສົງຄ໌ຈັກມີເຮົາເປັນທີ່ເຊື່ອຊູ ດັ່ງນີ້.
ຕະຖາຄົຕຈັກປຣານົພພິກຂຸສົງຄ໌ແລ້ວກ່າວຄຳອັນໃດອັນໜຶ່ງ
ຫຍັງອີກໜໍ ບັດນີ້ ເຮົາກໍແກ່ແລ້ວ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ລ່ວງກາລຜ່ານ
ວັຍແລ້ວ ວັຍຂອງເຮົາລ່ວງມາເຖິງ ໘໐ ປີແລ້ວ ກວຽນເກົ່າທີ່
ຍັງພໍໃຊ້ໄດ້ກໍເພາະກາຣສ້ອມແຊມດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ ສັນໃດ; ກາຍ
ຂອງຕະຖາຄົຕກໍສັນນັ້ນ ຍັງພໍເປັນໄປໄດ້ກໍຄ້າຍກັບກວຽນເກົ່າ
ທີ່ສ້ອມແຊມແລ້ວດ້ວຍໄມ້ໄຜ່ ສັນນັ້ນ.

ອານົນທ໌! ສມັຍໃດຕະຖາຄົຕເຂົ້າເຈໂຕສະມາທິ ອັນບໍ່ມີນິມິຕ
ເພາະບໍ່ກະທຳໄວ້ໃນໃຈເຊິ່ງນິມິຕທັງປວງ ເພາະດັບເວທະນາ
ບາງເຫລົ່າຢູ່; ສມັຍນັ້ນ ກາຍຂອງຕະຖາຄົຕຍ່ອມຜາສຸກ;
ອານົນທ໌ ເພາະສະນັ້ນແລ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງມີຕົນເປັນ
ປະທັບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ, ຈົ່ງ

ມີທັມເປັນປະທິບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະ
ນະເປັນຢູ່ເຖິດ.

ອານົນທ໌! ກໍຢ່າງໃດພິກຂຸຈຶ່ງຊື່ວ່າ ມີຕົນເປັນປະທິບ ມີຕົນເປັນ
ສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ, ມີທັມເປັນປະທິບ ມີ
ທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນ
ກາຍຢູ່, ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊ
ຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້.

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່, ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້.

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈິຕໃນຈິຕຢູ່, ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນ
ຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້.

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່, ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ

ໂລກອອກເສຍໄດ້. ອານິນທ໌ ຢ່າງນີ້ແລ ພິກຂຸຈຶ່ງຊື່ວ່າ ມີຕົນ
ເປັນປະທັບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະ
ມີທັມເປັນປະທັບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະ
ນະເປັນຢູ່.

**ອານິນທ໌! ໃນປັດນີກໍດີ ໂດຍກາລລ່ວງໄປແຫ່ງເຮົາກໍດີ ໃຜກໍ
ຕາມ ຈົ່ງມີຕົນເປັນປະທັບ ມີຕົນເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາສິ່ງອື່ນ
ເປັນສະຣະນະ ມີທັມເປັນປະທັບ ມີທັມເປັນສະຣະນະ ບໍ່ເອົາ
ສິ່ງອື່ນເປັນສະຣະນະເປັນຢູ່.**

ອານິນທ໌! ພິກຂຸເຫລົ່າໃດ ເປັນຜູ້ໃຄ່ໃນສິກຂາ ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນ
ຈັກເປັນຜູ້ຢູ່ໃນສະຖານະອັນເລີດທີ່ສຸດແລ (ຕະມະຕັຄເຄເມ ເຕ
ອານັນທະ ພິກຂຸ ພະວິສສັນຕິ ເຍ ເກຈິ ສິກຂາກາມາຕິ).

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໑໗໑-໑໗໒/໗໐໘-໗໑໖

ຈິຕຕັ້ງໝັ້ນໃນສະຕິປັດຖານ ໔ ທຸກຂະເວທະນາຍ່ອມບໍ່ຄອບງໍາ

ສມັຍໜຶ່ງ ທ່ານພຣະອະນຸຣຸທທະຢູ່ໃນປ່າອັນທະວັນ ໃກ້ພຣະ
ນະຄອນສາວັຕຖິ ທ່ານອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ.
ຄັ້ງນັ້ນ ພິກຂຸຫລາຍອົງຄໍ້າໄປຫາທ່ານພຣະອະນຸຣຸທທະເຖິງ
ທີ່ຢູ່ ຄັນແລ້ວໄດ້ຖາມທ່ານພຣະອະນຸຣຸທທະວ່າ:

ທ່ານອະນຸຣຸທທະຢູ່ດ້ວຍວິຫາຣະທັມຂໍ້ໃດ ທຸກຂະເວທະນາໃນ
ສະຣີຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງບໍ່ຄອບງໍາຈິຕ?

ທ່ານພຣະອະນຸຣຸທທະຕອບວ່າ:

**ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫລາຍ! ເຮົາມີຈິຕຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສະຕິປັຕຖານ
໔ ທຸກຂະເວທະນາໃນສະຣິຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງບໍ່ຄອບງຳຈິຕ.**

ສະຕິປັຕຖານ ໔ ເປັນຢ່າງໃດ?

ເຮົາຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍໃນກາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນເວທະນາໃນເວທະນາທັງຫລາຍຢູ່ ມີ
ຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທ
ມະນັສໃນໂລກອອກເສຍໄດ້;

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈິຕໃນຈິຕຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີສັມປະຊັນ
ຍະ ມີສະຕິ ກຳຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນໂລກອອກເສຍ
ໄດ້;

ຄືລານະທັມ

ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນທັມໃນທັມທັງຫລາຍຢູ່ ມີຄວາມພຽນ ມີ
ສັມປະຊັນຍະ ມີສະຕິ ກໍາຈັດອະພິຊຊາແລະໂທມະນັສໃນ
ໂລກອອກເສຍໄດ້.

ທ່ານຜູ້ມີອາຍຸທັງຫລາຍ! ເຮົາມີຈິຕຕັ້ງໝັ້ນຢູ່ໃນສະຕິປັດຖານ
໔ ເຫລົ່ານີ້ແລ ທຸກຂະເວທະນາໃນສະຣີຣະທີ່ເກີດຂຶ້ນຈິ່ງບໍ່
ຄອບງໍາຈິຕ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໖/໓໐໙-໓໑໐/໑໒໘໓-໑໒໘໔

ຄວາມອາພາທຂອງພຣະຜັດຄຸນະ

ສມັຍນັ້ນ ທ່ານພຣະຜັດຄຸນະອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອານິນທ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວ ນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນ
ຂ້າງໜຶ່ງ ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດັ່ງນີ້ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ທ່ານພຣະຜັດຄຸນະອາພາທ ໄດ້
ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ; ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍປະທານ

ພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໂປດອາສັຍຄວາມ
ອະນຸເຄາະ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະຜັດຄຸນະເຖີດ ພຣະ
ອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮັບໂດຍພຣະອາກາຣ
ດຸສນີ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເປັນເວລາແລງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈອກຈາກ
ທີ່ຫລີກເຣັ້ນ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະຜັດຄຸນະເຖີງທີ່ຢູ່ ທ່ານພຣະ
ຜັດຄຸນະໄດ້ເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄກຳລັງສະເດັດຈມາແຕ່ໄກ
ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງ. ລຳດັບນັ້ນ, ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສ
ກັບທ່ານພຣະຜັດຄຸນະວ່າ:

ຢ່າເລີຍຜັດຄຸນະ! ເຈົ້າຢ່າໄດ້ລຸກຈາກຕຽງເລີຍ ອາສະນະທີ່ຜູ້
ອື່ນປູໄວ້ຍັງມີຢູ່ ເຮົາຈັກນັ່ງເທິງອາສະນະນັ້ນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ປູໄວ້ແລ້ວ
ຄັນແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສຖາມທ່ານພຣະຜັດຄຸນະວ່າ:

ຜັດຄຸນະ! ເຈົ້າພໍອົດຫົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ
ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ
ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະຜີຄຣຸນະກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ
ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້
ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ
ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງໃຊ້
ເຫລັກອັນຄົມສຽບແທງຫົວສັນໃດ, ລົມອັນແຮງກ້າກໍສຽບແທງ
ຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍ ສັນນັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາ
ຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ. ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງເອົາເຊືອກທີ່ໝັ້ນມັດ
ຫົວສັນໃດ ຄວາມເຈັບປວດໃນຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມີປະມານ
ຢ່າງຍິ່ງ ສັນນັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາ
ຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ. ປຽບເໝືອນຄົນຂ້າງົວຫລືລູກນ້ອງຂອງຄົນຂ້າ

ງົວຜູ້ຊຳນານໃຊ້ມິດອັນຄົມປາດທ້ອງງົວ ສັນໃດ; ລົມອັນແຮງ
ກ້າກໍສຽບແທງທ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍ ສັນນັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ
ຍ່ອມບໍ່ປາກົດ. ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງ ໒ ຄົນ ຈັບແຂນ
ຄົນທີ່ອ່ອນແອກວ່າຄົນລະຂ້າງຢ້າງເທິງຊຸມຖ່ານໄຟ ສັນໃດ;
ຄວາມຮ້ອນໃນກາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມີປະມານຢ່າງຍິ່ງ ສັນນັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄດ້ ຍັງອັຕຕະ
ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ
ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ
ຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ລຳດັບນັ້ນ, ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຊີ້ແຈງໃຫ້ທ່ານພຣະຜີຄຣຸນະ
ເຫັນແຈ້ງ ສະມາທານ ອາດທານ ຣຳເຣີງ ດ້ວຍທັມມິກະຖາ
ແລ້ວສະເດັດຈຸລາຈາກອາສະນະຫລີກໄປ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ສະເດັດຈຫລີກໄປແລ້ວບໍ່
ນານ ທ່ານພຣະຜັດຄຸນະກໍໄດ້ທຳກາລະ ໃນເວລາຕາຍ ອິນຊີ
ຂອງທ່ານພຣະຜັດຄຸນະຜ່ອງໃສຢ່າງຍິ່ງ.

ຄັ້ງນັ້ນ, ທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງ
ທີ່ປະທັບ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ
ຄັນແລ້ວ ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈ
ຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ທ່ານຜັດຄຸນະກໍໄດ້ທຳກາລະ ແລະໃນ
ເວລາຕາຍ ອິນຊີຂອງທ່ານຜັດຄຸນະຜ່ອງໃສຢ່າງຍິ່ງ.

ອານົນທ໌! ອິນຊີຂອງຜັດຄຸນະພິກຂຸຈັກບໍ່ຜ່ອງໃສໄດ້ຢ່າງໃດ
ຈິຕຂອງຜັດຄຸນະພິກຂຸຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກໂອຣັມພາຄິຍະ
ສັງໂຍຊນ໌ ໕ ປະກາຣ ແຕ່ເພາະໄດ້ຟັງທັມເທສນານັ້ນ ຈິຕ
ຂອງຜັດຄຸນະພິກຂຸຈຶ່ງຫລຸດພົ້ນຈາກໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌
໕ ປະກາຣ.

ອານົນທ໌! ອານິລົງສ໌ໃນກາຣຟັງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ ກາຣ
ໃຄ່ຄວນເນື້ອຄວາມແຫ່ງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ ໖ ປະກາຣນີ້;
໖ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ມີຈິຕຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກໂອຣັມ
ພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ໃນເວລາໃກ້ຕາຍ (ມະຣນະກາເລ) ເຂົາ
ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ ຕະຖາຄົຕຢ່ອມສະແດງທັມອັນງາມໃນ
ເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນທ່າມກາງ ງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາສພຣົມມະ
ຈັນຍ໌ ພ້ອມທັງອັຕຖະ ພ້ອມທັງພະຍັນຊະນະ ບໍຣິສຸທ ບໍຣິບູນ
ສິ້ນເຊີງແກ່ເຂົາ ເພາະໄດ້ຟັງທັມມະເທສນານັ້ນ ຈິຕຂອງເຂົາ
ຢ່ອມຫລຸດພົ້ນຈາກໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕. ອານົນທ໌ ນີ້
ເປັນອານິສົງສ໌ປະກາຣທິ ໑ ໃນກາຣຟັງທັມໂດຍກາລອັນ
ຄວນ.

ອານົນທ໌! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ພິກຂຸມີຈິຕຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກ
ໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ໃນເວລາໃກ້ຕາຍ ເຂົາບໍ່ໄດ້
ເຫັນຕະຖາຄົຕ ແຕ່ໄດ້ເຫັນສາວົກຂອງຕະຖາຄົຕ ສາວົກ
ຂອງຕະຖາຄົຕຢ່ອມສະແດງທັມອັນງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນ
ທ່າມກາງ ງາມໃນທີ່ສຸດ ປະກາສພຣົມມະຈັນຍ໌ ພ້ອມທັງອັຕ
ຖະ ພ້ອມທັງພະຍັນຊະນະ ບໍຣິສຸທ ບໍຣິບູນສິ້ນເຊີງແກ່ເຂົາ
ເພາະໄດ້ຟັງທັມມະເທສນານັ້ນ ຈິຕຂອງເຂົາຢ່ອມຫລຸດພົ້ນ
ຈາກໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕. ອານົນທ໌ ນີ້ເປັນອານິສົງສ໌
ປະກາຣທິ ໒ ໃນກາຣຟັງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ.

ອານິນທ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸມີຈິຕຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນຈາກ ໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ໃນເວລາໃກ້ຕາຍ*(ມະຣະນະກາເລ)* ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ ທັງບໍ່ໄດ້ເຫັນສາວົກຂອງຕະຖາຄົຕ ແຕ່ເຂົາຍ່ອມນຶກຄິດ ໃຄ່ຄວນ ເພິ່ງດູດ້ວຍໃຈ*(ຍະຖາສຸຕັງ ຍະຖາ ປະຣິຍັຕຕັງ ທັມມັງ ເຈຕະສາ ອະນຸວິຕັກເກຕິ ອະນຸວິຈາເຣຕິ ມະນະສານຸ ເປກຂະຕິ)* ເຊິ່ງທັມຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບມາ ຕາມທີ່ໄດ້ຮຽນມາ ເມື່ອ ເຂົານຶກຄິດ ໃຄ່ຄວນ ເພິ່ງດູດ້ວຍໃຈເຊິ່ງທັມຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບ ມາ ຕາມທີ່ໄດ້ຮຽນມາ ຈິຕຂອງເຂົາຍ່ອມຫລຸດພົ້ນຈາກໂອຣັມ ພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕. ອານິນທ໌ ນີ້ເປັນອານິສິງສ໌ປະກາດທີ ໓ ໃນກາດໃຄ່ຄວນເນື້ອຄວາມແຫ່ງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ.

ອານິນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ມີຈິຕຫລຸດພົ້ນແລ້ວຈາກໂອຣັມ ພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ແຕ່ຈິຕຂອງເຂົາຍັງບໍ່ນ້ອມໄປໃນທັມອັນ ເປັນທີ່ສິ້ນໄປແຫ່ງອຸປະທິກິເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຢິ່ງກວ່າ ໃນ ເວລາໃກ້ຕາຍ ເຂົາໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ ຕະຖາຄົຕຍ່ອມສະແດງ ທັມອັນງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນທ່າມກາງ ງາມໃນທີ່ສຸດ ປະ ກາສພຣົມມະຈັນຍ໌ ພ້ອມທັງອັຕຖະ ພ້ອມທັງພະຍັນ ຊະນະ ບໍຣິສຸທ ບໍຣິບູນສິ້ນເຊີງແກ່ເຂົາ ເພາະໄດ້ຟັງທັມເທສ ນານັ້ນ ຈິຕຂອງເຂົາຍ່ອມນ້ອມໄປໃນທັມອັນເປັນທີ່ສິ້ນໄປແຫ່ງ ອຸປະທິກິເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຢິ່ງກວ່າ. ອານິນທ໌ ນີ້ເປັນ ອານິສິງສ໌ປະກາດທີ ໔ ໃນກາດຟັງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ.

ອານົນທ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸມິຈິຕຫລຸດພົ້ນແລ້ວຈາກ ໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ແຕ່ຈິຕຂອງເຂົາຍັງບໍ່ນ້ອມໄປໃນ ທັມອັນເປັນທີ່ສິ້ນໄປແຫ່ງອຸປະທິກິເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຍິ່ງກວ່າ ໃນເວລາໃກ້ຕາຍ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ ແຕ່ເຂົາໄດ້ເຫັນ ສາວົກຂອງຕະຖາຄົຕ ສາວົກຂອງຕະຖາຄົຕຍ່ອມສະແດງທັມ ອັນງາມໃນເບື້ອງຕົ້ນ ງາມໃນທ່າມກາງ ງາມໃນທີ່ສຸດ ປະ ກາສພຣົມມະຈັນຍ໌ ພ້ອມທັງອັຕຖະ ພ້ອມພະຍັນຊະນະ ບໍຣິ ສຸທ ບໍຣິບູນສິ້ນເຊິງແກ່ເຂົາ ເພາະໄດ້ຟັງທັມເທສນານັ້ນ ຈິຕ ຂອງເຂົາຍ່ອມນ້ອມໄປໃນທັມອັນເປັນທີ່ສິ້ນໄປແຫ່ງອຸປະທິກິ ເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຍິ່ງກວ່າ. ອານົນທ໌ ນີ້ເປັນອານິສົງສ໌ປະ ກາດທິ ໕ ໃນກາດຟັງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ.

ອານົນທ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ພິກຂຸມິຈິຕຫລຸດພົ້ນແລ້ວຈາກ ໂອຣັມພາຄິຍະສັງໂຍຊນ໌ ໕ ແຕ່ຈິຕຂອງເຂົາຍັງບໍ່ນ້ອມໄປໃນ ທັມອັນເປັນທີ່ສິ້ນໄປແຫ່ງອຸປະທິກິເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຍິ່ງກວ່າ ໃນເວລາໃກ້ຕາຍ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຕະຖາຄົຕ ທັງບໍ່ໄດ້ເຫັນສາວົກ ຂອງຕະຖາຄົຕ ແຕ່ເຂົາຍ່ອມນຶກຄິດ ໃຄ່ຄວນ ເພິ່ງດູດ້ວຍໃຈ ເຊິ່ງທັມຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບມາ ຕາມທີ່ໄດ້ຮຽນມາ ເມື່ອເຂົານຶກ ຄິດ ໃຄ່ຄວນ ເພິ່ງດູດ້ວຍໃຈເຊິ່ງທັມຕາມທີ່ໄດ້ສະດັບມາ ຕາມ ທີ່ໄດ້ຮຽນມາ ຈິຕຂອງເຂົາຈຶ່ງນ້ອມໄປໃນທັມອັນເປັນທີ່ສິ້ນໄປ ແຫ່ງອຸປະທິກິເລສ ເຊິ່ງບໍ່ມີທັມອື່ນຍິ່ງກວ່າ. ອານົນທ໌ ນີ້ເປັນ

ຄືລານະທັມ

ອານິສິງສ໌ປະກາຣທີ ໖ ໃນກາຣໃຄ່ຄວນເນື້ອຄວາມແຫ່ງທັມ
ໂດຍກາລອັນຄວນ.

ອານິນທ໌! ອານິສິງສ໌ໃນກາຣຟັງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ ກາຣ
ໃຄ່ຄວນເນື້ອຄວາມແຫ່ງທັມໂດຍກາລອັນຄວນ ໖ ປະກາຣນີ້
ແລ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໓໔໖/໓໒໗

ຜູ້ໃດເຫັນທັມ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າ ເຫັນພຣະພຸດທະເຈົ້າ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌.
ສມັຍນັ້ນແລ ທ່ານພຣະວັກກະລິອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ພັກຢູ່ທີ່ນິເວສຂອງນາຍຊ່າງໝໍ້. ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະວັກ
ກະລິຮຽກພິກຂຸຜູ້ອຸປັຕຖາກທັງຫລາຍມາແລ້ວກ່າວວ່າ ມາເຖິດ
ອາວຸໂສທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະ

ພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຈົ່ງຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທຂອງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະ
ອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ວັກກະລິພິກຊອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້
ຈະເຣີນ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງ
ອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາວັກກະລິພິກຊເຖິງ
ທີ່ຢູ່ເຖິດ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນຮັບຄຳທ່ານພຣະວັກກະລິແລ້ວ ເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຊອາພາທ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ທ່ານຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະສັ່ງມາກຣາບທູລວ່າ ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄຊົງອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາວັກ
ກະລິພິກຊເຖິງທີ່ຢູ່ເຖິດ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮັບນິມົນດ້ວຍ
ດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຄອງຜ້າແລ້ວ ຊົງຖືບາຕ ແລະຈົວອຣ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະວັກກະລິເຖິງທີ່ຢູ່ ທ່ານພຣະວັກກະລິໄດ້ແລເຫັນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈມາ ແຕ່ໄກ ຄັນເຫັນແລ້ວ ກໍລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງ. ລໍາດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບທ່ານພຣະວັກກະລິວ່າ:

ຢ່າເລີຍ ວັກກະລິ ເຈົ້າຢ່າລຸກຈາກຕຽງເລີຍ ອາສະນະເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້ມີຢູ່ ເຮົາຈະນັ່ງທີ່ອາສະນະນັ້ນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້. ຄັນແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສຖາມທ່ານພຣະວັກກະລິວ່າ:

ວັກກະລິ! ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກໍາເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກໍາເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະວັກກະລິກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກໍາເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກໍາເຣີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ວັກກະລິ! ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມລຳຄານ ບໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນອັນໃດ
ແດ່ຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ທີ່ແທ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມລຳ
ຄານບໍ່ນ້ອຍ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນຢູ່ບໍ່ນ້ອຍເລີຍ.

ວັກກະລິ! ກໍເຈົ້າເອງບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລຫລືໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍເອງບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້
ໂດຍສິລເລີຍ.

ວັກກະລິ! ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີຄວາມລຳຄານ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເພາະອັນໃດ
ໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ນານມາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍປະສົງຈະ
ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ແຕ່ວ່າຮ່າງກາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່
ມີກຳລັງພໍທີ່ຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້.

ຢ່າເລີຍ ວັກກະລິ ຮ່າງກາຍອັນເນົາເປື້ອຍທີ່ເຈົ້າເຫັນນີ້ຈະມີປະ
ໂຍຊນ໌ອັນໃດ?

ວັກກະລິ! ຜູ້ໃດແລເຫັນທັມ ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນເຮົາ ຜູ້ໃດເຫັນເຮົາ
ຜູ້ນັ້ນຊື່ວ່າເຫັນທັມ.

ວັກກະລິ! ເປັນຄວາມຈິງ ບຸຄຄືລເຫັນທັມກໍຍ່ອມເຫັນເຮົາ
ບຸຄຄືລເຫັນເຮົາກໍຍ່ອມເຫັນທັມ.

ວັກກະລິ! ເຈົ້າຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ?
ຮູບທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ເວທະນາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັນຍາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັງຂານທັງຫລາຍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ວັກກະລິ! ເພາະເຫດນັ້ນແລ ຮູບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເປັນອະດີຕ
ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ
ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່ໃກ້ ຮູບ
ທັງໝົດນັ້ນ ເຈົ້າຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມ
ເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່
ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ເວທະນາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈ
ຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າ

ຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່ໃກ້ ເວທະນາທັງໝົດນັ້ນ ເຈົ້າ
ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ສັນຍາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸ
ບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າ
ຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່ໃກ້ ສັນຍາທັງໝົດນັ້ນ ເຈົ້າ
ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ສັງຂາຣທັງຫລາຍເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະ
ນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບ
ຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່ໃກ້ ສັງຂາຣ
ທັງໝົດນັ້ນ ເຈົ້າຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມ
ເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່
ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ວິນຍານຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸ
ບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າ
ຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່ໃກ້ ວິນຍານທັງໝົດນັ້ນ ເຈົ້າ

ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ
ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.
ວັກກະລິ! ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບແລ້ວ ເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຮູບ ເປື້ອໜ່າຍໃນເວທະນາ ເປື້ອໜ່າຍໃນ
ສັນຍາ ເປື້ອໜ່າຍໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ເປື້ອໜ່າຍໃນວິນຍານ
ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳນັດ ເພາະຄາຍກຳນັດ ຈິ່ງຫລຸດ
ພົ້ນ ເມື່ອຫລຸດພົ້ນແລ້ວຍ່ອມມີຍານຢັ່ງຮູ້ວ່າຫລຸດພົ້ນແລ້ວ
ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຍູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່
ຄວນທຳໄດ້ທຳສຳເຣັຈແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້
ມີອີກ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສສອນທ່ານພຣະວັກກະລິ
ດ້ວຍພຣະໂອວາຫນີ້ແລ້ວ ຊົງລຸກຈາກອາສະນະ ສະເດັດໄປ
ຍັງພູເຂົາຄືຊຸຂະກູຕ.

ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ທ່ານພຣະ
ວັກກະລິໄດ້ຮຽກພິກຂຸອຸປັຕຖາກທັງຫລາຍມາແລ້ວ ກ່າວວ່າ
ມາເຖີດອາວຸໂສທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍຈິ່ງຊ່ວຍອຸ້ມເຮົາຂຶ້ນ
ຕຽງແລ້ວ ຫາມໄປຍັງວິຫາຣກາລະສີລາຂ້າງພູເຂົາອີສິຄິລິ ກໍ
ພິກຂຸເຊັ່ນເຮົາ ສັນໃດຈັກຄວນສຳຄັນຕົນວ່າຄວນທຳກາລະໃນ
ລະແວກບ້ານໜີ້.

ພິກຂຸອຸປັຕຖາກເຫລົ່ານັ້ນຮັບຄຳທ່ານພຣະວັກກະລິແລ້ວ ອູ່ມ
ທ່ານພຣະວັກກະລິຂຶ້ນຕຽງ ແລ້ວຫາມໄປຍັງວິທານກາລະສີລາ
ຂ້າງພູເຂົາອີສິຄີລີ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄືຊຸຂະກູຕ
ຕລອດຄືນແລະວັນທີ່ຍັງເຫລືອຢູ່ນັ້ນ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເມື່ອປະຖົມຍາມລ່ວງໄປແລ້ວ ເທວະດາ ໒ ອົງຄໍ້ ມີ
ສະວີວັນງົດງາມ ກະທຳພູເຂົາຄືຊຸຂະກູຕທັງສິ້ນໃຫ້ສວ່າງ
ສະໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ໆລາ ໄດ້
ຍືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ. ຄັນແລ້ວ ເທວະດາອົງຄໍ້ໜຶ່ງ
ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄໍ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຂຸຄິດເພື່ອຄວາມຫລຸດ
ພົ້ນ.

ເທວະດາອີກອົງຄໍ້ໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄໍ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍວັກກະລິພິກຂຸຫລຸດພົ້ນດີແລ້ວ
ຈັກຫລຸດພົ້ນແນ່ແທ້.

ເມື່ອເທວະດາເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ກຣາບທູລຢ່າງນີ້ແລ້ວ ຖວາຍ
ບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ກະທຳປະທັກຂົນແລ້ວຫາຍໄປໃນທີ່
ນັ້ນເອງ.

ເມື່ອຣາຕຣີນັ້ນຜ່ານໄປ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸ
ທັງຫລາຍມາສັ່ງວ່າ:

ມາເຖີດພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຈົ່ງພາກັນເຂົ້າໄປຫາວັກກະລິພິກຂຸ
ເຖີງທີ່ຢູ່ ຄັນແລ້ວຈົ່ງບອກວັກກະລິພິກຂຸຢ່າງນີ້ວ່າ ອາຈຸໂສ
ວັກກະລິ ທ່ານຈົ່ງຟັງພຣະດຳຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລະ
ຄຳຂອງເທວະດາ ໒ ອົງຄື.

ອາຈຸໂສ! ໃນຣາຕຣີນີ້ ເມື່ອປະຖົມຍາມລ່ວງໄປແລ້ວ ເທວະ
ດາ ໒ ອົງຄື ມີສະວີວັນງົດງາມ ກະທຳພູເຂົາຄິຊຊະກູຕທັງສິ້ນ
ໃຫ້ສວ່າງສໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖີງທີ່ປະທັບ
ງຽລງ ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ. ຄັນແລ້ວ ເທວະດາ
ອົງຄືໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຂຸຄິດເພື່ອຄວາມຫລຸດ
ພົ້ນ.

ເທວະດາອີກອີງຄໍໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອີງຄໍຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍວັກກະລິພິກຂຸທລຸດພິນດີແລ້ວ
ຈັກທລຸດພິນແນ່ແທ້.

ອາຈຸໂສວັກກະລິ! ກໍແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສກັບທ່ານ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ຢ່າກົວເລີຍ ວັກກະລິ! ຢ່າກົວເລີຍ ວັກກະລິ!
ຄວາມຕາຍອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມຈັກມີແກ່ທ່ານ, ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າ
ຊາມຈັກມີແກ່ທ່ານ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະດໍາຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ
ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະວັກກະລິເຖິງທີ່ຢູ່ ຄົ້ນແລ້ວໄດ້ກ່າວກັບ
ທ່ານພຣະວັກກະລິວ່າ:

ອາຈຸໂສວັກກະລິ! ທ່ານຈົ່ງຟັງພຣະດໍາຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄແລະຄໍາຂອງເທວະດາ ໒ ອີງຄໍ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະວັກກະລິຮຽກພິກຂຸອຸປັຕຖາກທັງຫລາຍ
ມາແລ້ວ ກ່າວວ່າ ມາເຖີດອາຈຸໂສທັງຫລາຍ ທ່ານທັງຫລາຍ
ຈົ່ງຊ່ວຍກັນອູ້ມເຮົາລົງຈາກຕຽງ ເພາະວ່າ ພິກຂຸເຊັ່ນເຮົານັ້ງ

ເທິງອາສະນະສູງແລ້ວຈະສຳຄັນຕົນວ່າ ຄວນຟັງຄຳສັ່ງສອນ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄນັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນຮັບຄຳຂອງທ່ານພຣະວັກກະລິແລ້ວ ກໍຊ່ວຍກັນ
ອູ້ມທ່ານພຣະວັກກະລິລົງຈາກຕຽງແລ້ວກ່າວວ່າ:

ອາວຸໂສ! ໃນຣາຕຣີນີ້ ເມື່ອປະຖົມຍາມລ່ວງໄປແລ້ວ ເທວະ
ດາ ໒ ອົງຄໍ ມີສະວີວັນງົດງາມ ກະທຳພູເຂົາຄິຊຊະກູຕທັງສິ້ນ
ໃຫ້ສວ່າງສໄຫວ ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ
ງຽລໆ ໄດ້ຢືນຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ. ຄັນແລ້ວ ເທວະດາ
ອົງຄໍໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄໍຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຂຸຄິດເພື່ອຄວາມຫລຸດ
ພົ້ນ.

ເທວະດາອີກອົງຄໍໜຶ່ງໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄໍຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍວັກກະລິພິກຂຸຫລຸດພົ້ນດີແລ້ວ
ຈັກຫລຸດພົ້ນແນ່ແທ້.

ອາວຸໂສວັກກະລິ! ກໍແຕ່ວ່າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສກັບທ່ານ
ຢ່າງນີ້ວ່າ ຢ່າກົວເລີຍ ວັກກະລິ! ຢ່າກົວເລີຍ ວັກກະລິ!
ຄວາມຕາຍອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມຈັກມີແກ່ທ່ານ, ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າ
ຊາມຈັກມີແກ່ທ່ານ.

ທ່ານພຣະວັກກະລິກ່າວວ່າ:

ອາວຸໂສ! ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຊ່ວຍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າຕາມຄຳຂອງເຮົາວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຊອາພາທ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ເຂົາຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທຂອງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະຍັງໄດ້ສັ່ງມາກຣາບທູລຢ່າງນີ້
ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບ
ແຄງໃຈວ່າ ຮູບບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ
ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ
ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ
ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ
ວ່າ ເວທະນາບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ

ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ ວ່າ ສັນຍາບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນ ທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ ວ່າ ສັງຂາຣທັງຫລາຍບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງ ນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມ ປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ ວ່າ ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງນີ້.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນຮັບຄຳທ່ານພຣະວັກກະລິແລ້ວຫລີກໄປ. ເມື່ອ
ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ທ່ານພຣະວັກກະລິກໍໄດ້
ນຳເອົາສັສຕຣາມາ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່
ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນ
ສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ວັກກະລິພິກຂຸອາພາທ ໄດ້ຮັບ
ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ທ່ານຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທຂອງພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະຍັງໄດ້ສັ່ງມາກຣາບທູລຢ່າງນີ້
ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບ
ແຄງໃຈວ່າ ຮູບບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ
ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ
ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ
ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ
ວ່າ ເວທະນາບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ
ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ

ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ
ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຮຽນຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ
ວ່າ ສັນຍາບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້
ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນ
ທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກໃຄ່ກໍດີ
ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຮຽນຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ
ວ່າ ສິ່ງຂາດທັງຫລາຍບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງ
ນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມ
ປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ
ຄວາມຮັກໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຮຽນຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງໃຈ
ວ່າ ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນ
ທຸກຂໍ້, ບໍ່ສົງສັຍວ່າ ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງ
ເປັນທັມມະດາ ຄວາມພໍໃຈກໍດີ ຄວາມກຳນັດກໍດີ ຄວາມຮັກ
ໃຄ່ກໍດີ ໃນສິ່ງນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແກ່ຂ້ານ້ອຍ ດັ່ງນີ້.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸທັງຫລາຍມາສັ່ງ
ວ່າ ມາໄປກັນເຖິດພິກຂຸທັງຫລາຍ ເຮົາຈະໄປຍັງວິຫານກາລະ
ສິລາ ຂ້າງພູເຂົາອິສິຄິລີ ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ວັກກະລິກຸລະບຸຕນຳ
ເອົາສັສຕຣາມາ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະດຳຣັສຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ແລ້ວ. ລຳດັບນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດເຂົ້າໄປຍັງວິຫານ
ກາລະສິລາ ຂ້າງພູເຂົາອິສິຄິລີ ພ້ອມດ້ວຍພິກຂຸຈຳນວນຫລາຍ
ໄດ້ທອດພຣະເນຕເຫັນທ່ານພຣະວັກກະລິນອນຄໍບິດຢູ່ເທິງຕຽງ
ແຕ່ທີ່ໄກ. ກໍໃນສມັຍນັ້ນ ປາກົດເປັນກຸ່ມຄວັນ ກຸ່ມໝອກລອຍ
ໄປທາງທິສບູຣະພາ ທິສປັຈຈິມ ທິສອຸດອຣ ທິສທັກຂິນ ທິສ
ເບື້ອງເທິງ ທິສເບື້ອງລຸ່ມ ແລະອະນຸທິສ.

ລຳດັບນັ້ນເອງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບພິກຂຸທັງຫລາຍ
ວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍມອງເຫັນກຸ່ມຄວັນ ກຸ່ມ
ໝອກລອຍໄປທາງທິສບູຣະພາ ທິສປັຈຈິມ ທິສອຸດອຣ ທິສ
ທັກຂິນ ທິສເບື້ອງເທິງ ທິສເບື້ອງລຸ່ມ ແລະອະນຸທິສຫລືໜ້?

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນກຣາບທູລວ່າ ເຫັນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນັ້ນແລ ຄືມາຮູ້ໃຈບາບ ຄົ້ນຫາວິນຍານ
ຂອງວັກກະລິກຸລະບຸຕ ດ້ວຍຄິດວ່າ ວິນຍານຂອງວັກກະລິ
ກຸລະບຸຕຕັ້ງຢູ່ໃນທີ່ແຫ່ງໃດໜໍ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ວິນຍານຂອງວັກກະລິກຸລະບຸຕບໍ່ໄດ້ຕັ້ງຢູ່
ປະຣິນິພພານແລ້ວ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຖ ໑໗/໑໑໔-໑໒໐/໒໑໕-໒໒໑

ຄວາມເປັນອະນິຈຈັງແຫ່ງ

ເວທະນາ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄິທ໌. ກໍ
ສມັຍນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອັສສະຊິອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້
ໜັກ ພັກຢູ່ທີ່ອາຣາມຂອງກັສສະປະເສດຖີ. ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະ
ອັສສະຊິຣຽກພິກຂຸຜູ້ອຸປັຕຖາກທັງຫລາຍມາແລ້ວກ່າວວ່າ:

ມາເຖີດອາວຸໂສທັງຫລາຍ! ຂໍທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖີງທີ່ປະທັບ ຈົ່ງຖວາຍບັງຄົມພຣະ

ບາທຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ຕາມຄຳຂອງເຮົາ ວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ອັສສະຊີພິກຂຸອາພາທ ໄດ້ຮັບ ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ແລະທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂ້າ ແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄຊົງອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາອັສ ສະຊີພິກຂຸເຖິງທີ່ຢູ່ເຖິດ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນຮັບຄຳທ່ານພຣະອັສສະຊີແລ້ວ ເຂົ້າໄປ ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ອັສສະຊີພິກຂຸອາພາທ ໄດ້ຮັບ ທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ທ່ານຂໍຖວາຍບັງຄົມພຣະບາທພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄດ້ວຍສຽນເກົ້າ ແລະສັ່ງມາກຣາບທູລວ່າ ຂ້າ ແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະຜູ້ ມີພຣະພາຄຊົງອາສັຍຄວາມອະນຸເຄາະ ສະເດັດເຂົ້າໄປຫາອັສ ສະຊີພິກຂຸເຖິງທີ່ຢູ່ເຖິດ. ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງຮັບອາຣາທນາ ດ້ວຍດູສນິພາບ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ເປັນເວລາຕອນແລງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັຈ ອອກຈາກທີ່ພັກຜ່ອນແລ້ວ ສະເດັຈເຂົ້າໄປທາທ່ານພຣະອັສສະ ຊິເຖິງທີ່ຢູ່ ທ່ານພຣະອັສສະຊິໄດ້ແລເທັ້ນພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ສະເດັຈມາແຕ່ໂກ ຄັນເທັ້ນແລ້ວ ກໍລຸກຂຶ້ນຈາກຕຽງ. ລໍາດັບ ນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບທ່ານພຣະອັສສະຊິວ່າ:

ຢ່າເລີຍ ອັສສະຊິ ເຈົ້າຢ່າລຸກຈາກຕຽງເລີຍ ອາສະນະເຫລົ່ານີ້ ທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້ມີຢູ່ ເຮົາຈະນັ່ງທີ່ອາສະນະນັ້ນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູລາດໄວ້. ຄັນແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສຖາມທ່ານພຣະອັສສະຊິວ່າ:

ອັສສະຊິ! ເຈົ້າພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປ ໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸ ເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະອັສສະຊິກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ອັສສະຊີ! ເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມລຳຄານ ບໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນອັນໃດ
ແດ່ຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ທີ່ແທ້ແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມລຳ
ຄານບໍ່ນ້ອຍ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນຢູ່ບໍ່ນ້ອຍເລີຍ.

ອັສສະຊີ! ກໍເຈົ້າເອງບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລຫລືໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍເອງບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້
ໂດຍສິລເລີຍ.

ອັສສະຊີ! ຖ້າເຈົ້າບໍ່ຕິຕຽນຕົນເອງໄດ້ໂດຍສິລ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນ
ນັ້ນ ເຈົ້າຈະມີຄວາມລຳຄານ ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເພາະອັນໃດ
ໜໍ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຄັ້ງກ່ອນ ຂ້ານ້ອຍຮະງັບກາຍ
ລັງຂານໄດ້ຢ່າງລຳບາກ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ສະມາທິ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້
ສະມາທິ ຈຶ່ງເກີດຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ເສື່ອມຫລືໜໍ.

ອັສສະຊີ! ສະມະນະພຣາມນ໌ທີ່ມີສະມາທິເປັນສາຣະ ມີ
ສະມາທິເປັນສາມັນຍະ ເມື່ອບໍ່ໄດ້ສະມາທິນັ້ນ ຍ່ອມເກີດຄວາມ
ຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ເສື່ອມຫລືໜໍ.

ອັສສະຊີ! ເຈົ້າຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນວ່າຢ່າງໃດ?
ຮູບທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກາຂ໌ຫລືເປັນສຸຂ໌ໜໍ?

ເປັນທຸກາຂ໌ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກາຂ໌ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ເວທະນາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັນຍາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັງຂານທັງຫລາຍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ບໍ່ຄວນເຫັນຢ່າງນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ອັສສະຊີ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບແລ້ວ ເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້
ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຮູປ ເປື້ອໜ່າຍໃນເວທະນາ ເປື້ອໜ່າຍໃນ
ສັນຍາ ເປື້ອໜ່າຍໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍ ເປື້ອໜ່າຍໃນວິນຍານ
ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳນັດ ເພາະຄາຍກຳນັດ ຈຶ່ງຫລຸດ
ພົ້ນ ເມື່ອຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມມີຍານຢັ່ງຮູ້ວ່າຫລຸດພົ້ນແລ້ວ
ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິ້ນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຍ໌ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່
ຄວນທຳໄດ້ທຳສຳເຣັຈແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້
ມີອີກ.

ຖ້າອະຣິຍະສາວິການັ້ນ ໄດ້ສເວີຍສຸຂະເວທະນາ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ສຸຂະເວທະນານັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ໜ້າເພີດເພີນ.

ຖ້າວ່າໄດ້ສເວີຍທຸກຂະເວທະນາ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ທຸກຂະເວທະນານັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ໜ້າເພີດເພີນ.

ຖ້າວ່າໄດ້ສເວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນານັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ໜ້າເພີດເພີນ.

ຖ້າວ່າ ສເວີຍສຸຂະເວທະນາ ກໍປາສະຈາກຄວາມຍິນດີຍິນຮ້າຍ ສເວີຍສຸຂະເວທະນານັ້ນ.

ຖ້າວ່າ ສເວີຍທຸກຂະເວທະນາ ກໍປາສະຈາກຄວາມຍິນດີຍິນຮ້າຍ ສເວີຍທຸກຂະເວທະນານັ້ນ.

ຖ້າວ່າ ສເວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນາ ກໍປາສະຈາກຄວາມຍິນດີຍິນຮ້າຍ ສເວີຍອະທຸກຂະມະສຸຂະເວທະນານັ້ນ.

ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ເວທະນານັ້ນບໍ່ທ່ຽງ ບໍ່ໜ້າພໍໃຈ ບໍ່ໜ້າເພີດເພີນ.

ຖ້າວ່າ ສເວີຍເວທະນາມີກາຍເປັນທີ່ສຸດ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ສເວີຍ
ເວທະນາມີກາຍເປັນທີ່ສຸດ.

ຖ້າວ່າ ສເວີຍເວທະນາມີຊີວິຕເປັນທີ່ສຸດ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ສເວີຍ
ເວທະນາມີຊີວິຕເປັນທີ່ສຸດ.

ຮູ້ຊັດວ່າ ເມື່ອແຕກກາຍຕາຍໄປ ຄວາມສເວີຍອາຣົມນັ້ນທັງ
ມວນໃນໂລກນີ້ບໍ່ໜ້າຍິນດີ ຈັກເປັນຂອງເຢັນ.

ອັສສະຊີ! ປຽບເໝືອນປະທັບນ້ຳມັນຈະຕິດຢູ່ໄດ້ ເພາະອາສັຍ
ນ້ຳມັນແລະໄສ້ ເຊື້ອບໍ່ມີກໍຍ່ອມດັບ ເພາະໝົດນ້ຳມັນແລະໄສ້
ນັ້ນ ສັນໃດ; ອັສສະຊີ ສັນນັ້ນເໝືອນກັນແລ ພິກຂຸເມື່ອສເວີຍ
ເວທະນາມີກາຍເປັນທີ່ສຸດ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ ສເວີຍເວທະນາມີ
ກາຍເປັນທີ່ສຸດ, ສເວີຍເວທະນາມີຊີວິຕເປັນທີ່ສຸດ ກໍຮູ້ຊັດວ່າ
ສເວີຍເວທະນາມີຊີວິຕເປັນທີ່ສຸດ, ຮູ້ຊັດວ່າ ເມື່ອແຕກກາຍ
ຕາຍໄປ ຄວາມສເວີຍອາຣົມນັ້ນທັງມວນບໍ່ໜ້າຍິນດີ ຈັກເປັນ
ຂອງເຢັນ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຖ ໑໗/໑໒໐-໑໒໖/໒໒໒-໒໒໔

ບໍ່ມີອັຕຕາໃນຂັ້ນທີ່ ໕

ສມັຍໜຶ່ງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນພຣະເຖຣະຫລາຍອົງຄົງຢູ່ທີ່ໂຄສິຕາຣາມ ໃກ້ພຣະນະຄອຣໂກສັມພີ. ກໍສມັຍນັ້ນ ທ່ານພຣະເຂມະກະອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ພັກຢູ່ທີ່ພະທຣິກາຣາມ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເປັນເວລາແລງ ພິກຂຸຜູ້ເປັນພຣະເຖຣະທັງຫລາຍອອກ ຈາກທີ່ພັກຜ່ອນແລ້ວ ຮຽກທ່ານພຣະທາສະກະມາກ່າວວ່າ:

ມາເຖີດທ່ານທາສະກະ! ຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຂມະກະພິກຂຸເຖີງທີ່ຢູ່
ຈົ່ງບອກກັບເຂມະກະພິກຂຸຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະ
ເຖຣະທັງຫລາຍໄດ້ຖາມທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາຈຸໂສ ທ່ານພໍ
ອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຫລື ທຸກຂະ
ເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມປາກົຕ
ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະທາສະກະຮັບຄຳຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍ
ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະເຂມະກະເຖີງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບ
ທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະເຖຣະທັງຫລາຍ
ຖາມເຖີງທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາຈຸໂສ ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍ
ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່
ກຳເນີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມ
ບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະເຂມະກະຕອບວ່າ ອາຈຸໂສ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ
ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍ
ກຳເນີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົຕ
ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະທາສະກະເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ທັງຫລາຍເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະວ່າ ອາວຸໂສທັງຫລາຍ ເຂມະກະພິກຂຸກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ອາວຸໂສ ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເນີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເນີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ມາເຖິດ ທ່ານທາສະກະ ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຂມະກະພິກຂຸເຖິງ ທີ່ຢູ່ ຈົ່ງກ່າວກັບເຂມະກະພິກຂຸຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະ ເຖຣະທັງຫລາຍກ່າວກັບທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາວຸໂສ ອຸປາທານ ຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານ ນະຂັນທ໌ ເວທະນູປາທານະຂັນທ໌ ສັນຍູປາທານະຂັນທ໌ ສັງຂາ ຣູປາທານະຂັນທ໌ ວິນຍານູປາທານະຂັນທ໌. ທ່ານເຂມະກະ ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທ໌ທັງ ໕ ນີ້ວ່າ ເປັນ ຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນຫລື?

ທ່ານພຣະທາສະກະຮັບຄຳຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍ ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະເຂມະກະເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບ ທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະເຖຣະທັງຫລາຍ ກ່າວກັບທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາວຸໂສ ອຸປາທານຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານະຂັນທ໌ ເວທະນູ

ປາທານະຂັນທໍ ສັນຍູປາທານະຂັນທໍ ສັງຂາຣູປາທານະຂັນທໍ
ວິນຍານູປາທານະຂັນທໍ. ທ່ານເຂມະກະພິຈາຣະນາເຫັນ
ອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທໍທັງ ໕ ນີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນ
ຕົນຫລື?

ອາຈຸໂສ! ອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສ
ແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານະຂັນທໍ ເວທະນູປາທານະຂັນທໍ ສັນຍູ
ປາທານະຂັນທໍ ສັງຂາຣູປາທານະຂັນທໍ ວິນຍານູປາທານະ
ຂັນທໍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທໍ
ທັງ ໕ ນີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນເລີຍ.

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະທາສະກະເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ
ທັງຫລາຍເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະວ່າ
ອາຈຸໂສທັງຫລາຍ ເຂມະກະພິກຂຸກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ອາຈຸໂສ
ອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສແລ້ວ ຄື
ຣູປູປາທານະຂັນທໍ ເວທະນູປາທານະຂັນທໍ ສັນຍູປາທານະ
ຂັນທໍ ສັງຂາຣູປາທານະຂັນທໍ ວິນຍານູປາທານະຂັນທໍ.
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທໍທັງ ໕
ນີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນເລີຍ.

ມາເຖິດ ທ່ານທາສະກະ ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຂມະກະພິກຂຸເຖິງ ທີ່ຢູ່ ຈົ່ງກ່າວກັບເຂມະກະພິກຂຸຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະ ເຖຣະທັງຫລາຍກ່າວກັບທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາວຸໂສ ອຸປາທານ ຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານ ນະຂັນທ໌ ເວທະນູປາທານະຂັນທ໌ ສັນຍູປາທານະຂັນທ໌ ສັງຂາ ຣູປາທານະຂັນທ໌ ວິນຍານູປາທານະຂັນທ໌. ຖ້າທ່ານເຂມະກະ ບໍ່ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນ. ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານພຣະເຂມະກະກໍ ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕ໌ຂີນາສິພ.

ທ່ານພຣະທາສະກະຮັບຄຳຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍ ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະເຂມະກະເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບ ທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະເຖຣະທັງຫລາຍ ກ່າວກັບທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ອາວຸໂສ ອຸປາທານຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານະຂັນທ໌ ເວທະນູ ປາທານະຂັນທ໌ ສັນຍູປາທານະຂັນທ໌ ສັງຂາຣູປາທານະຂັນທ໌ ວິນຍານູປາທານະຂັນທ໌. ຖ້າທ່ານເຂມະກະບໍ່ພິຈາຣະນາເຫັນ ອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັນທ໌ ໕ ເຫລົ່ານີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີ ໃນຕົນ. ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ທ່ານພຣະເຂມະກະກໍເປັນພຣະອະຣະ ຫັນຕ໌ຂີນາສິພ.

ອາຈຸໂສ! ອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສ ແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານະຂັ້ນທໍ ເວທະນູປາທານະຂັ້ນທໍ ສັນຍູປາທານະຂັ້ນທໍ ສັງຂາຣູປາທານະຂັ້ນທໍ ວິນຍານູປາທານະຂັ້ນທໍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕໍ່ຂີນາສິພ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາມີໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນເຮົາ.

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະທາສະກະເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍເຖິງທີ່ຢູ່ແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍວ່າ ອາຈຸໂສທັງຫລາຍ ເຂມະກະພິກຂຸກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ອາຈຸໂສ ອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສ ແລ້ວ ຄື ຣູປູປາທານະຂັ້ນທໍ ເວທະນູປາທານະຂັ້ນທໍ ສັນຍູປາທານະຂັ້ນທໍ ສັງຂາຣູປາທານະຂັ້ນທໍ ວິນຍານູປາທານະຂັ້ນທໍ. ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນອັນໃດໆ ໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ວ່າ ເປັນຕົນ ຫລືວ່າມີໃນຕົນ ແລະຂ້ານ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ເປັນພຣະອະຣະຫັນຕໍ່ຂີນາສິພ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາມີໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ແລະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນເຮົາ.

ມາເຖິດ ທ່ານທາສະກະ ທ່ານຈົ່ງເຂົ້າໄປຫາເຂມະກະພິກຂຸເຖິງ
ທີ່ຢູ່ ຈົ່ງກ່າວກັບເຂມະກະພິກຂຸຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະ
ເຖຣະທັງຫລາຍຖາມທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ທີ່ທ່ານ
ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ ນີ້ຄືຢ່າງໃດ? ທ່ານກ່າວຮູບວ່າ ເຮົາມີ ຫລື
ກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກຮູບ.

ທ່ານກ່າວເວທະນາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ເວທະນາ.

ທ່ານກ່າວສັນຍາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ສັນຍາ.

ທ່ານກ່າວສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກສັງຂາຣທັງຫລາຍ.

ທ່ານກ່າວວິນຍານວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກວິນ
ຍານ.

ທ່ານເຂມະກະ! ທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ ເຮົາມີນັ້ນ ຄືຢ່າງໃດ?

ທ່ານພຣະທາສະກະຮັບຄຳຂອງພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍ
ແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະເຂມະກະເຖີງທີ່ຢູ່ ໄດ້ກ່າວກັບ
ທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ພຣະເຖຣະທັງຫລາຍ
ຖາມທ່ານຢ່າງນີ້ວ່າ ທ່ານເຂມະກະ ທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ ເຮົາມີ ນີ້
ຄືຢ່າງໃດ? ທ່ານກ່າວຮູ້ປວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກຮູ້ປ.

ທ່ານກ່າວເວທະນາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ເວທະນາ.

ທ່ານກ່າວສັນຍາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ສັນຍາ.

ທ່ານກ່າວສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກສັງຂາຣທັງຫລາຍ.

ທ່ານກ່າວວິນຍານວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກວິນ
ຍານ.

ທ່ານເຂມະກະ! ທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ ເຮົາມີນັ້ນ ຄືຢ່າງໃດ?

ພໍເຖິດ ທ່ານທາສະກະ! ກາຣເດີນໄປເດີນມາເລື້ອຍໆຢ່າງນີ້
ຈະມີປະໂຫຍດຊຸມອັນໃດ.

ອາວຸໂສ! ຈົ່ງໄປຍົບເອົາໄມ້ເທົ້າມາເຖິດ ຂ້ານ້ອຍຈັກໄປຫາ
ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍເອງ.

ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະເຂມະກະຍັນໄມ້ເທົ້າເຂົ້າໄປຫາພິກຂຸຜູ້
ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍເຖິງທີ່ຢູ່ ໄດ້ສົນທະນາປຣາສັຍກັບພິກຂຸຜູ້
ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍ ຄັນຜ່ານກາຣປຣາສັຍພໍໃຫ້ຣະນິກເຖິງ
ກັນໄປແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້
ເປັນເຖຣະທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ:

ທ່ານເຂມະກະ ທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ ເຮົາມີ ນີ້ຄືຢ່າງໃດ? ທ່ານ
ກ່າວຮູບວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກຮູບ.

ທ່ານກ່າວເວທະນາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ເວທະນາ.

ທ່ານກ່າວສັນຍາວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກ
ສັນຍາ.

ທ່ານກ່າວສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກສັງຂາຣທັງຫລາຍ.

ທ່ານກ່າວວິນຍານວ່າ ເຮົາມີ ຫລືກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກວິນ
ຍານ.

ທ່ານເຂມະກະ! ທີ່ທ່ານກ່າວວ່າ ເຮົາມີນັ້ນ ຄືຢ່າງໃດ?

ອາວຸໂສທັງຫລາຍ! ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວຮູບວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວ
ວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກຮູບ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວເວທະນາວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກເວທະນາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວສັນຍາວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກສັນຍາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາ
ມີນອກຈາກສັງຂາຣທັງຫລາຍ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວວິນຍານວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກວິນຍານ.

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາມີໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ແລະ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນເຮົາ.

ປຽບເໝືອນກິ່ນດອກອຸບົລກໍດີ ກິ່ນດອກປະທຸມກໍດີ ກິ່ນດອກ
ບຸນທະຣິກກໍດີ ຜູ້ໃດໜຶ່ງ ຄວນກ່າວຢ່າງນີ້ວ່າ ກິ່ນໃບ ກິ່ນສີ
ຫລືກິ່ນເກສອຣ ຜູ້ນັ້ນເມື່ອກ່າວຢ່າງນີ້ ຈະຊື່ວ່າກ່າວຊອບຫລື
ໜໍ?

ບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນ ອາຈຸໂສ!

ອາຈຸໂສທັງຫລາຍ! ໂດຍຊອບແລ້ວ ເມື່ອຈະກ່າວແກ້ ຄວນ
ກ່າວແກ້ຢ່າງໃດ?

ອາຈຸໂສ! ໂດຍຊອບແລ້ວ ເມື່ອຈະກ່າວແກ້ ຄວນກ່າວແກ້ຢ່າງ
ນີ້ວ່າ ກິ່ນດອກ.

ອາຈຸໂສທັງຫລາຍ! ສັ່ນນັ້ນເໝືອນກັນແລ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວຮູບ
ວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີນອກຈາກຮູບ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວເວທະນາວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກເວທະນາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວສັນຍາວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກສັນຍາ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາ
ມີນອກຈາກສັງຂາຣທັງຫລາຍ.

ຂ້ານ້ອຍບໍ່ກ່າວວິນຍານວ່າ ເຮົາມີ ທັງບໍ່ກ່າວວ່າ ເຮົາມີ
ນອກຈາກວິນຍານ.

ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາມີໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ແລະ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ພິຈາຣະນາເຫັນວ່າ ນີ້ເປັນເຮົາ.

ສັງໂຍຊນ໌ອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕໍ່າ ໕ ອະຣິຍະສາວົກ
(ອະນາຄາມີ) ລະໂດ້ແລ້ວກໍຈິງ ແຕ່ທ່ານກໍຍັງຖອນມານະ
ສັນທະ ອະນຸສັຍຢ່າງລະອຽດໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ວ່າ ເຮົາມີ
ບໍ່ໄດ້. ສມັຍຕໍ່ມາ ທ່ານພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແລະ
ຄວາມເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ວ່າ ຮູບດັ່ງນີ້, ຄວາມ
ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງຮູບດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງຮູບດັ່ງນີ້; ເວທະນາ

ດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງເວທະນາດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງ
 ເວທະນາດັ່ງນີ້; ສັນຍາດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສັນຍາດັ່ງນີ້,
 ຄວາມດັບແຫ່ງສັນຍາດັ່ງນີ້; ສັງຂາຣທັງຫລາຍດັ່ງນີ້, ຄວາມ
 ເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສັງຂາຣທັງຫລາຍດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣ
 ທັງຫລາຍດັ່ງນີ້; ວິນຍານດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານ
 ດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານດັ່ງນີ້. ເມື່ອທ່ານພິຈາຣະນາ
 ເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແລະຄວາມເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕
 ເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ເຖິງທ່ານຍັງຖອນມານະ ສັນທະ ອະນຸສັຍຢ່າງ
 ລະອຽດໃນອຸປາທານຂັ້ນທໍ ໕ ວ່າ ເຮົາມີ ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ມານະ
 ສັນທະ ແລະອະນຸສັຍນັ້ນ ກໍເຖິງກາຣເພິກຖອນໄດ້.

ອາວຸໂສທັງຫລາຍ! ປຽບເໝືອນຜ້າເປື້ອນເປີດ້ວຍມືລືທິນ ເຈົ້າ
 ຂອງທັງຫລາຍມອບຜ້ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຊ່າງຊັກຟອກ ຊ່າງຊັກຟອກ
 ຊັກຜ້ານັ້ນໃນນ້ຳດ່າງຂີ້ເຖົ່າ ໃນນ້ຳດ່າງເກືອ ຫລືໃນໂຄມັຍ
 ແລ້ວ ເອົາຊັກໃນນ້ຳໃສສະອາດ ຜ້ານັ້ນເປັນຂອງສະອາດຂາວ
 ຜ່ອງກໍຈົງ ແຕ່ຜ້ານັ້ນຍັງບໍ່ໝົດກິນນ້ຳດ່າງຂີ້ເຖົ່າ ກິນນ້ຳດ່າງ
 ເກືອ ຫລືກິນໂຄມັຍທີ່ລະອຽດ ຊ່າງຊັກຟອກມອບຜ້າໃຫ້ແກ່
 ເຈົ້າຂອງທັງຫລາຍ ເຈົ້າຂອງທັງຫລາຍເກັບຜ້ານັ້ນໃສ່ໄວ້ໃນ
 ຫີບອົບກິນ ເຖິງຜ້ານັ້ນຍັງບໍ່ໝົດກິນນ້ຳດ່າງຂີ້ເຖົ່າ ກິນນ້ຳດ່າງ
 ເກືອ ຫລືກິນໂຄມັຍທີ່ລະອຽດ ແຕ່ກິນນັ້ນກໍຫາຍໄປ ສັນໃດ,
 ອາວຸໂສທັງຫລາຍ ສັງໂຍຊນ໌ອັນເປັນສ່ວນເບື້ອງຕໍ່າ ໕ ອະຣິ

ຍະສາວິກລະໄດ້ແລ້ວກໍຈິງ ແຕ່ທ່ານກໍຍັງຖອນມານະ ສັນທະ ອະນຸສັຍຢ່າງລະອຽດໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ວ່າ ເຮົາມີບໍ່ໄດ້. ສມັຍຕໍ່ມາ ທ່ານພິຈາຣະນາເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແລະຄວາມ ເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ວ່າ ຣູປດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແຫ່ງຣູປດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງຣູປດັ່ງນີ້; ເວທະນາດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງເວທະນາດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງເວທະນາ ດັ່ງນີ້; ສັນຍາດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງສັນຍາດັ່ງນີ້, ຄວາມ ດັບແຫ່ງສັນຍາດັ່ງນີ້; ສັງຂາຣທັງຫລາຍດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນ ແຫ່ງສັງຂາຣທັງຫລາຍດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງສັງຂາຣ ທັງຫລາຍດັ່ງນີ້; ວິນຍານດັ່ງນີ້, ຄວາມເກີດຂຶ້ນແຫ່ງວິນຍານ ດັ່ງນີ້, ຄວາມດັບແຫ່ງວິນຍານດັ່ງນີ້. ເມື່ອທ່ານພິຈາຣະນາ ເຫັນຄວາມເກີດຂຶ້ນແລະຄວາມເສື່ອມໄປໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ເຫລົ່ານີ້ຢູ່ ເຖິງທ່ານຍັງຖອນມານະ ສັນທະ ອະນຸສັຍຢ່າງ ລະອຽດໃນອຸປາທານຂັນທໍ ໕ ວ່າ ເຮົາມີ ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ມານະ ສັນທະ ແລະອະນຸສັຍນັ້ນ ກໍເຖິງກາຣເພິກຖອນໄດ້ ສັນນັ້ນ ເໝືອນກັນ.

ເມື່ອທ່ານພຣະເຂມະກະກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ເປັນເຖຣະ ທັງຫລາຍໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະເຂມະກະວ່າ ພວກຂ້ານ້ອຍ ທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຖາມເພື່ອມຸ່ງໝາຍບຽດບຽນທ່ານເຂມະກະເລີຍ ແຕ່ວ່າທ່ານເຂມະກະສາມາດພໍຈະບອກ ສະແດງ ບັນຍັຕ

ແຕ່ງຕັ້ງ ເປີດເຜີຍ ຈຳແນກ ກະທຳໃຫ້ຕົ້ນ ເຊິ່ງຄຳສອນ
ຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄນັ້ນໂດຍພິສດາຣ ຕາມທີ່ທ່ານເຂມະ
ກະບອກແລ້ວ ສະແດງແລ້ວ ບັນຍັດແລ້ວ ແຕ່ງຕັ້ງແລ້ວ
ເປີດເຜີຍແລ້ວ ຈຳແນກແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຕົ້ນແລ້ວ ໂດຍພິສ
ດາຣ.

ທ່ານພຣະເຂມະກະໄດ້ກ່າວພາສີຕນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸຜູ້ເປັນພຣະ
ເຖຣະທັງຫລາຍຊື່ນຊົມຍິນດີພາສີຕຂອງທ່ານພຣະເຂມະກະ.
ກໍເມື່ອທ່ານພຣະເຂມະກະກ່າວໄວຍາກອນພາສີຕນັ້ນຢູ່ ຈິຕ
ຂອງພຣະເຖຣະປະມານ ໖໐ ອົງຄໍ້ ແລະທ່ານພຣະເຂມະກະ
ກໍຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫລາຍເພາະບໍ່ຖືໝັ້ນ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ຂັນທະວາຣະວັຄ ໑໗/໑໒໓-໑໒໗/໒໒໕-໒໓໐

ທ່ານພຣະສັນນະອາພາທ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານເວລຸວັນ
ກລັນທະກະນິວາປະສະຖານ ໃກ້ພຣະນະຄອຣຣາຊະຄຶທ໌
ສມັຍນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະ
ແລະທ່ານພຣະສັນນະ ຢູ່ທີ່ພູເຂົາຄຶຊຊະກູຕ. ໃນສມັຍນັ້ນ
ທ່ານພຣະສັນນະອາພາທ ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ.

ຄັ້ງນັ້ນ ເປັນເວລາແລງ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕອອກຈາກທີ່
ພັກຜ່ອນແລ້ວ ເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນ
ແລ້ວ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະວ່າ:

ທ່ານຈຸນທະ! ເຮົາຈຶ່ງພາກັນເຂົ້າໄປຫາທ່ານພຣະສັນນະ ຖາມ
ເຖິງຄວາມເປັນໄຂ້ເຖິດ. ທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະຮັບຄຳ
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລ້ວ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະເຂົ້າ
ໄປຫາທ່ານພຣະສັນນະເຖິງທີ່ຢູ່ ນັ່ງເທິງອາສະນະທີ່ເຂົາປູໄວ້
ຄັນແລ້ວ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕໄດ້ຖາມທ່ານພຣະສັນນະວ່າ:

ທ່ານສັນນະ! ທ່ານພໍອົດທົນໄດ້ຫລື ພໍຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນ
ໄປໄດ້ຫລື ທຸກຂະເວທະນາທຸເລົາລົງ ບໍ່ກຳເຣີບຂຶ້ນຫລື ຄວາມ
ທຸເລົາຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມບໍ່ປາກົຕແລຫລື?

ທ່ານພຣະສັນນະກ່າວວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ຂ້ານ້ອຍ
ອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະ
ນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບ
ຍ່ອມປາກົຕ ຄວາມທຸເລົາຍ່ອມບໍ່ປາກົຕ.

ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງ ເອົາເຫລັກແຫລມຄົມສຽບແທງຫົວ
ສັນໃດ ລົມອັນແຮງກ້າຍ່ອມສຽບແທງຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍ
ສັນນັ້ນ ໆລໆ

ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງເອົາເຊືອກອັນໜຽວຂັນຫົວ ສັນໃດ, ລົມອັນແຮງກ້າຍ່ອມສຽບແທງຫົວຂອງຂ້ານ້ອຍ ສັນນັ້ນ ໆລໆ

ປຽບເໝືອນຄົນຂ້າງົວຫລືລູກນ້ອງຂອງຄົນຂ້າງົວຜູ້ຂະຫຍັນ ເອົາມິດອັນຄົມປາດທ້ອງງົວ ສັນໃດ, ລົມອັນແຮງກ້າຍ່ອມສຽບ ແທງທ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍສັນນັ້ນ ໆລໆ

ປຽບເໝືອນບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງ ໒ ຄົນ ຈັບບຸຣຸສຜູ້ມີກຳລັງຫ້ອຍ ກວ່າຄົນລະແຂນ ແລ້ວຍ້າງໃນຂຸມຖ່ານໄຟ ສັນໃດ, ຄວາມ ຮ້ອນໃນກາຍຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມີປະມານສັນນັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ! ຂ້ານ້ອຍອົດທົນບໍ່ໄຫວ ຍັງອັຕຕະ ພາບໃຫ້ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທຸກຂະເວທະນາຂອງຂ້ານ້ອຍກຳເຣີບ ໜັກ ບໍ່ທຸເລົາລົງເລີຍ ຄວາມກຳເຣີບຍ່ອມປາກົດ ຄວາມທຸເລົາ ຍ່ອມບໍ່ປາກົດ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ! ຂ້ານ້ອຍຈັກນຳສັສຕຣາມາ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ປາຖນາຈະມີຊີວິຕຢູ່.

ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕກ່າວວ່າ ທ່ານພຣະສັນນະຈິ່ງຢຽວຢາອັຕຕະ ພາບໃຫ້ເປັນໄປເຖິດ ເຮົາທັງຫລາຍປາຖນາໃຫ້ທ່ານພຣະສັນ

ນະຢຽວຢາອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປຢູ່. ຖ້າທ່ານພຣະສັນນະບໍ່ໄດ້
ໂພຊະນະເປັນທີ່ສະບາຍ ຂ້ານ້ອຍຈັກສະແຫວງຫາມາໃຫ້. ຖ້າ
ທ່ານພຣະສັນນະບໍ່ໄດ້ເພສັຊເປັນທີ່ສະບາຍ ຂ້ານ້ອຍຈັກ
ສະແຫວງຫາມາໃຫ້. ຖ້າທ່ານພຣະສັນນະບໍ່ມີອຸປັຕຖາກທີ່
ສົມຄວນ ຂ້ານ້ອຍຈັກອຸປັຕຖາກເອງ. ທ່ານພຣະສັນນະຢ່ານຳ
ສັສຕຣາມາເລີຍ ຈົ່ງຢຽວຢາອັຕຕະພາບໃຫ້ເປັນໄປເຖິດ ເຮົາ
ທັງຫລາຍປາຖນາໃຫ້ທ່ານພຣະສັນນະຢຽວຢາອັຕຕະພາບໃຫ້
ເປັນໄປຢູ່.

ທ່ານພຣະສັນນະກ່າວວ່າ ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ໂພຊະນະ
ເປັນທີ່ສະບາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ມີ ໂພຊະນະເປັນທີ່
ສະບາຍຂອງຂ້ານ້ອຍມີຢູ່.

ເພສັຊເປັນທີ່ສະບາຍຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ມີ ເພສັຊເປັນທີ່
ສະບາຍຂອງຂ້ານ້ອຍມີຢູ່.

ອຸປັຕຖາກທີ່ສົມຄວນຂອງຂ້ານ້ອຍບໍ່ແມ່ນວ່າບໍ່ມີ ອຸປັຕຖາກທີ່
ສົມຄວນຂອງຂ້ານ້ອຍກໍມີຢູ່.

ກໍພຣະສາສະດາອັນຂ້ານ້ອຍບົວລະບັດແລ້ວດ້ວຍອາກາຣເປັນ
ທີ່ພໍໃຈຢ່າງດຽວ ບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດດ້ວຍອາກາຣບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ
ຕລອດກາລນານມາ.

ຂໍ້ທີ່ສາວົກບົວລະບັດພຣະສາສະດາດ້ວຍອາກາຣເປັນທີ່ພໍໃຈ ບໍ່
ໄດ້ບົວລະບັດດ້ວຍອາກາຣບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ ນີ້ສົມຄວນແກ່ສາວົກ
ສັນນະພິກຂຸຈັກນໍາສັສຕຣາມາຈຶ່ງບໍ່ຄວນຖືກຕິຕຽນ. ຂ້າແຕ່
ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ ຂໍທ່ານຈົ່ງຊົງຈໍາຄວາມຂໍ້ນີ້ໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ເຮົາທັງຫລາຍຂໍຖາມປັນຫາບາງຂໍ້ກັບທ່ານພຣະສັນນະ ຖ້າ
ທ່ານພຣະສັນນະໃຫ້ໂອກາສເພື່ອຈະແກ້ປັນຫາ.

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ! ນິມົນຖາມເຖິດ ຂ້ານ້ອຍພັງແລ້ວ
ຈັກບອກໃຫ້ຊາບ.

ທ່ານພຣະສັນນະ! ທ່ານຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈັກຂຸ ຈັກຂຸວິນ
ຍານ ແລະທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍຈັກຂຸວິນຍານວ່າ ນັ້ນ
ຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້ຫລື?
ງລງ

ທ່ານຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນມະໂນ ມະໂນວິນຍານ ແລະທັມ ທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍມະໂນວິນຍານວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນ ເປັນເຮົາ ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້ຫລື?

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ! ຂ້ານ້ອຍຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນຈັກຊຸ ຈັກຊຸວິນຍານ ແລະທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານ ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງ ເຮົາ ດັ່ງນີ້ ງລງ

ຂ້ານ້ອຍຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນມະໂນ ມະໂນວິນຍານ ແລະທັມ ທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍມະໂນວິນຍານວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້.

ທ່ານພຣະສັນນະ! ທ່ານເຫັນຢ່າງໃດ ຮູ້ຢ່າງໃດ ໃນຈັກຊຸ ໃນ ຈັກຊຸວິນຍານ ແລະໃນທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍຈັກຊຸວິນ ຍານ ຈຶ່ງພິຈາຣະນາເຫັນຈັກຊຸ ຈັກຊຸວິນຍານ ແລະທັມ ທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້? ງລງ

ທ່ານເຫັນຢ່າງໃດ ຮູ້ຢ່າງໃດ ໃນມະໂນ ໃນມະໂນວິນຍານ ແລະໃນທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ຈຶ່ງພິຈາຣະ

ນາເຫັນມະໂນ ມະໂນວິນຍານ ແລະທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງ ດ້ວຍມະໂນວິນຍານວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້?

ຂ້າແຕ່ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕ! ຂ້ານ້ອຍເຫັນຄວາມດັບ ຮູ້ຄວາມ ດັບໃນຈັກຊຸ ໃນຈັກຊຸວິນຍານ ແລະໃນທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງ ດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານ ຈຶ່ງພິຈາຣະນາເຫັນຈັກຊຸ ຈັກຊຸວິນຍານ ແລະທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍຈັກຊຸວິນຍານວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນ ຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້. ງລໆ

ຂ້ານ້ອຍເຫັນຄວາມດັບ ຮູ້ຄວາມດັບໃນມະໂນ ໃນມະໂນວິນ ຍານ ແລະໃນທັມທັງຫລາຍທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍມະໂນວິນຍານ ຈຶ່ງພິຈາຣະນາເຫັນມະໂນ ມະໂນວິນຍານ ແລະທັມທັງຫລາຍ ທີ່ຮູ້ແຈ້ງດ້ວຍມະໂນວິນຍານວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ ດັ່ງນີ້.

ເມື່ອທ່ານພຣະສັນນະກ່າວຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທ່ານພຣະມະຫາຈຸນທະ ໄດ້ກ່າວກັບທ່ານພຣະສັນນະວ່າ ທ່ານພຣະສັນນະ ເພາະເຫຕ ນັ້ນແລ ແມ່ນແຕ່ກາຣເຫັນນີ້ ກໍເປັນຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາຄພຣະອົງຄົນນັ້ນ ທ່ານຄວນໃສ່ໃຈໃຫ້ດີຕລອດກາລເປັນນິຈ.

ຄວາມຫວັ່ນໄຫວຍ່ອມມີແກ່ບຸຄຄົລຜູ້ມີສິ່ງອາສັຍແລ້ວ ຄວາມ
ຫວັ່ນໄຫວຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ບຸຄຄົລຜູ້ບໍ່ມີສິ່ງໃດອາສັຍແລ້ວ ເມື່ອ
ຄວາມຫວັ່ນໄຫວບໍ່ມີ ປັສສັທທິຍ່ອມມີ ເມື່ອປັສສັທທິມີ ຄວາມ
ນ້ອມໄປຍ່ອມບໍ່ມີ ເມື່ອຄວາມນ້ອມໄປບໍ່ມີ ກາຣມາແລະກາຣ
ໄປຍ່ອມບໍ່ມີ ເມື່ອກາຣມາແລະກາຣໄປບໍ່ມີ ກາຣເຄື່ອນແລະ
ກາຣເກີດຂຶ້ນຍ່ອມບໍ່ມີ ເມື່ອກາຣເຄື່ອນແລະກາຣເກີດຂຶ້ນບໍ່ມີ
ສິ່ງໃດໆກໍບໍ່ມີໃນໂລກນີ້ ບໍ່ມີໃນໂລກອື່ນ ບໍ່ມີໃນລະຫວ່າງແຫ່ງ
ໂລກທັງສອງ ນັ້ນແຫລະຄື ທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກຂ໌ແລ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ເມື່ອທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະທ່ານພຣະມະຫາຈຸນ
ທະກ່າວສອນທ່ານພຣະສັນນະດ້ວຍໂອວາທນີ້ແລ້ວ ກໍລຸກຈາກ
ອາສະນະຫລີກໄປ. ຄັນທ່ານພຣະສາຣີບຸຕແລະທ່ານພຣະ
ມະຫາຈຸນທະຫລີກໄປແລ້ວບໍ່ນານ ທ່ານພຣະສັນນະກໍນຳ
ສັສຕຣາມາ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະສາຣີບຸຕເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່
ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ທູລຖາມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ທ່ານພຣະສັນນະນໍາສັສຕຣາມາ ແລ້ວ ທ່ານມີຄະຕິຢ່າງໃດ ມີອະພິສັມປະຣາຍະພິພຢ່າງໃດ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ສາຣີບຸຕ! ຄວາມເປັນຜູ້ບໍ່ເຂົ້າໄປອາສັຍ ອັນສັນນະພິກຂຸ ພະຍາກອນແລ້ວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຫລື?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ວັຊຊິຄາມອັນມີຊື່ວ່າ ບຸພພະວິຊຸ ຊະນະມີຢູ່ ສະກຸນທີ່ເປັນມິຕແລະສະກຸນທີ່ເປັນສະຫາຍໃນວັຊຸ ຊິຄາມນັ້ນ ເປັນສະກຸນທີ່ທ່ານພຣະສັນນະເຂົ້າໄປອາສັຍມີຢູ່.

ສາຣີບຸຕ! ກໍສະກຸນທີ່ເປັນມິຕແລະສະກຸນທີ່ເປັນສະຫາຍ ເຫລົ່ານັ້ນ ເປັນສະກຸນທີ່ສັນນະພິກຂຸເຂົ້າໄປອາສັຍມີຢູ່ ແຕ່ເຮົາ ບໍ່ກ່າວວ່າ ສັນນະພິກຂຸມີສະກຸນທີ່ຕົນຄວນເຂົ້າໄປອາສັຍດ້ວຍ ເຫຕພຽງເທົ່ານັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸໃດແລ ລະຖິ້ມກາຍນີ້ດ້ວຍ ເຂົ້າຖືກາຍອື່ນດ້ວຍ ເຮົາ ກ່າວພິກຂຸນັ້ນວ່າ ມີສະກຸນທີ່ຕົນຄວນເຂົ້າໄປອາສັຍ ສະກຸນ

ນັ້ນຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ສັນນະພິກຂຸ ສັນນະພິກຂຸນຳສັສຕຣາມາຈຶ່ງບໍ່
ຄວນຖືກຕິຕຽນ.

ສາຣີບຸຕ! ເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຈຳຄວາມຂໍ້ນີ້ໄວ້ຢ່າງນີ້ເຖິດ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະລາຍະຕະນະວັຄ ໑໗/໔໖-໔໗/໑໐໔-໑໑໑

ຖານະທີ່ສະຕຣີ ບູຣຸສ ຄະຣີຫັສຖໍ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ ເນື່ອງໆ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖານະ ໕ ປະກາຣນີ້ ອັນສະຕຣີ ບູຣຸສ
ຄະຣີຫັສຖໍ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆ;

໕ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ? ຄື:

ສະຕຣີ ບູຣຸສ ຄະຣີຫັສຖໍ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ
ເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພິນຄວາມ
ແກ່ໄປໄດ້.

ສະຕຣີ ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ
ເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນ
ຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້.

ສະຕຣີ ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ
ເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມ
ຕາຍໄປໄດ້.

ສະຕຣີ ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ
ເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາຈະຕ້ອງພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງຊອບໃຈທັງ
ສິ້ນ.

ສະຕຣີ ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຄວນພິຈາຣະນາ
ເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີກັມເປັນຂອງຕົນ ເປັນທາຍາທແຫ່ງກັມ ມີ
ກັມເປັນກຳເນີດ ມີກັມເປັນເຜົາພັນ ມີກັມເປັນທີ່ເພິ່ງອາສັຍ
ກະທຳກັມໃດໄວ້ ດີກໍຕາມ ຊົ່ວກໍຕາມ ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ຮັບຜິດ
ຂອງກັມນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວມີຢູ່ແກ່ສັຕທັງຫລາຍ ເຊິ່ງເປັນເຫຕໃຫ້ສັຕທັງຫລາຍປະພຶດກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ເມື່ອເຂົາພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ຍ່ອມລະຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມເປັນໝູ່ມສາວນັ້ນໄດ້ໂດຍສິ້ນເຊີງ ຫລືກະທຳໃຫ້ເປົາບາງລົງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ນີ້ແລ ສະຕຣີບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ສະຕຣີບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ ເຮົາມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີໂຣຄມີຢູ່ແກ່ສັຕທັງຫລາຍ ເຊິ່ງເປັນເຫຕໃຫ້ສັຕທັງຫລາຍປະພຶດກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ເມື່ອເຂົາພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ຍ່ອມລະຄວາມມົວເມົາໃນຄວາມບໍ່ມີໂຣຄມີນັ້ນໄດ້ໂດຍສິ້ນເຊີງ ຫລືກະທຳໃຫ້ເປົາບາງລົງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ນີ້ແລ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຕ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມເຈັບໄຂ້
ໄປໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຕ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄວາມມົວເມົາໃນຊີວິຕມີຢູ່ແກ່ສັຕທັງຫລາຍ
ເຊິ່ງເປັນເຫຕໃຫ້ສັຕທັງຫລາຍປະພິຕກາຍທຸຈະຣິຕ ວະຈິທຸ
ຈະຣິຕ ມະໂນທຸຈະຣິຕ ເມື່ອເຂົາພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆ
ຢູ່ ຍ່ອມລະຄວາມມົວເມົາໃນຊີວິຕນັ້ນໄດ້ໂດຍສິ້ນເຊິງ ຫລື
ກະທຳໃຫ້ເປົາບາງລົງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ນີ້ແລ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຕ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຕ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາຈະຕ້ອງພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງຊອບໃຈທັງສິ້ນ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄວາມພໍໃຈ ຄວາມຮັກໃຄ່ໃນຂອງຮັກມີຢູ່ແກ່
ສັດທັງຫລາຍ ເຊິ່ງເປັນເຫຕໃຫ້ສັດທັງຫລາຍປະພຶດກາຍທຸ
ຈະຮິຕ ວະຈິທຸຈະຮິຕ ມະໂນທຸຈະຮິຕ ເມື່ອເຂົາພິຈາຣະນາ
ຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ຍ່ອມລະຄວາມພໍໃຈ ຄວາມຮັກໃຄ່ນັ້ນໄດ້
ໂດຍສິ້ນເຊິງ ຫລືກະທຳໃຫ້ເປົາບາງລົງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ນີ້ແລ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາຈະຕ້ອງພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງຊອບໃຈທັງສິ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ອັນໃດ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣີທັສຖ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີກັມເປັນຂອງຕົນ ເປັນທາຍາທແຫ່ງກັມ ມີກັມເປັນ
ກຳເນີດ ມີກັມເປັນເຜົາພັນ ມີກັມເປັນທີ່ເພິ່ງອາສັຍ ກະທຳກັມ
ໃດໄວ້ ດີກໍຕາມ ຊົ່ວກໍຕາມ ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ຮັບຜົນຂອງກັມນັ້ນ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກາຍທຸຈະຮິຕ ວະຈິທຸຈະຮິຕ ມະໂນທຸຈະຮິຕ
ມີຢູ່ແກ່ສັດທັງຫລາຍ ເມື່ອເຂົາພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່
ຍ່ອມລະທຸຈະຮິຕນັ້ນໄດ້ໂດຍສິ້ນເຊິງ ຫລືກະທຳໃຫ້ເປົາບາງ
ລົງໄດ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະອາສັຍອຳນາຈປະໂຍຊນ໌ນີ້ແລ ສະຕຣີ
ບຸຣຸສ ຄະຣິທັສຕ໌ ຫລືບັນພະຊິຕຈິ່ງຄວນພິຈາຣະນາເນື່ອງໆວ່າ
ເຮົາມີກັມເປັນຂອງຕົນ ເປັນທາຍາທແຫ່ງກັມ ມີກັມເປັນ
ກຳເນີດ ມີກັມເປັນເຜົາພັນ ມີກັມເປັນທີ່ເພິ່ງອາສັຍ ກະທຳກັມ
ໃດໄວ້ ດີກໍຕາມ ຊົ່ວກໍຕາມ ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ຮັບຜົນຂອງກັມນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣິຍະສາວິການັ້ນ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນ
ດັ່ງນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະ
ດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ແທ້ຈິງແລ້ວ ສັຕທັງປວງທີ່ມີ
ກາຣມາ ກາຣໂປ ກາຣຈຸຕິ ກາຣອຸບັຕ ລ້ວນມີຄວາມແກ່ເປັນ
ທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແກ່ໄປໄດ້ ເມື່ອອະຣິຍະ
ສາວິກພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ມັຄຄ໌ຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ
ອະຣິຍະສາວິການັ້ນຍ່ອມເສພ ຍ່ອມອົບຮົມ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້
ຫລາຍເຊິ່ງມັຄຄ໌ນັ້ນ ເມື່ອເສພ ອົບຮົມ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍ
ເຊິ່ງມັຄຄ໌ນັ້ນຢູ່ ຍ່ອມລະສັງໂຍຊ໌ໄດ້ ອະນຸສັຍຍ່ອມເຖິງຄວາມ
ສິ້ນໄປ.

ອະຣິຍະສາວິການັ້ນ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່
ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນ
ຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້ ແທ້ຈິງແລ້ວ ສັຕທັງປວງທີ່ມີກາຣມາ
ກາຣໂປ ກາຣຈຸຕິ ກາຣອຸບັຕ ລ້ວນມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະ

ດາ ບໍ່ລ່ວງພື້ນຄວາມເຈັບໄຂ້ໄປໄດ້ ເມື່ອອະນິຍະສາວົກພິຈາ
ຣະນາຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ມັດຄົຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ອະນິຍະສາວົກ
ນັ້ນຍ່ອມເສພ ຍ່ອມອົບຮົມ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່
ນັ້ນ ເມື່ອເສພ ອົບຮົມ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ນັ້ນຢູ່ ຍ່ອມ
ລະສັງໂຍຊໄດ້ ອະນຸສັຍຍ່ອມເຖິງຄວາມສິ້ນໄປ.

ອະນິຍະສາວົກນັ້ນຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່
ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ບໍ່ລ່ວງພື້ນ
ຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ແທ້ຈິງແລ້ວ ສັຕທັງປວງທີ່ມີກາຣມາ ກາຣ
ໄປ ກາຣຈຸຕິ ກາຣອຸປັຕ ລ້ວນມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ບໍ່
ລ່ວງພື້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ເມື່ອອະນິຍະສາວົກພິຈາຣະນາ
ຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ມັດຄົຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ອະນິຍະສາວົກນັ້ນ
ຍ່ອມເສພ ຍ່ອມອົບຮົມ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ນັ້ນ
ເມື່ອເສພ ອົບຮົມ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ນັ້ນຢູ່ ຍ່ອມລະ
ສັງໂຍຊໄດ້ ອະນຸສັຍຍ່ອມເຖິງຄວາມສິ້ນໄປ.

ອະນິຍະສາວົກນັ້ນຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່
ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງຊອບ
ໃຈທັງສິ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວ ສັຕທັງປວງທີ່ມີກາຣມາ ກາຣໄປ
ກາຣຈຸຕິ ກາຣອຸປັຕ ລ້ວນຈະຕ້ອງພັດພາກຈາກຂອງຮັກຂອງ
ຊອບໃຈທັງສິ້ນ ເມື່ອອະນິຍະສາວົກພິຈາຣະນາຖານະນັ້ນ

ເນື່ອງໆຢູ່ ມັດຄົຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ອະນິຍະສາວິກນັ້ນຍ່ອມເສພ ຍ່ອມອົບຮົມ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ອມ ເມື່ອເສພ ອົບຮົມ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ອມຢູ່ ຍ່ອມລະສັງໂຍຊໄດ້ ອະນຸສັຍຍ່ອມເຖິງຄວາມສິ້ນໄປ.

ອະນິຍະສາວິກນັ້ນ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ ເຮົາຜູ້ດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ມີກັມເປັນຂອງຕົນ ເປັນທາຍາທແຫ່ງກັມ ມີກັມເປັນກຳເນີດ ມີກັມເປັນເຜົ່າພັນ ມີກັມເປັນທີ່ເພິ່ງອາສັຍ ກະທຳກັມໃດໄວ້ ດີກໍຕາມ ຊົ່ວກໍຕາມ ເຮົາຈັກເປັນຜູ້ຮັບຜິດ ຂອງກັມນັ້ນ ແທ້ຈິງແລ້ວ ສັຕທັງປວງທີ່ມີກາຣມາ ກາຣໄປ ກາຣຈຸຕິ ກາຣອຸປັຕ ລ້ວນມີກັມເປັນຂອງຕົນ ເປັນທາຍາທ ແຫ່ງກັມ ມີກັມເປັນກຳເນີດ ມີກັມເປັນເຜົ່າພັນ ມີກັມເປັນທີ່ ເພິ່ງອາສັຍ ກະທຳກັມໃດໄວ້ ດີກໍຕາມ ຊົ່ວກໍຕາມ ເຮົາຈັກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອງກັມນັ້ນ ເມື່ອອະນິຍະສາວິກພິຈາຣະນາ ຖານະນັ້ນເນື່ອງໆຢູ່ ມັດຄົຍ່ອມເກີດຂຶ້ນ ອະນິຍະສາວິກນັ້ນ ຍ່ອມເສພ ຍ່ອມອົບຮົມ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ອມ ເມື່ອເສພ ອົບຮົມ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍເຊິ່ງມັດຄົຍ່ອມຢູ່ ຍ່ອມລະ ສັງໂຍຊໄດ້ ອະນຸສັຍຍ່ອມເຖິງຄວາມສິ້ນໄປ.

ສັຕທັງຫລາຍຍ່ອມມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ ເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ສັຕທັງຫລາຍ

ຍ່ອມເປັນໄປຕາມທັມມະດາ(ຍະຖາ ທັມມາ ຕະຖາ ສັຕຕາ)
ພວກບຸຣຸຊິນຍ່ອມລັງກຽດ ຖ້າເຮົາຈະລັງກຽດທັມນັ້ນ ໃນເຫລົ່າ
ສັຕທີ່ມີຢ່າງນັ້ນເປັນທັມມະດາ ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາຜູ້ເປັນຢູ່
ຢ່າງນີ້ ເຮົານັ້ນເປັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຮູ້ທັມທີ່ຫາອຸປະທິບໍ່ໄດ້ ເຫັນ
ເນກຂັມມະໂດຍເປັນທັມອັນກະເສມ ຄອບງຳຄວາມມົວເມົາທັງ
ປວງໃນຄວາມບໍ່ມີໂຣຄ ໃນຄວາມເປັນຫຼຸ່່ມສາວ ແລະໃນຊີວິຕ
ຄວາມອຸດສາຫະໄດ້ມີແລ້ວແກ່ເຮົາຜູ້ເຫັນສະເພາະເຊິ່ງນິພພານ
ບັດນີ້ເຮົາບໍ່ຄວນເພື່ອເສພກາມທັງຫລາຍ ຈັກເປັນຜູ້ປະພຶຕບໍ່
ຖອຍຫລັງ ຕັ້ງໜ້າປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌.

ອັງຄູຕະຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໖໒-໖໖/໔໗

ສັນຍາ ໑໐ ປະກາດ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານເຊຕວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ໃກ້ພຣະນະຄອຣ ສາວັຕຖີ ກໍສມັຍນັ້ນແລ ທ່ານພຣະຄຣິມານິນທ໌ອາພາທ ໄດ້ ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຄັ້ງນັ້ນ ທ່ານພຣະອານິນທ໌ເຂົ້າໄປ ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ອະພິວາທພຣະຜູ້ມີພຣະ ພາຄແລ້ວ ນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກອາບທູລ ວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ທ່ານພຣະຄືຣິມານິນທ໌ອາພາທ
ໄດ້ຮັບທຸກຂໍ້ ເປັນໄຂ້ໜັກ ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ຂໍພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ໂປດອະນຸເຄາະສະເດັດເຂົ້າໄປຢັ້ງມທ່ານພຣະ
ຄືຣິມານິນທ໌ຍັງທີ່ຢູ່ເຖີດ ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ!

ອານິນທ໌! ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາແລ້ວກ່າວສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣ
ແກ່ຄືຣິມານິນທ໌ພິກຂຸ ຂໍທີ່ອາພາທຂອງຄືຣິມານິນທ໌ຈັກສງົບຣະ
ງັບໄປໂດຍສັບພັນ ເພາະໄດ້ຟັງສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣ ນັ້ນເປັນ
ຖານະທີ່ມີໄດ້. ສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ? ຄື:

- ອະນິຈຈະສັນຍາ,**
- ອະນັຕຕະສັນຍາ,**
- ອະສຸພະສັນຍາ,**
- ອາທິນະວະສັນຍາ,**
- ປະຫານະສັນຍາ,**
- ວິຣາຄະສັນຍາ,**
- ນິໂຣທະສັນຍາ,**
- ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ,**
- ສັພພະສັງຂາເຣສຸອະນິຈຈະສັນຍາ,**
- ອານາປານະສະຕິ,**

ອານົນທ໌! ກໍອະນິຈຈະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ **ຮູບບໍ່ທ່ຽງ ເວທະນາບໍ່ທ່ຽງ ສັນຍາບໍ່ທ່ຽງ ສັງຂາຣທັງຫລາຍບໍ່ທ່ຽງ ວິນຍານບໍ່ທ່ຽງ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນໂດຍຄວາມເປັນຂອງບໍ່ທ່ຽງ ໃນອຸປາທານຂັນທ໌ ໔ ເຫລົ່ານີ້ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້. ອານົນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນິຈຈະສັນຍາ.**

ອານົນທ໌! ກໍອະນັຕຕະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ **ຕາເປັນອະນັຕຕາ ຮູປເປັນອະນັຕຕາ ຫູເປັນອະນັຕຕາ ສຽງເປັນອະນັຕຕາ ດັງເປັນອະນັຕຕາ ກິ່ນເປັນອະນັຕຕາ ລິ້ນເປັນອະນັຕຕາ ຣົສເປັນອະນັຕຕາ ກາຍເປັນອະນັຕຕາ ໂຜຕຖັພພະເປັນອະນັຕຕາ ໃຈເປັນອະນັຕຕາ ທັມທັງຫລາຍເປັນອະນັຕຕາ ເປັນຜູ້ພິຈາຣະນາເຫັນໂດຍຄວາມເປັນອະນັຕຕາໃນອາຍະຕະນະທັງຫລາຍ ທັງພາຍໃນແລະພາຍນອກ ໖ ປະກາຣເຫລົ່ານີ້. ອານົນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະນັຕຕະສັນຍາ.**

ອານົນທ໌! ກໍອະສຸພະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານິນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນກາຍນັ້ນ ແລ ເບື້ອງເທິງແຕ່ພື້ນຕີນຂຶ້ນໄປ ເບື້ອງລຸ່ມແຕ່ປາຍຜົມລົງມາ ມີໜັງເປັນທີ່ສຸດຮອບ ເຕັມໄປດ້ວຍຂອງບໍ່ສະອາດມີປະກາຣ ຕ່າງໆວ່າ ມີຢູ່ໃນກາຍນີ້ຄື ຜົມ ຂົນ ເລັບ ພັນ ໜັງ ຊີ້ນ ເອັນ ກະດູກ ເຍື່ອໃນກະດູກ ມ້າມ ຫົວໃຈ ຕັບ ພັງຜິດ ໄຕ ປອດ ໄສ້ໃຫຍ່ ໄສ້ນ້ອຍ ອາຫາຣໃໝ່ ອາຫາຣເກົ່າ ບີ ກະເທີ້ ນໍ້າ ໜອງ ນໍ້າເລືອດ ເທື່ອ ໄຂມັນຊຸ້ນ ນໍ້າຕາ ໄຂມັນແຫລວ ນໍ້າລາຍ ນໍ້າມູກ ໄຂຂໍ້ ປັສສາວະ ເປັນຜູ້ພິຈາຣະນາເຫັນໂດຍ ຄວາມເປັນຂອງບໍ່ງາມໃນກາຍນີ້ ດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້. ອານິນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ອະສຸພະສັນຍາ.

ອານິນທ໌! ກໍອາທິນະວະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານິນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ ກາຍນີ້ມີ ທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີໂທສຫລາຍ ເພາະສະນັ້ນ ອາພາຫຕ່າງໆຈຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນໃນກາຍນີ້ຄື:

- ໂຣຄຕາ (ຈັກຂຸໂຣໂຄ)
- ໂຣຄຫຼູ (ໂສຕະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄດັງ (ຄານະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄລິ້ນ (ຊົວຫາໂຣໂຄ)
- ໂຣຄກາຍ (ກາຍະໂຣໂຄ)

- ໂຣຄຫົວ (ສີສະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄທີ່ໃບຫູ (ກັນນະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄປາກ (ມຸຂະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄພັນ (ທັນຕະໂຣໂຄ)
- ໂຣຄໄອ (ກາໂສ)
- ໂຣຄຫຼີດ (ສາໂສ)
- ໂຣຄໄຂ້ຫວັດ (ປິນາໂສ)
- ໂຣຄໄຂ້ທໍຣະພິດ (ດະໂທ)
- ໂຣຄໄຂ້ເຊື້ອງຊຶມ (ຊະໂຣ)
- ໂຣຄໃນທ້ອງ (ກຸຈສີໂຣໂຄ)
- ໂຣຄລົມສະຫລົບ (ມຸຈສາ)
- ໂຣຄທ້ອງບິດ (ປັກຂັນທິກາ)
- ໂຣຄຈຸກສຽບ (ສຸລາ)
- ໂຣຄອະຫິວາ (ວິສຸຈິກາ)
- ໂຣຄເຮື້ອນ (ກຸຕເກັງ)
- ໂຣຄຝີ (ຄັນໂດ)
- ໂຣຄກາກ (ກິລາໂສ)
- ໂຣຄຫລອດລົມໂປ່ງພອງ (ໂສໂສ)
- ໂຣຄລົມບ້າໝູ (ອະປະມາໂຣ)
- ໂຣຄເປື້ອຍຕາມຜິວໜັງ (ທັທທຸ)
- ໂຣຄຂີ້ຫິດ (ກັນດຸ)

ໂຮດແຜໜອງອັກເສພ (ກັຈສຸ)

ໂຮດຂີ້ທູດ (ນະຂະສາ)

ໂຮດລະອອງບ່ວມ (ວິເັຈສິກາ)

ໂຮດອາຈຽນເປັນເລືອດ (ໂລຫິຕັງ)

ໂຮດປີ (ປີຕຕັງ)

ໂຮດເບົາຫວານ (ມະທຸເມໂຫ)

ໂຮດໝາກສຸກໝາກໃສ (ອັງສາ)

ໂຮດພຸພອງ (ປິລະກາ)

ໂຮດຮິດສິດວງ (ພະຄັນທລາ)

ອາພາທນິປີເປັນສະມຸຕຖານ (ປິຕຕະສະມຸຕຖານາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິເສມຫະເປັນສະມຸຕຖານ

(ເສມຫະສະມຸຕຖານາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິລົມເປັນສະມຸຕຖານ

(ວາຕະສະມຸຕຖານາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິໄຂ້ສັນນິປາທເປັນສະມຸຕຖານ

(ສັນນິປາຕິກາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິເກີດຈາກລະດູປ່ຽນແປງ

(ອຸຕຸປະຣິນາມະຊາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິເກີດຈາກກາຣບໍຣິຫາຣບໍ່ສະໝໍ່າສະເໝີ

(ວິສະມະປະຣິຫາຣະຊາ ອາພາທາ)

ອາພາທນິເກີດຈາກຄວາມພຽນເກີນກຳລັງ

(ໂອປັກກະມິກາ ອາພາທາ)

ອາພາທທີ່ເກີດຈາກວິບາກຂອງກັມ

(ກັມມະວິປາກະຊາ ອາພາທາ)

ຄວາມໜາວ ຄວາມຮ້ອນ ຄວາມຫິວ ຄວາມກະທາຍ ປວດ

ອຸຈາຣະ ປວດປັສສາວະ *(ສີຕັງ ອຸນຫັງ ຊິຄັຈສາ ບິປາສາ ອຸຈ-
ຈາໂຣ ປັສສາໄວຕີ)*

**ເປັນຜູ້ພິຈາຣະນາເຫັນໂດຍຄວາມເປັນໂທສໃນກາຍນີ້ ດ້ວຍ
ປະກາຣຢ່າງນີ້. ອານິນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ອາທິນະວະສັນຍາ.**

ອານິນທ໌! ກໍປະຫານະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານິນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມບໍ່ຍິນດີ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມ
ບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ເຖິງຄວາມ
ບໍ່ມີເຊິ່ງກາມວິຕິກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ຍ່ອມບໍ່ຍິນດີ ຍ່ອມລະ
ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ເຖິງ
ຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງພະຍາບາທວິຕິກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ; ຍ່ອມບໍ່ຍິນດີ
ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນໄປ ຍ່ອມ
ກະທຳໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງວິທິງສາວິຕິກທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ;
ຍ່ອມບໍ່ຍິນດີ ຍ່ອມລະ ຍ່ອມບັນເທົາ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ໝົດສິ້ນ
ໄປ ຍ່ອມກະທຳໃຫ້ເຖິງຄວາມບໍ່ມີເຊິ່ງອະກຸສິລທັມທັງຫລາຍ
ອັນເປັນບາບທີ່ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ. ອານິນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ປະຫານະ
ສັນຍາ.

ອານົນທ໌! ກໍວິຣາຄະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ **ທັມມະຊາຕນັ້ນສງົບ ທັມມະຊາຕນັ້ນປະນີຕ ຄືທັມເປັນທີ່ສງົບຣະງັບແຫ່ງ ສັງຂາຣທັງປວງ ເປັນທີ່ສະລະຄືນເຊິ່ງອຸປະທິທັງປວງ ເປັນທີ່ ສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ເປັນຄວາມຄາຍກຳນັດ ເປັນນິພພານ.** ອານົນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ວິຣາຄະສັນຍາ.

ອານົນທ໌! ນິໂຣທະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ຍ່ອມພິຈາຣະນາເຫັນດັ່ງນີ້ວ່າ **ທັມມະຊາຕນັ້ນສງົບ ທັມມະຊາຕນັ້ນປະນີຕ ຄືທັມເປັນທີ່ສງົບຣະງັບແຫ່ງ ສັງຂາຣທັງປວງ ເປັນທີ່ສະລະຄືນເຊິ່ງອຸປະທິທັງປວງ ເປັນທີ່ ສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາ ເປັນຄວາມດັບ ເປັນນິພພານ.** ອານົນທ໌ ນີ້ ຮຽກວ່າ ນິໂຣທະສັນຍາ.

ອານົນທ໌! ກໍສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?

ອານົນທ໌ ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ **ລະອຸປາຍຸປາທານໃນໂລກທີ່ ເປັນເຫຕແຫ່ງຄວາມຢືດໝັ້ນ ແລະເປັນອະນຸສັຍແຫ່ງຈິຕ ຍ່ອມງົດເວັ້ນ ບໍ່ຖືໝັ້ນ.** ອານົນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັພພະໂລເກອະ ນະພິຣະຕະສັນຍາ.

ອານົນທ໌! ກໍສັພພະສັງຂາເຣສຸອະນິຈຈະສັນຍາເປັນຢ່າງໃດ?
ອານົນທ໌ ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ຍ່ອມອິດອັດ ລະອາ ກຽດ
ຊັງເຊິ່ງສັງຂາຣທັງປວງ. ອານົນທ໌ ນີ້ຮຽກວ່າ ສັພພະສັງຂາເຣ
ສຸອະນິຈຈະສັນຍາ.

ອານົນທ໌! ກໍອານາປານະສະຕິເປັນຢ່າງໃດ?
ອານົນທ໌! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ໄປສູ່ປ່າກໍດີ ໄປສູ່ເຫງົ້າໄມ້ກໍດີ
ໄປສູ່ເຮືອນວ່າງກໍດີ ນັ່ງຄູ່ບັນລັງ ຕັ້ງກາຍຕົງ ດໍາຣົງສະຕິໄວ້
ສະເພາະໜ້າ ເຂົ້າມີສະຕິຫາຍໃຈເຂົ້າ ມີສະຕິ ຫາຍໃຈອອກ.

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ ກໍຮູ້ວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈເຂົ້າຍາວ; ເມື່ອ
ຫາຍໃຈອອກຍາວ ກໍຮູ້ວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈອອກຍາວ.

ເມື່ອຫາຍໃຈເຂົ້າສັ້ນ ກໍຮູ້ວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈເຂົ້າສັ້ນ; ເມື່ອ
ຫາຍໃຈອອກສັ້ນ ກໍຮູ້ວ່າ ເຮົາຫາຍໃຈອອກສັ້ນ.

ຍ່ອມທໍາກາຣຜົກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທໍາກາຣຜົກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງກາຍທັງປວງ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາຈັກກະທຳກາຍສັງຂາຣ
ໃຫ້ສງົບຣະງົບ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາຈັກກະທຳກາຍສັງຂາຣ
ໃຫ້ສງົບຣະງົບ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງປິຕິ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງປິຕິ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງສຸຂ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງສຸຂ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງຈິຕຕະສັງຂາຣ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງຈິຕຕະສັງຂາຣ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາຈັກກະທຳຈິຕຕະສັງຂາຣ
ໃຫ້ສງົບຣະງົບ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາຈັກກະທຳຈິຕຕະສັງຂາຣ
ໃຫ້ສງົບຣະງົບ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງຈິຕ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ຮູ້ພ້ອມສະເພາະ
ເຊິ່ງຈິຕ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ປຣາ
ໂມທຍ໌ຢ່າງຍິ່ງ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ປຣາ
ໂມທຍ໌ຢ່າງຍິ່ງ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ
ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນ
ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ປ່ອຍຢູ່
ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ທຳຈິຕໃຫ້ປ່ອຍຢູ່
ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມບໍ່
ທ່ຽງຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມບໍ່
ທ່ຽງຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣະຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມຈາງ
ຄາຍຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມຈາງ
ຄາຍຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມດັບ
ບໍ່ເຫລືອຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມດັບ
ບໍ່ເຫລືອຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມສະ
ລັດຄືນຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈເຂົ້າ.

ຍ່ອມທຳກາຣຝຶກຫັດສຶກສາວ່າ: ເຮົາເປັນຜູ້ເຫັນເຊິ່ງຄວາມສະ
ລັດຄືນຢູ່ເປັນປະຈຳ ຫາຍໃຈອອກ.

ອານົນທ໌! ນີ້ຮຽກວ່າ: ອານາປານະສະຕິ.

ອານົນທ໌! ຖ້າເຈົ້າເຂົ້າໄປຫາແລ້ວກ່າວສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣ
ແກ່ຄຣິນມານົນທ໌ພິກຂຸ ຂໍ້ທີ່ອາພາທຂອງຄຣິນມານົນທ໌ຈັກສງົບຣະ
ງັບໄປໂດຍສັບພັນ ເພາະໄດ້ຟັງສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣນີ້ ນັ້ນ
ເປັນຖານະທີ່ມີໄດ້.

ລຳດັບນັ້ນ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ໄດ້ຮຽນສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣນີ້ ໃນສຳນັກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ໄດ້ເຂົ້າໄປຫາ ທ່ານພຣະຄຣິສະມານົນທ໌ເຖິງທີ່ຢູ່ ຄັນແລ້ວໄດ້ກ່າວສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣແກ່ທ່ານພຣະຄຣິສະມານົນທ໌ ຄັ້ງນັ້ນ ອາພາທຂອງ ທ່ານພຣະຄຣິສະມານົນທ໌ໄດ້ສົງບຣະຈັບໄປໂດຍສັບພັນ ເພາະໄດ້ ຟັງສັນຍາ ໑໐ ປະກາຣນີ້ ທ່ານພຣະຄຣິສະມານົນທ໌ຫາຍຈາກ ອາພາທນັ້ນ ກໍອາພາທນັ້ນອັນທ່ານພຣະຄຣິສະມານົນທ໌ລະໄດ້ ແລ້ວດ້ວຍປະກາຣຢ່າງນີ້.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ທະສະກະ-ເອກາທະສະກະນິບາຕ ໒໔/໙໙-໑໐໒/໖໐

ອະນັຕຕະລັກຂະນະສູຕ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຮູປເປັນອະນັຕຕາ ຖ້າຮູປເປັນອັຕຕາແລ້ວ ຮູປນີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອາພາຫ ແລະບຸຄຄົລຍ່ອມໄດ້ຕາມ ປາຖນາໃນຮູປວ່າ ຮູປຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ຮູປຂອງ ເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍເພາະຮູປເປັນອະນັຕຕາ ສະນັ້ນ ຮູປຈຶ່ງ ເປັນໄປເພື່ອອາພາຫ ແລະບຸຄຄົລຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຕາມປາຖນາ

ໃນຮູບວ່າ ຮູບຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ຮູບຂອງເຮົາຢ່າໄດ້
ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເວທະນາເປັນອະນັຕຕາ ຖ້າເວທະນາ
ເປັນອັຕຕາແລ້ວ ເວທະນານີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະ
ບຸຄຄຶລຍ່ອມໄດ້ຕາມປາຖນາໃນເວທະນາວ່າ ເວທະນາຂອງ
ເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ເວທະນາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ
ເລີຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ກໍເພາະເວທະນາເປັນອະນັຕຕາ ສະນັ້ນ
ເວທະນາຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຕາມ
ປາຖນາໃນເວທະນາວ່າ ເວທະນາຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ
ເວທະນາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນຍາເປັນອະນັຕຕາ ຖ້າສັນຍາເປັນອັຕຕາ
ແລ້ວ ສັນຍານີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມ
ໄດ້ຕາມປາຖນາໃນສັນຍາວ່າ ສັນຍາຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້
ເຖິດ ສັນຍາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ກໍເພາະສັນຍາເປັນອະນັຕຕາ ສະນັ້ນ ສັນຍາຈຶ່ງເປັນໄປເພື່ອ
ອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຕາມປາຖນາໃນສັນຍາວ່າ
ສັນຍາຂອງເຮົາຈຶ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ສັນຍາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນ
ຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັງຂາຣທັງຫລາຍເປັນອະນັຕຕາ ຖ້າສັງຂາຣທັງຫລາຍເປັນອັຕຕາແລ້ວ ສັງຂາຣທັງຫລາຍນີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມໄດ້ຕາມປາຖນາໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາຈິ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ ພິກຂຸທັງຫລາຍ ກໍເພາະສັງຂາຣທັງຫລາຍເປັນອະນັຕຕາ ສະນັ້ນ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຈິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຕາມປາຖນາໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍວ່າ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາຈິ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ສັງຂາຣທັງຫລາຍຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ວິນຍານເປັນອະນັຕຕາ ຖ້າວິນຍານເປັນອັຕຕາແລ້ວ ວິນຍານນີ້ຍ່ອມບໍ່ເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມໄດ້ຕາມປາຖນາໃນວິນຍານວ່າ ວິນຍານຂອງເຮົາຈິ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ວິນຍານຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ກໍເພາະວິນຍານເປັນອະນັຕຕາ ສະນັ້ນ ວິນຍານຈິ່ງເປັນໄປເພື່ອອາພາທ ແລະບຸຄຄຶລຍ່ອມບໍ່ໄດ້ຕາມປາຖນາໃນວິນຍານວ່າ ວິນຍານຂອງເຮົາຈິ່ງເປັນຢ່າງນີ້ເຖິດ ວິນຍານຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ເປັນຢ່າງນັ້ນເລີຍ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຳສຖາມພຣະບັນຈະວັດຄືວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນີ້ວ່າ
ຢ່າງໃດ?

ຮູບທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

**ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?**

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ເວທະນາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັນຍາທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໜໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ສັງຂານທັງຫລາຍທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ວິນຍານທ່ຽງຫລືບໍ່ທ່ຽງ?

ບໍ່ທ່ຽງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ກໍສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ສິ່ງນັ້ນເປັນທຸກຂໍ້ຫລືເປັນສຸຂໝໍ?

ເປັນທຸກຂໍ້ ພຣະອົງຄຳຊົມຈະເຣີນ!

**ກໍ່ສິ່ງໃດບໍ່ທ່ຽງ ເປັນທຸກຂໍ້ ມີຄວາມປ່ຽນແປງເປັນທັມມະດາ
ຄວນຫລືທີ່ຈະຕາມເຫັນສິ່ງນັ້ນວ່າ ນັ້ນຂອງເຮົາ ນັ້ນເປັນເຮົາ
ນັ້ນເປັນຕົວຕົນຂອງເຮົາ?**

ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ຄວນເລີຍ ພຣະອົງຄຳຊົມຈະເຣີນ!

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະເຫດນັ້ນແລ ຮູບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງທີ່ເປັນ
ອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍ
ນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືທີ່
ໃກ້ ຮູບທັງໝົດນັ້ນ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ
ອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນ
ບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ເວທະນາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈ
ຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າ
ຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໂກຫລືໃນທີ່ໃກ້ ເວທະນາທັງໝົດນັ້ນ
ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມ
ເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່
ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ສັນຍາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືໃນທີ່ໃກ້ ສັນຍາທັງໝົດນັ້ນ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ສັງຂາຣທັງຫລາຍເຫລົ່າໃດເຫລົ່າໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືທີ່ໃກ້ ສັງຂາຣທັງໝົດນັ້ນ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ວິນຍານຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ທີ່ເປັນອະດີຕ ອະນາຄົຕ ແລະປັຈຈຸບັນ ອັນເປັນພາຍໃນຫລືພາຍນອກ ຫຍາບຫລືລະອຽດ ຕໍ່າຊາມຫລືປະນີຕ ຢູ່ໃນທີ່ໄກຫລືໃນທີ່ໃກ້ ວິນຍານທັງໝົດນັ້ນ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາອັນຊອບຕາມຄວາມເປັນຈິງຢ່າງນີ້ວ່າ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ ນັ້ນບໍ່ເປັນເຮົາ ນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວຕົນຂອງເຮົາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣິຍະສາວິກຜູ້ໄດ້ສະດັບແລ້ວເຫັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນຮູບ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນເວທະນາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສັນຍາ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນສັງຂານທັງຫລາຍ ຍ່ອມເປື້ອໜ່າຍໃນວິນຍານ ເມື່ອເປື້ອໜ່າຍ ຍ່ອມຄາຍກຳນັດ ເພາະຄາຍກຳນັດ ຈຶ່ງຫລຸດພົ້ນ ເມື່ອຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມມີຍານຢັ່ງຮູ້ວ່າຫລຸດພົ້ນແລ້ວ ຍ່ອມຮູ້ຊັດວ່າ ຊາຕສິນແລ້ວ ພຣົມມະຈັນຍ໌ຢູ່ຈົບແລ້ວ ກິຈທີ່ຄວນທຳ ໄດ້ທຳສຳເຣັຈແລ້ວ ກິຈອື່ນເພື່ອຄວາມເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່ໄດ້ມີອີກ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສພຣະສູຕານີ້ແລ້ວ ພຣະປັນຈະວັຄຄຳກໍມີໃຈຍິນດີໃນພາສີຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວຍາກອນພາສີຕນີ້ຢູ່ ຈິຕຂອງພຣະປັນຈະວັຄຄຳກໍຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະທັງຫລາຍເພາະບໍ່ຖືພັນ.

ວິນັຍບິດົກ ມະຫາວັຄ ພາຄ ໑; ໔/໒໐-໒໔/໒໐-໒໔

**ຄວາມຊະຣາມີຢູ່ໃນຄວາມເປັນ
ໜຸ່ມສາອ ຄວາມເຈັບໄຂ້ມີຢູ່ໃນ
ຄວາມບໍ່ມີໂຣຄ ຄວາມຕາຍມີຢູ່ໃນ
ຊີວິຕ**

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ປາສາທຂອງນາງ
ວິສາຂາມີຄາຣະມາຣດາໃນບຸພພາຣາມ ໃກ້ພຣະນະຄອຣສາ
ວັຕຖື ກໍສມັຍນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄສະເດັດຈອກຈາກທີ່ຫລີກ
ເຮັນໃນຕອນແລງ ແລ້ວປະທັບນັ່ງຜົນພຣະປິຕຖາ(ຫລັງ) ຝົງ
ແດດໃນບ່ອນທີ່ມີແສງແດດສ່ອງມາຈາກທິສຕາເວັນຕົກ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ອະພິວາທແລ້ວ ກໍບິບນວດພຣະກາຍຂອງພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄດ້ວຍຝາມີ ແລະຂະນະດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ກຣາບ
ບຸລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ໜ້າອັຈສະຈັນຍ໌ ບໍ່ເຄີຍມີມາແລ້ວ
ເວລານີ້ພຣະສວີວັນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄບໍ່ບໍຣິສຸທຜຸດຜ່ອງ
ເໝືອນເມື່ອກ່ອນ ພຣະສະຣີຣະກໍຢ່ອນຍານເປັນກຽວ ພຣະ
ກາຍກໍຄ້ອມໄປຂ້າງໜ້າ ແລະພຣະອິນຊີທັງຫລາຍຄື ພຣະ
ຈັກຊຸ ພຣະໂສຕະ ພຣະຄານະ ພຣະຊິວຫາ ພຣະກາຍ ກໍ
ປາກົດວ່າປ່ຽນແປງໄປ.

ອານົນທ໌! ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ຄວາມຊະຣາມີຢູ່ໃນຄວາມເປັນ
ໜຸ່ມສາວ ຄວາມເຈັບໄຂ້ມີຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ມີໂຣຄ ຄວາມຕາຍມີຢູ່
ໃນຊີວິຕ ຜິວພັນບໍ່ບໍຣິສຸທຜຸດຜ່ອງເໝືອນເມື່ອກ່ອນ ສະຣີຣະກໍ
ຢ່ອນຍານເປັນກຽວ ກາຍກໍຄ້ອມໄປຂ້າງໜ້າ ແລະອິນຊີ
ທັງຫລາຍຄື ຈັກຊຸ ໂສຕະ ຄານະ ຊິວຫາ ກາຍະ ກໍປາກົດວ່າ
ປ່ຽນແປງໄປ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະສຸຄິຕສາສດາຄັນຕຣັສໄວຍາກອນ
ພາສິຕນີ້ແລ້ວ ກໍໄດ້ຕຣັສຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປວ່າ:

ເຖິງທ່ານຈະຕິຄວາມແກ່ອັນຕ່ຳຊາມ ເຖິງທ່ານຈະຕິຄວາມແກ່
ທີ່ເຮັດໃຫ້ຜົວພັນຊາມໄປພຽງໃດ ຮູບທີ່ໜ້າພໍໃຈຍ່ອມຖືກຄວາມ
ແກ່ຍ່າຍືຢູ່ນັ້ນເອງ ເຖິງຜູ້ໃດຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ຮ້ອຍປີ ຜູ້ນັ້ນກໍມີ
ຄວາມຕາຍເປັນເບື້ອງໜ້າ ຄວາມຕາຍຍ່ອມບໍ່ລະເວັ້ນໃຜໆ
ຍ່ອມຍ່າຍືທັງໝົດເລີຍ.

ສັງຍຸຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຕ ໑໙/໒໓໗/໑໖໒-໑໖໕

ມະຣະນັສສະຕິ (ສູຕາທິ ໑)

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ປາສາທສ້າງດ້ວຍຫີນໃກ້
ບ້ານນາທິກະຄາມ ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸ
ທັງຫລາຍວ່າ ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ມະຣະນັສສະຕິອັນບຸຄຄຶລຈະເຣີນແລ້ວ
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌ຫລາຍ
ຍ່ອມຢັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢູ່
ຫລື?

*ເມື່ອພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຖາມຢ່າງນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸອົງຄົນໜຶ່ງ
ໄດ້ກຣາບທູລວ່າ: ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະ
ນັສສະຕີ.*

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

*ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້
ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງວັນໜຶ່ງກັບຄືນໜຶ່ງ ເຮົາຄວນມະນະສິກາຣ
ເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້. ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ແລ.*

*ພິກຂຸອີກອົງຄົນໜຶ່ງກໍໄດ້ກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ
ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີ.*

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

*ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົນຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້
ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງວັນດຽວ ເຮົາຄວນມະນະສິກາຣເຖິງຄຳ*

ສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜໍ. ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸອີກອົງຄຳໜຶ່ງກໍໄດ້ກຣາບຫຼວວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ
ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜໍ
ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງສັນບິນທະບາຕຄັ້ງດຽວ ເຮົາຄວນມະນະສິ
ກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍ
ໜໍ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງ
ນີ້ແລ.

ພິກຂຸອີກອົງຄຳໜຶ່ງກໍໄດ້ກຣາບຫຼວວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ
ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜໍ
ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຄັ້ງຄຳເຂົ້າໄດ້ ໔-໕ ຄຳກິນກິນ ເຮົາຄວນ
ມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳ

ໃຫ້ຫລາຍໜ້. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸອີກອົງຄຳໜຶ່ງກໍໄດ້ກຣາບຫຼລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຄັ້ງວ່າກິນຄຳເຂົ້າໄດ້ຄຳດຽວ ເຮົາຄວນມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸອີກອົງຄຳໜຶ່ງກໍໄດ້ກຣາບຫຼລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີ.

ພິກຂຸ! ເຈົ້າຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫາຍໃຈເຂົ້າແລ້ວຫາຍໃຈອອກ ຫລືຫາຍໃຈອອກແລ້ວຫາຍໃຈເຂົ້າ ເຮົາຄວນມະນະສິກາຣເຖິງຄຳ

ສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້. ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ຂ້ານ້ອຍຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ແລ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃດຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ວ່າ
ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງວັນໜຶ່ງກັບຄືນໜຶ່ງ ເຮົາຄວນ
ມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນ
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃດຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ວ່າ
ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງວັນດຽວ ເຮົາຄວນມະນະສິ
ກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້
ຫລາຍໜ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃດຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ວ່າ
ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງສັນບິນທະບາຕຄັ້ງດຽວ ເຮົາ
ຄວນມະນະສິກາຣເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາ
ຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃດຈະເຣີນມະຣະນັສສະຕີຢ່າງນີ້ວ່າ
ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຄັ້ງຄຳເຂົ້າໄດ້ ໔-໕ ຄຳກິນ

ກິນ ເຮົາຄວນມະນະສຶກາຮຽນເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວວ່າ ຍັງເປັນຜູ້ປະມາທ ຈະເຮັນມະຣະນັສສະຕິເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫລາຍຊ້າ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສ່ວນພິກຂຸໃດຈະເຮັນມະຣະນັສສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຄັ້ງຄຳເຂົ້າໄດ້ຄຳດຽວກັນ ກິນ ເຮົາຄວນມະນະສຶກາຮຽນເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້ ແລະພິກຂຸໃດຈະເຮັນມະຣະນັສສະຕິຢ່າງນີ້ວ່າ ໂອໜ້ ເຮົາອາດມີຊີວິຕຢູ່ໄດ້ພຽງຊົ່ວຂະນະຫາຍໃຈເຂົ້າແລ້ວຫາຍໃຈອອກ ຫລືຫາຍໃຈອອກແລ້ວຫາຍໃຈເຂົ້າ ເຮົາຄວນມະນະສຶກາຮຽນເຖິງຄຳສອນຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເຮົາຄວນກະທຳໃຫ້ຫລາຍໜ້.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸເຫລົ່ານີ້ເຮົາກ່າວວ່າ ເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ຍ່ອມຈະເຮັນມະຣະນັສສະຕິເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫລາຍຢ່າງແຮງກ້າ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເພາະເຫດນັ້ນແລ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນ
ສຶກສາຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈັກເປັນຜູ້ບໍ່ປະມາທ ຈັກຈະ
ເຮັນມະຣະນັສສະຕິເພື່ອຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງອາສະວະທັງຫລາຍ
ຢ່າງແຮງກ້າ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍຄວນສຶກສາ
ຢ່າງນີ້ແລ.

ອັງຄູຕຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິບາຕ ໒໒/໒໗໙-໒໘໑/໒໙໐

ມະຣະນັສສະຕິ (ສູຕາທີ ໒)

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ໃນບ່ອນພັກທີ່ກໍ່ດ້ວຍຫີນ
ຊື່ນາທິກະ ໃນທີ່ນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕັສຮຽກພິກຂຸ
ທັງຫລາຍວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຯລຯ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ມະຣະນັສສະຕິອັນບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌ຫລາຍ
ຍ່ອມຢັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍມະຣະນັສສະຕິອັນບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ຢ່າງໃດ ກະທໍາໃຫ້ຫລາຍແລ້ວຢ່າງໃດຈຶ່ງມີຜົນຫລາຍ ມີ ອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຢັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເມື່ອກາງເວັນສິ້ນໄປ ກາງຄືນວຽນມາເຖິງ ຍ່ອມພິຈາຣະນາຢ່າງນີ້ວ່າ ປັຈຈັຍແຫ່ງ ຄວາມຕາຍຂອງເຮົາມີຫລາຍໜໍ ຄືງອາດຂົບເຮົາກໍໄດ້, ແມງງອດອາດຕອດເຮົາກໍໄດ້, ຂີ້ເຂັບອາດຂົບເຮົາກໍໄດ້ ເພາະ ເຫຕນັ້ນ ເຮົາອາດທໍາກາລະກິຣິຍາ ອັນຕຣາຍນັ້ນຍ່ອມມີແກ່ ເຮົາ; ເຮົາອາດພາດລົມລົງກໍໄດ້, ອາຫາຣທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ໂພຄແລ້ວ ບໍ່ຍ່ອຍເສຍກໍໄດ້, ບີຂອງເຮົາອາດແຜ່ຊ່ານໄປກໍໄດ້, ກະເທີ້ ຂອງເຮົາອາດກໍາເຣີບກໍໄດ້, ລົມມີພິດດັ່ງສັສຕຣາຂອງເຮົາອາດ ກໍາເຣີບກໍໄດ້, ມະນຸສທັງຫລາຍອາດບຽດບຽນເຮົາກໍໄດ້, ອະ ມະນຸສທັງຫລາຍອາດບຽດບຽນເຮົາກໍໄດ້, ເພາະເຫຕນັ້ນ ເຮົາ ອາດທໍາກາລະກິຣິຍາໄປ ອັນຕຣາຍນັ້ນຍ່ອມມີແກ່ເຮົາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນັ້ນຄວນພິຈາຣະນາດັ່ງນີ້ວ່າ ທັມອັນ ເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່ ເຮົາຜູ້ທໍາກາລະໃນກາງຄືນມີຢູ່ຫລືບໍ່ໜໍ ຖ້າພິກຂຸພິຈາຣະນາຢູ່ ຮູ້ຢູ່ຢ່າງນີ້ວ່າ ທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່ເຮົາຜູ້ທໍາກາລະໃນກາງຄືນມີຢູ່ ພິກຂຸນັ້ນ

ຄວນກະທຳຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມ ມີຄວາມອຸດສາຫະ ປຣາ
ຣົພຄວາມພຽນ ບໍ່ທໍ້ຖອຍ ໃຊ້ສະຕິສັມປະຊັນຍະຢ່າງແຮງກ້າ
ເພື່ອລະທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ປຽບເໝືອນ
ບຸຄຄົລທີ່ມີຜ້າຖືກໄຟໄໝ້ ຫລືຫົວຖືກໄຟໄໝ້ ຍ່ອມກະທຳ
ຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມ ມີຄວາມອຸດສາຫະ ປຣາຣົພຄວາມ
ພຽນ ບໍ່ທໍ້ຖອຍ ໃຊ້ສະຕິສັມປະຊັນຍະຢ່າງແຮງກ້າເພື່ອທີ່ຈະ
ດັບໄຟໄໝ້ຜ້າ ຫລືໄຟໄໝ້ຫົວນັ້ນ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າພິກຂຸພິຈາຣະນາຢູ່ ຮູ້ຢູ່ຢ່າງນີ້ວ່າ ທັມອັນ
ເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່
ເຮົາຜູ້ທຳກາລະໃນກາງຄືນບໍ່ມີ ພິກຂຸນັ້ນຄວນເປັນຜູ້ມີປິຕິ
ແລະປຣາໂມທຍ໌ ໝັ້ນສຶກສາໃນກຸສິລທັມທັງຫລາຍທັງ
ກາງເວັນແລະກາງຄືນຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ພິກຂຸໃນທັມວິນັຍນີ້ ເມື່ອ
ກາງຄືນສິ້ນໄປ ກາງເວັນວຽນມາເຖິງ ຍ່ອມພິຈາຣະນາຢ່າງນີ້
ວ່າ ປັຈຈັຍແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງເຮົາມີຫລາຍໜໍ ຄືງອາດຂົບ
ເຮົາກໍໄດ້, ແມງງອດອາດຕອດເຮົາກໍໄດ້, ຂີ້ເຂັບອາດຂົບເຮົາກໍ
ໄດ້ ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະກິຣິຍາໄປ ອັນຕຣາຍ
ນັ້ນຍ່ອມມີແກ່ເຮົາ; ເຮົາອາດພາດລົມລົງກໍໄດ້, ອາຫາຣທີ່ເຮົາ
ບໍ່ຮູ້ໂພຄແລ້ວບໍ່ຍ່ອຍເສຍກໍໄດ້, ປີຂອງເຮົາອາດແຜ່ຊ່ານໄປກໍ

ໄດ້, ກະເທົ່າຂອງເຮົາອາດກຳເຣີບກໍໄດ້, ລົມມິພິດດັ່ງສັສຕຣາຂອງເຮົາອາດກຳເຣີບກໍໄດ້, ມະນຸສທັງຫລາຍອາດບຽດບຽນເຮົາກໍໄດ້, ອະມະນຸສທັງຫລາຍອາດບຽດບຽນເຮົາກໍໄດ້, ເພາະເຫດນັ້ນ ເຮົາອາດທຳກາລະກິຣິຍາໄປ ອັນຕຣາຍນັ້ນຍ່ອມມີແກ່ເຮົາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸນັ້ນຄວນພິຈາຣະນາດັ່ງນີ້ວ່າ ທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່ເຮົາຜູ້ທຳກາລະໃນກາງເວັນມີຢູ່ຫລືບໍ່ໝໍ ຖ້າພິກຂຸພິຈາຣະນາຢູ່ຮູ້ຢູ່ຢ່າງນີ້ວ່າ ທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່ເຮົາຜູ້ທຳກາລະໃນກາງເວັນມີຢູ່ ພິກຂຸນັ້ນຈິ່ງກະທຳຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມ ມີຄວາມອຸດສາຫະ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ບໍ່ທໍ້ຖອຍ ໃຊ້ສະຕິສັມປະຊັນຍະຢ່າງແຮງກ້າເພື່ອລະທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລເຫລົ່ານັ້ນເສຍ ປຽບເໝືອນບຸຄຄົລທີ່ມີຜ້າຖືກໄຟໄໝ້ ຫລືຫົວຖືກໄຟໄໝ້ ຍ່ອມກະທຳຄວາມພໍໃຈ ພະຍາຍາມ ມີຄວາມອຸດສາຫະ ປຣາຣົພຄວາມພຽນ ບໍ່ທໍ້ຖອຍ ໃຊ້ສະຕິສັມປະຊັນຍະຢ່າງແຮງກ້າເພື່ອທີ່ຈະດັບໄຟໄໝ້ຜ້າ ຫລືໄຟໄໝ້ຫົວນັ້ນ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າພິກຂຸພິຈາຣະນາຢູ່ ຮູ້ຢູ່ຢ່າງນີ້ວ່າ ທັມອັນເປັນບາບອະກຸສິລອັນເຮົາຍັງລະບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະເປັນອັນຕຣາຍແກ່

ເຮົາຜູ້ທຳກາລະໃນກາງເວັນບໍ່ມີ ພິກຂຸນັ້ນຄວນເປັນຜູ້ມີປິຕິ
ແລະປຣາໂມທຍ໌ ໝັ້ນສຶກສາໃນກຸສົນທັມທັງຫລາຍທັງ
ກາງເວັນແລະກາງຄືນຢູ່.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ມະຣະນັສສະຕິອັນບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວຢ່າງນີ້
ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວຢ່າງນີ້ແລ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີ
ອານິສິງສ໌ຫລາຍ ຍ່ອມຢັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່
ສຸດ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິບາຕ
໒໖/໒໕໔-໒໕໖/໑໗໑

ບູຊາຄົວທີ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ ແລະບໍ່ຢ້ານກົວຕໍ່ຄວາມຕາຍ

ຄັ້ງນັ້ນແລ ຊານຸໂສນິພຣາມນ໌ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ປຣາສັຍກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ຄັນຜ່ານ
ກາຣປຣາສັຍພໍໃຫ້ຣະນິກເຖິງກັນໄປແລ້ວ ກໍນັ່ງໃນທີ່ຄວນ
ສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ! ຂ້າພະເຈົ້າມີວາທະຢ່າງນີ້ ມີ
ຄວາມເຫັນຢ່າງນີ້ວ່າ ສັຕທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ທີ່ບໍ່
ຢ້ານກົວ ບໍ່ເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ພຣາມນ໌! ສັຕທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍມີຢູ່; ສັຕທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຍ້ານກົວ ບໍ່ເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍມີຢູ່.

ພຣາມນ໌! ກໍສັຕທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍເປັນຢ່າງໃດ?

ພຣາມນ໌! ບຸຄຄືລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມຮ້ອນຮົນ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມທະຍານຢາກໃນກາມທັງຫລາຍ ມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ກາມອັນເປັນທີ່ຮັກຈັກລະເຮົາໄປເສຍແລ້ວໜີ ແລະເຮົາຈະຕ້ອງລະກາມອັນເປັນທີ່ຮັກໄປ ເຂົາຍ່ອມເສົ້າໂສກ ຍ່ອມລຳບາກໃຈ ຍ່ອມຮ້າໄຮ ຍ່ອມທຸບເອິກຄຳຄວນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌ ບຸຄຄືລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ຍັງບໍ່
ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ຍັງບໍ່
ປາສະຈາກຄວາມຮັກ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມກະທາຍ ຍັງບໍ່
ປາສະຈາກຄວາມຮ້ອນຮົນ ຍັງບໍ່ປາສະຈາກຄວາມທະຍານ
ຢາກໃນກາຍ ມີໂຣຄ໌ໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອ
ເຂົາມີໂຣຄ໌ໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມ
ປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ກາຍອັນເປັນທີ່ຮັກຈັກລະເຮົາໄປເສຍ
ແລ້ວໝໍ ແລະເຮົາຈະຕ້ອງລະກາຍອັນເປັນທີ່ຮັກໄປ ເຂົາຍ່ອມ
ເສົ້າໂສກ ຍ່ອມລຳບາກໃຈ ຍ່ອມຮຸ່ນໄຮ ຍ່ອມທຸບເອີກຄຳຄວນ
ຍ່ອມເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌ ບຸກຄົນນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມ
ຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່
ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ບຸກຄົນບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່
ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມປ້ອງກັນ
ຄວາມກົວໄວ້ ທຳແຕ່ບາບ ທຳແຕ່ກັມອັນຫຍາບຊ້າ ທຳແຕ່ກັມ
ອັນເສົ້າໝອງ ມີໂຣຄ໌ໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອ
ເຂົາມີໂຣຄ໌ໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມ
ປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້
ບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມປ້ອງກັນຄວາມກົວໄວ້ ທຳແຕ່ບາບ ທຳແຕ່ກັມ
ອັນຫຍາບຊ້າ ທຳແຕ່ກັມອັນເສົ້າໝອງ ທ່ານຜູ້ຈະເຮີນ ຄະຕິ

ຂອງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳກຸສົນໄວ້ ບໍ່ໄດ້ທຳ
ຄວາມປ້ອງກັນຄວາມກົວໄວ້ ທຳແຕ່ບາບ ທຳແຕ່ກັມອັນ
ຫຍາບຊ້າ ທຳແຕ່ກັມອັນເສົ້າໝອງມີປະມານເທົ່າໃດ ເຮົາລະ
ໄປແລ້ວ ຍ່ອມໄປສູ່ຄະຕິນັ້ນ ເຂົາຍ່ອມເສົ້າໂສກ ຍ່ອມລຳບາກ
ໃຈ ຍ່ອມຮຳໄຮ ຍ່ອມທຸບເອິກຄຳຄວນ ຍ່ອມເຖິງຄວາມ
ຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌ ບຸຄຄຶລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະ
ດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ບຸຄຄຶລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ມີ
ຄວາມສົງສັຍ ມີຄວາມເຄືອບແຄງ ບໍ່ເຖິງຄວາມຕົກລົງໃຈໃນ
ສັທທັມ ມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາ
ມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມປະຣິ
ວິຕົກຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາມີຄວາມສົງສັຍ ມີຄວາມເຄືອບແຄງ ບໍ່
ເຖິງຄວາມຕົກລົງໃຈໃນສັທທັມ ເຂົາຍ່ອມເສົ້າໂສກ ຍ່ອມ
ລຳບາກໃຈ ຍ່ອມຮຳໄຮ ຍ່ອມທຸບເອິກຄຳຄວນ ຍ່ອມເຖິງ
ຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌ ບຸຄຄຶລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນ
ທັມມະດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ບຸຄຄຶລ ໔ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະ
ດາ ຍ່ອມຍ້ານກົວ ຍ່ອມເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ກໍບຸຄຄົລທີ່ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຢ້ານ
ກົວ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍເປັນຢ່າງໃດ?

ພຣາມນ໌! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ປາສະຈາກຄວາມ
ກຳນັດ ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ປາສະຈາກຄວາມຮັກ
ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ປາສະຈາກຄວາມຮ້ອນຮົນ
ປາສະຈາກຄວາມທະຍານຢາກໃນກາມທັງຫລາຍ ມີໂຣຄໜັກ
ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງ
ໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ກາມ
ອັນເປັນທີ່ຮັກຈັກລະເຮົາໄປເສຍແລ້ວໝໍ ແລະເຮົາຈະຕ້ອງ
ລະກາມອັນເປັນທີ່ຮັກໄປ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ
ບໍ່ຮຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອິກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌
ບຸຄຄົລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຢ້ານກົວ
ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດັງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້
ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດ ປາສະຈາກຄວາມພໍໃຈ ປາສະຈາກ
ຄວາມຮັກ ປາສະຈາກຄວາມກະຫາຍ ປາສະຈາກຄວາມ
ຮ້ອນຮົນ ປາສະຈາກຄວາມທະຍານຢາກໃນກາຍ ມີໂຣຄໜັກ
ຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງ
ໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມບໍ່ມີຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ກາຍ

ອັນເປັນທີ່ຮັກຈັກລະເຮົາໄປເສຍແລ້ວໝໍ ແລະເຮົາຈະຕ້ອງ
ລະກາຍອັນເປັນທີ່ຮັກໄປ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ
ບໍ່ຮຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອີກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌
ບຸຄຄືລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຍ້ານກົວ
ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາຣໜຶ່ງ ບຸຄຄືລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່
ໄດ້ກະທຳບາບ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັມອັນຫຍາບຊ້າ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັມ
ອັນເສົ້າໝອງ ເປັນຜູ້ທຳຄວາມດີໄວ້ ທຳກຸສົລໄວ້ ທຳກັມເຄື່ອງ
ປ້ອງກັນຄວາມກົວໄວ້ ມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ
ເມື່ອເຂົາມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີ
ຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້ກະທຳບາບ ບໍ່ໄດ້
ກະທຳກັມອັນຫຍາບຊ້າ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັມອັນເສົ້າໝອງ ເປັນຜູ້
ທຳຄວາມດີໄວ້ ທຳກຸສົລໄວ້ ທຳກັມເຄື່ອງປ້ອງກັນຄວາມກົວ
ໄວ້ ຄະຕິຂອງບຸຄຄືລຜູ້ບໍ່ໄດ້ກະທຳບາບ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັມອັນ
ຫຍາບຊ້າ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກັມອັນເສົ້າໝອງ ເປັນຜູ້ທຳຄວາມດີໄວ້
ທຳກຸສົລໄວ້ ທຳກັມເຄື່ອງປ້ອງກັນຄວາມກົວໄວ້ພຽງໃດ ເຮົາ
ລະໄປແລ້ວຈັກໄປສູ່ຄະຕິນັ້ນ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ລຳບາກ
ໃຈ ບໍ່ຮຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອີກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ.
ພຣາມນ໌ ບຸຄຄືລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່
ຍ້ານກົວ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດຽງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ອີກປະກາດໜຶ່ງ ບຸຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ມີຄວາມສົງສັຍ ບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງ ເຖິງຄວາມຕົກລົງໃຈໃນສັທທັມ ມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງເຂົາ ເມື່ອເຂົາມີໂຣຄໜັກຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຍ່ອມມີຄວາມປະຣິວິຕິກຢ່າງນີ້ວ່າ ເຮົາບໍ່ມີຄວາມສົງສັຍ ບໍ່ມີຄວາມເຄືອບແຄງ ເຖິງຄວາມຕົກລົງໃຈໃນສັທທັມ ເຂົາຍ່ອມບໍ່ເສົ້າໂສກ ບໍ່ລຳບາກໃຈ ບໍ່ຮຳໄຮ ບໍ່ທຸບເອິກຄຳຄວນ ບໍ່ເຖິງຄວາມຫລົງໄຫລ. ພຣາມນ໌ ບຸຸຄຄົລນີ້ແລ ຜູ້ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຢ້ານກົວ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດຸ້ງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ພຣາມນ໌! ບຸຸຄຄົລ ໔ ຈຳພວກນີ້ແລ ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ຍ່ອມບໍ່ຢ້ານກົວ ຍ່ອມບໍ່ເຖິງຄວາມສະດຸ້ງຕໍ່ຄວາມຕາຍ.

ຊານຸໂສນີພຣາມນ໌ໄດ້ກຳລັງບອກວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ, ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ພາສິຕຂອງພຣະອົງຄ໌ແຈ່ມແຈ້ງຫລາຍ ພຣະໂຄດົມຊົງປະກາສທັມໂດຍອະເນກປະຣິຍາຍ ປຽບເໝືອນບຸຸຄຄົລທາງາຍຂອງທີ່ຂວ້າ ເປີດຂອງທີ່ປິດ ບອກທາງແກ່ຄົນຫລົງທາງ ຫລືສ່ອງປະທິບໄວ້ໃນທີ່ມິດ ດ້ວຍຫວັງວ່າ ຄົນມີຈັກຊຸຈັກເຫັນຮູບໄດ້ ສັນນັ້ນ; ຂ້ານ້ອຍຂໍ

ຄຳລາມະທັມ

ເຖິງພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ ກັບທັງພຣະທັມແລະພຣະພິກຂຸສິງຄໍ
ວ່າ ເປັນສະຣະນະ ຂໍທ່ານພຣະໂຄດົມໄປດຊົງຈຳຂ້ານ້ອຍວ່າ
ເປັນອຸປາສິກາຜູ້ເຖິງສະຣະນະຕລອດຊີວິຕ ຕັ້ງແຕ່ວັນນີ້ເປັນຕົ້ນ
ໄປ.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ຈະຕຸກກນິບາຕ ໒໑/໑໖໗/໑໘໔

ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມ (ສູຕາທີ ໑)

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ນິໂຄທາຣາມ ໃກ້ພຣະນະຄອຣກະບິລພັສ ແຄວ້ນສັກກາະ. ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຣາຊສະເດັຈເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ພຣະນະຄອຣກະບິລພັສນີ້ ເປັນພຣະນະຄອຣມັ່ງຄັ້ງ ຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ມີຜູ້ຄົນຫລາຍ ແອ

ອັດໄປດ້ວຍມະນຸສ ມີຖະໜົນຄັບແຄບ ຂ້ານ້ອຍນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄ ຫລືນັ່ງໃກ້ພິກຂຸທັງຫລາຍຜູ້ໃຫ້ຈະເຣີນໃຈແລ້ວ
ເມື່ອເຂົ້າໄປຍັງພຣະນະຄອຣກະບິລພັສໃນເວລາຕອນແລງ ບໍ່
ໄດ້ໄປກັບຊ້າງ ມ້າ ຣົຖ ແລະກວງນ ແລະແມ່ນແຕ່ກັບບຸຣຸສ.
ສມັຍນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍລືມສະຕິຣະນິກເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ພຣະທັມ ພຣະສົງຄ໌ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມດຳຣິວ່າ ຖ້າໃນເວລານີ້
ເຮົາກະທຳກາລະໄປ ຄະຕິຂອງເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ ອະພິ
ສັມປະຣາຍະພິພຂອງເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ!

ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ!

ກາຣສວັນຄົຕອັນບໍ່ຕຳຊາມ ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕຳຊາມຈັກມີ
ແກ່ທ່ານ.

ມະຫານາມະ! ຈິຕຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັທທາ
ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ຕລອດກາລນານ ກາຍນີ້ຂອງຜູ້ນັ້ນ
ມີຮູປປະກອບດ້ວຍມະຫາພູຕະທັງ ໔ ມີມາຣດາບິດາເປັນແດນ
ເກີດ ຈະເຣີນຂຶ້ນດ້ວຍເຂົ້າສຸກແລະຂະໜົມສົດ ມີຄວາມບໍ່ທ່ຽງ
ຕ້ອງອົບ ຕ້ອງນວດພັນ ແລະມີຄວາມແຕກກະແຈກກະຈາຍ

ໄປເປັນທັມມະດາ ພວກກາ ແຮ້ງ ນົກກະຊຸມ ໝາ ໝາຈອກ
ຫລືສັດຕ່າງຊະນິດຍ່ອມກັດກິນກາຍນີ້ແລ ສ່ວນຈິຕຂອງຜູ້ນັ້ນ
ອັນສັທທາ ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ອົບຮົມແລ້ວຕລອດກາລ
ນານ ຍ່ອມເປັນຄຸນຊາຕໄປໃນເບື້ອງເທິງເຖິງຄຸນວິເສສ (ຍ່ອມ
ສູງຂຶ້ນໄປເຖິງຄຸນວິເສສ).

ມະຫານາມະ! ປຽບເໝືອນບຸຣຸສລົງໄປໃນແມ່ນ້ຳເລິກແລ້ວ
ຍ່ອມທຸບໝໍ້ເນີຍໃສຫລືໝໍ້ນ້ຳມັນ ສິ່ງໃດທີ່ມີຢູ່ໃນໝໍ້ນັ້ນ ຈະ
ເປັນກ້ອນກວດຫລືກະເບື້ອງກໍຕາມ ສິ່ງນັ້ນຈະຈົມລົງ ສິ່ງໃດ
ເປັນເນີຍໃສຫລືນ້ຳມັນ ສິ່ງນັ້ນຈະລອຍຂຶ້ນເໜືອນ້ຳ ສັນໃດ;
ມະຫານາມະ ຈິຕຂອງຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັທທາ
ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ຕລອດກາລນານ ກາຍນີ້ຂອງຜູ້ນັ້ນ
ມີຮູປປະກອບດ້ວຍມະຫາພູຕະທັງ ໔ ມີມາຣດາບິດາເປັນແດນ
ເກີດ ຈະເຣີນຂຶ້ນດ້ວຍເຂົ້າສຸກແລະຂະໜົມສົດ ມີຄວາມບໍ່ທ່ຽງ
ຕ້ອງອົບ ຕ້ອງນວດພັນ ແລະມີຄວາມແຕກກະແຈກກະຈາຍ
ໄປເປັນທັມມະດາ ພວກກາ ແຮ້ງ ນົກກະຊຸມ ໝາ ໝາຈອກ
ຫລືສັດຕ່າງຊະນິດຍ່ອມກັດກິນກາຍນີ້ແລ ສ່ວນຈິຕຂອງຜູ້ນັ້ນ
ອັນສັທທາ ສິລ ສຸຕະ ຈາຄະ ປັນຍາ ອົບຮົມແລ້ວຕລອດກາລ
ນານ ຍ່ອມເປັນຄຸນຊາຕໄປໃນເບື້ອງເທິງເຖິງຄຸນວິເສສ
ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ຄືລານະທັມ

ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ!

ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ!

ກາຣສວັນຄືຕອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມຈັກມີແກ່ທ່ານ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໙/໓໖໙-໓໗໐/໑໕໐໗-໑໕໐໙

ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕໍ່າຊາມ (ສູຕາທີ ໒)

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ນິໂຄທາຣາມ ໃກ້ພຣະ
ນະຄອນກະບິລພັສ ແຄວ້ນສັກກະ. ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫາ
ນາມະສາກະຍະຣາຊສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ເຖິງທີ່ປະທັບ ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະ
ທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວໄດ້ກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ພຣະນະຄອນກະບິລພັສນີ້
ເປັນພຣະນະຄອນມັ່ງຄັ້ງ ຈະເຣີນຮຸ່ງເຮືອງ ມີຜູ້ຄົນຫລາຍ ແອ
ອັດໄປດ້ວຍມະນຸສ ມີຖະໜົນຄັບແຄບ ຂ້ານ້ອຍນັ່ງໃກ້ພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄ ຫລືນັ່ງໃກ້ພິກຂຸທັງຫລາຍຜູ້ໃຫ້ຈະເຣີນໃຈແລ້ວ

ເມື່ອເຂົ້າໄປຍັງພຣະນະຄອນກະບິລພັສໃນເວລາຕອນແລງ ບໍ່
ໄດ້ໄປກັບຊ້າງ ມ້າ ຣົຖ ແລະກວຽນ ແລະແມ່ນແຕ່ກັບບຸຣຸສ.
ສມັຍນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍລືມສະຕິຣະນິກເຖິງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ
ພຣະທັມ ພຣະສົງຄ໌ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມດຳຣິວ່າ ຖ້າໃນເວລານີ້
ເຮົາກະທຳກາລະໄປ ຄະຕິຂອງເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ ອະພິ
ສັມປະຣາຍະພິພຂອງເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ! ມະຫານາມະ ຢ່າກົວເລີຍ!
ກາຣສວັນຄືຕອັນບໍ່ຕ່ຳຊາມ ກາລະກິຣິຍາອັນບໍ່ຕ່ຳຊາມຈັກມີ
ແກ່ທ່ານ.

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔ ປະກາຣ
ຍ່ອມເປັນຜູ້ນ້ອມໄປສູ່ນິພພານ ໂນ້ມໄປສູ່ນິພພານ, ໂອນໄປ
ສູ່ນິພພານ, ທັມ ໔ ປະກາຣເປັນຢ່າງໃດ?

ມະຫານາມະ! ອະຣິຍະສາວົກໃນທັມວິນັຍນີ້ ປະກອບດ້ວຍ
ຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໂຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າວ່າ
ເພາະເຫຕຢ່າງນີ້ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄພຣະອົງຄ໌ນັ້ນ ເປັນ
ພຣະອະຣະທັນຕ໌, ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ, ເຖິງພ້ອມດ້ວຍວິຊ

ຊາແລະຈະຣະນະ, ສະເດັດໄປດີແລ້ວ, ຊົງຮູ້ແຈ້ງໂລກ, ເປັນສາຣະຖືຝຶກບຸຣຸສທີ່ຄວນຝຶກບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຍິ່ງກວ່າ, ເປັນສາສດາຂອງເທວະດາແລະມະນຸສທັງຫລາຍ, ເປັນຜູ້ເບີກບານແລ້ວເປັນຜູ້ຈຳແນກທັມ ດັ່ງນີ້.

ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະທັມວ່າ ພຣະທັມເປັນສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສໄວ້ດີແລ້ວ, ອັນບຸຄຄົລຍ່ອມເຫັນເອງ, ບໍ່ປະກອບດ້ວຍກາລ, ຄວນຮຽກໃຫ້ມາເບິ່ງ, ຄວນນ້ອມເຂົ້າມາໃນຕົນ, ອັນວິນຍູຊົນຍ່ອມຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ ດັ່ງນີ້.

ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະສົງຄຳວ່າ ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດດີແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຕົງແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດຊອບແລ້ວ, ສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເປັນຜູ້ປະຕິບັດສົມຄວນແລ້ວ, ໄດ້ແກ່ບຸຄຄົລເຫລົ່ານີ້ຄື ຄູ່ແຫ່ງບຸຣຸສສີ່ຄູ່ ນັບຮຽງໂຕໄດ້ ຕູ ບຸຣຸສ ນັ້ນແຫລະຄືສົງຄຳສາວົກຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຄຳນັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຂອງຕ້ອນຮັບ, ເປັນຜູ້ຄວນຮັບທັກຂົນາທານ, ເປັນຜູ້ຄວນທຳອັນຊະລີ, ເປັນນາບຸນຍ໌ຂອງໂລກ ບໍ່ມີນາບຸນຍ໌ອື່ນຍິ່ງກວ່າ ດັ່ງນີ້.

ເປັນຜູ້ປະກອບດ້ວຍສິລທີ່ພຣະອະນິຍະເຈົ້າໃຄ່ແລ້ວ ບໍ່ຂາດ ບໍ່
ທະລຸ ບໍ່ດ່າງ ບໍ່ພ້ອຍ ເປັນອິສສຣະ ວິນຍູຊົນສັນລະເສີນ ບໍ່ມີ
ອັນໃດຄອບງຳ ເປັນໄປເພື່ອສະມາທິ.

ມະຫານາມະ! ບຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ທີ່ນ້ອມໄປທາງທິສປາຈີນ
ໂນ້ມໄປທາງທິສປາຈີນ ໂອນໄປທາງທິສປາຈີນ ເມື່ອຮາກ
ຂາດແລ້ວ ຈະລົ້ມໄປທາງໃດ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍຍ່ອມລົ້ມໄປທາງທີ່ຕົ້ນໄມ້ນ້ອມ
ໄປ ໂນ້ມໄປ ໂອນໄປ.

ມະຫານາມະ! ອະນິຍະສາວົກຜູ້ປະກອບດ້ວຍທັມ ໔ ປະກາຣ
ກໍຍ່ອມເປັນຜູ້ນ້ອມໄປສູ່ນິພພານ ໂນ້ມໄປສູ່ນິພພານ, ໂອນໄປ
ສູ່ນິພພານ ສັນນິນເໝືອນກັນ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຄ ໑໙/໓໗໐-໓໗໑/໑໕໑໐-໑໕໑໒

ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຄົມນໍຍ່ອມບໍ່ໄປສູ່ ວິນິບາຕ (ສູຕທິ ໑)

ກໍສັມຍນັ້ນ ເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າ ສະຣະການິ ສິ້ນພຣະ
ຊົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ
ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນ
ເບື້ອງໜ້າ. ດັ່ງໄດ້ຍິນມາ ພວກເຈົ້າສາກະຍະຈຳນວນຫລາຍ
ມາຮ່ວມປະຊຸມພ້ອມກັນແລ້ວ ຍ່ອມຍົກໂທສຕິຕຽນ ບົ່ນວ່າ
ໜ້າອັຈສະຈັນຍ໌ໜໍ ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ບໍ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໜໍ ທ່ານຜູ້
ຈະເຣີນ, ບັດນີ້ໃນທີ່ນີ້ ໃຜໜໍຈັກບໍ່ເປັນໂສດາບັນ ເພາະເຈົ້າ

ສະຣະການິສາກະຍະສິນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງ
ພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນ
ທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ເຈົ້າສະຣະກາ
ນິສາກະຍະເຖິງຄວາມເປັນຜູ້ທຸຣະພົລດ້ວຍສິກຂາ ສເວີຍ
ນ້ຳຈິນດ໌.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຣາຊສະເດັຈເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ກຣາບທຸລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ເຈົ້າ
ສະຣະການິສາກະຍະສິນພຣະຊົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງ
ພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນ
ທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ດັ່ງໄດ້ຍິນມາ
ພວກເຈົ້າສາກະຍະຈຳນວນຫລາຍມາຮ່ວມປະຊຸມພ້ອມກັນ
ແລ້ວ ຍ່ອມຍົກໂທສຕິຕຽນ ບົນວ່າ ໜ້າອັຈສະຈັນຍ໌ໜໍ ທ່ານຜູ້
ຈະເຣີນ ບໍ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໜໍ ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ, ບັດນີ້ໃນທີ່ນີ້ ໃຜ
ໜໍຈັກບໍ່ເປັນໂສດາບັນ ເພາະເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະສິນ
ພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນ
ໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່

ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະເຖິງຄວາມ
ເປັນຜູ້ທຸຣະພິລດ້ວຍສິກຂາ ສເວີຍນ້ຳຈັນດ໌.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ມະຫານາມະ! ອຸປາສິກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ ພຣະ
ສົງຄ໌ ວ່າເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ຈະໄປສູ່ວິນິບາຕໄດ້
ຢ່າງໃດ.

ມະຫານາມະ! ກໍ່ເມື່ອບຸຄຄົລຈະກ່າວໃຫ້ຖືກ ຄວນກ່າວອຸປາ
ສິກນັ້ນວ່າ ອຸປາສິກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ ພຣະ
ສົງຄ໌ ວ່າເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ບຸຄຄົລຈະກ່າວໃຫ້
ຖືກ ຄວນກ່າວເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະວ່າ ເຈົ້າສະຣະກາ
ນິສາກະຍະເປັນອຸປາສິກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ
ພຣະສົງຄ໌ເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ຈະໄປສູ່ວິນິບາຕໄດ້
ຢ່າງໃດ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ
... ໃນພຣະສົງຄ໌... ມີປັນຍາຣ່າເຣີງ ສຽບແຫລມ ແລະ
ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ເຂົາຍ່ອມກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ

ອີກຄາວດຽວເທົ່ານັ້ນ ແລ້ວຈະກະທຳທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກຂົ້ໄດ້. ມະຫານາມະ ບຸຄຄຳລຳນີ້ກຳພົນແລ້ວຈາກນະຣົກ ພົ້ນແລ້ວຈາກ ກຳເນີດດິຣັຈສານ ພົ້ນແລ້ວຈາກເປຕວິສັຍ ພົ້ນແລ້ວຈາກ ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິປາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄຳລຳນີ້ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມ ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ ... ໃນພຣະສົງຄໍ... ບໍ່ມີປັນຍາຣຳເຮືງ ບໍ່ສຽບແຫລມ ແລະບໍ່ ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ເພາະສັງໂຍຊນ໌ ໓ ສິ້ນໄປ, ເຂົາເປັນ ໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ມະຫານາມະ ບຸຄຄຳລຳນີ້ກຳພົນແລ້ວ ຈາກນະຣົກ ພົ້ນແລ້ວຈາກກຳເນີດດິຣັຈສານ ພົ້ນແລ້ວຈາກ ເປຕວິສັຍ ພົ້ນແລ້ວຈາກອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິປາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄຳລຳນີ້ບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ... ໃນພຣະສົງຄໍ... ບໍ່ມີປັນຍາຣຳເຮືງ ບໍ່ສຽບ ແຫລມ ແລະບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ແຕ່ເຂົາມີທັມເຫລົ່ານີ້ຄື ສັທທິນທຣິຍ໌ ວິຣິຍິນທຣິຍ໌ ສະຕິນທຣິຍ໌ ສະມາທິນທຣິຍ໌ ປັນ ຍິນທຣິຍ໌ ທັມທັງຫລາຍທີ່ພຣະຕະຖາຄິຕປະກາສແລ້ວ ຍ່ອມ ທົນຕໍ່ກາຣເພັງດ້ວຍປັນຍາຂອງເຂົາໂດຍປະມານ. ມະຫານາ

ມະ ບຸດຄຳລຳນີ້ກໍ່ບໍ່ໄປສູ່ນະວິກ ບໍ່ໄປສູ່ກຳເນີດດິຣັຈສານ ບໍ່ໄປສູ່
ເປຕວິສັຍ ບໍ່ໄປສູ່ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິປາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸດຄຳລຳບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ
ຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໂຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ...
ໃນພຣະທັມ... ໃນພຣະສົງຄ໌... ບໍ່ມີປັນຍາຣ່າເຣິງ ບໍ່ສຽບ
ແຫລມ ແລະບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ແຕ່ເຂົາມີທັມເຫລົ່ານີ້ຄື
ສັທທິນທຣິຍ໌ ວິຣິຍິນທຣິຍ໌ ສະຕິນທຣິຍ໌ ສະມາທິນທຣິຍ໌ ປັນ
ຍິນທຣິຍ໌ ແລະເຂົາມີສັທທາ ມີຄວາມຮັກໃນຕະຖາຄິຕ
ພໍປະມານ. ມະຫານາມະ ບຸດຄຳລຳນີ້ກໍ່ບໍ່ໄປສູ່ນະວິກ ບໍ່ໄປສູ່
ກຳເນີດດິຣັຈສານ ບໍ່ໄປສູ່ເປຕວິສັຍ ບໍ່ໄປສູ່ອະບາຍ ທຸຄະຕິ
ວິນິປາຕ.

ມະຫານາມະ! ຖ້າຕົ້ນສາລະໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ ຮູ້ທົ່ວເຖິງສຸພາສິຕ
ທຸພພາສິຕໄດ້ ເຮົາກໍ່ຈັກພະຍາກອນຕົ້ນສາລະໃຫຍ່ເຫລົ່ານີ້ວ່າ
ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທຸ່ງທີ່
ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ ຈະກ່າວຫຍັງເຖິງເຈົ້າສະຣະການິສາ
ກະຍະ ເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະສະມາທານສິກຂາໃນເວລາ
ສິ້ນພຣະຊົນ *(ອິເມ ເຈປີ ມະຫານາມະ ມະຫາສາລາ ສຸພາສິຕັງ ທຸພ
ພາສິຕັງ ອາຊາເນີຍຸງ ອິເມວາທັງ ມະຫາສາເລ ພຍາກະເຣີຍັງ ໂສຕາ
ບັນນາ ອະວິນິປາຕະທັມມາ ນິຍະຕາ ສັມໂພທິປະຣາຍະນາຕິ ໆ ກິມັງຄະ*

ຄືລານະທັມ

ປະນະ ສະຣະການິງ ສັກກັງ ສະຣະການິ ມະຫານາມະ ສັກໂກ ມະຣະນະ
ກາເລ ສັກຂັງ ສະມາທິຍິຕິ) .

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຖ ໑໙/໓໗໖-໓໗໕/໑໕໒໗-໑໕໓໖

ຜູ້ເຖິງສະຣະນະຄົມນໍ່ຍ່ອມບໍ່ໄປສູ່ ວິນິບາຕ (ສູຕທິ ໒)

ກໍສັມຍນັ້ນ ເຈົ້າສາກະຍະພຣະນາມວ່າ ສະຣະການິ ສິ້ນພຣະ
ຊົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ
ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນ
ເບື້ອງໜ້າ. ດັ່ງໄດ້ຍິນມາ ພວກເຈົ້າສາກະຍະຈຳນວນຫລາຍ
ມາຮ່ວມປະຊຸມພ້ອມກັນແລ້ວ ຍ່ອມຍົກໂທສຕິຕຽນ ບົ່ນວ່າ
ໜ້າອັຈສະຈັນຍ໌ໜໍ ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ ບໍ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໜໍ ທ່ານຜູ້
ຈະເຣີນ, ບັດນີ້ໃນທີ່ນີ້ ໃຜໜໍຈັກບໍ່ເປັນໂສດາບັນ ເພາະເຈົ້າ

ສະຣະກາມິສາກະຍະສິນພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງ
ພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນ
ທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ເຈົ້າສະຣະກາ
ມິສາກະຍະບໍ່ໄດ້ກະທຳໃຫ້ບໍຣິບູນໃນສິກຂາ.

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຣາຊສະເດັຈເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້
ມີພຣະພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ
ໄດ້ກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ຂໍປະທານພຣະວະໂຣກາສ ເຈົ້າ
ສະຣະກາມິສາກະຍະສິນພຣະຊົນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງ
ພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນ
ທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ດັ່ງໄດ້ຍິນມາ
ພວກເຈົ້າສາກະຍະຈຳນວນຫລາຍມາຮ່ວມປະຊຸມພ້ອມກັນ
ແລ້ວ ຍ່ອມຍົກໂທສຕິຕຽນ ບົນວ່າ ໜ້າອັຈສະຈັນຍ໌ໜໍ ທ່ານຜູ້
ຈະເຣີນ ບໍ່ເຄີຍມີມາແລ້ວໜໍ ທ່ານຜູ້ຈະເຣີນ, ບັດນີ້ໃນທີ່ນີ້ ໃຜ
ໜໍຈັກບໍ່ເປັນໂສດາບັນ ເພາະເຈົ້າສະຣະກາມິສາກະຍະສິນ
ພຣະຊົນແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງພະຍາກອນທ່ານວ່າ ເປັນ
ໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່

ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະບໍ່ໄດ້ກະທຳ
ໃຫ້ບໍຣິບູນໃນສິກຂາ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ມະຫານາມະ! ອຸປາສົກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ ພຣະ
ສົງຄ໌ ວ່າເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ຈະໄປສູ່ວິນິບາຕໄດ້
ຢ່າງໃດ.

ມະຫານາມະ! ກໍເມື່ອບຸຄຄົລຈະກ່າວໃຫ້ຖືກ ຄວນກ່າວອຸປາ
ສົກນັ້ນວ່າ ອຸປາສົກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ ພຣະ
ສົງຄ໌ ວ່າເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ບຸຄຄົລຈະກ່າວໃຫ້
ຖືກ ຄວນກ່າວເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະວ່າ ເຈົ້າສະຣະກາ
ນິສາກະຍະເປັນອຸປາສົກຜູ້ເຖິງພຣະພຸທທະເຈົ້າ ພຣະທັມ
ພຣະສົງຄ໌ເປັນສະຣະນະຕລອດກາລນານ ຈະໄປສູ່ວິນິບາຕໄດ້
ຢ່າງໃດ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ
... ໃນພຣະສົງຄ໌... ມີປັນຍາຣ່າເຣິງ ສຽບແຫລມ ແລະ
ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ເຂົາຍ່ອມກະທຳໃຫ້ແຈ້ງເຊິ່ງເຈໂຕວິມຸຕ

ໂທສະ ໂມຫະເປົາບາງ ເຂົາເປັນສະກະທາຄາມີ ມາສູ່ໂລກນີ້
ອີກຄາວດຽວເທົ່ານັ້ນ ແລ້ວຈະກະທຳທີ່ສຸດແຫ່ງທຸກໆໄດ້.
ມະຫານາມະ ບຸຄຄົລນີ້ກໍພົ້ນແລ້ວຈາກນະຣົກ ພົ້ນແລ້ວຈາກ
ກຳເນີດດິຣັຈສານ ພົ້ນແລ້ວຈາກເປຕວິສັຍ ພົ້ນແລ້ວຈາກ
ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ປະກອບດ້ວຍຄວາມ
ເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ
... ໃນພຣະສົງຄ໌... ບໍ່ມີປັນຍາຣ່າເຣິງ ບໍ່ສຽບແຫລມ ແລະບໍ່
ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ເພາະສັງໂຍຊນ໌ ໓ ສິ້ນໄປ, ເຂົາເປັນ
ໂສດາບັນ ມີຄວາມບໍ່ຕົກຕໍ່າເປັນທັມມະດາ ເປັນຜູ້ທ່ຽງທີ່
ຈະຕຣັສຮູ້ໃນເບື້ອງໜ້າ. ມະຫານາມະ ບຸຄຄົລນີ້ກໍພົ້ນແລ້ວ
ຈາກນະຣົກ ພົ້ນແລ້ວຈາກກຳເນີດດິຣັຈສານ ພົ້ນແລ້ວຈາກ
ເປຕວິສັຍ ພົ້ນແລ້ວຈາກອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄົລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ
ຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ...
ໃນພຣະທັມ... ໃນພຣະສົງຄ໌... ບໍ່ມີປັນຍາຣ່າເຣິງ ບໍ່ສຽບ
ແຫລມ ແລະບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ແຕ່ເຂົາມີທັມເຫລົ່ານີ້ຄື
ສັທທິນທຣິຍ໌ ວິຣິຍິນທຣິຍ໌ ສະຕິນທຣິຍ໌ ສະມາທິນທຣິຍ໌ ປັນ
ຍິນທຣິຍ໌ ທັມທັງຫລາຍທີ່ພຣະຕະຖາຄົຕປະກາສແລ້ວ ຍ່ອມ

ທົນຕໍ່ກາຣເພິ່ງດ້ວຍປັນຍາຂອງເຂົາໂດຍປະມານ. ມະຫານາມະ ບຸຄຄຶລນີ້ກໍ່ບໍ່ໄປສູ່ນະຣົກ ບໍ່ໄປສູ່ກຳເນີດດິຣັຈສານ ບໍ່ໄປສູ່ ເປຕວິສັຍ ບໍ່ໄປສູ່ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ.

ມະຫານາມະ! ບຸຄຄຶລບາງຄົນໃນໂລກນີ້ ບໍ່ປະກອບດ້ວຍ ຄວາມເຫລື້ອມໃສອັນບໍ່ຫວັ່ນໄຫວໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ... ໃນພຣະທັມ... ໃນພຣະສົງຄ໌... ບໍ່ມີປັນຍາຣ່າເຣິງ ບໍ່ສຽບ ແຫລມ ແລະບໍ່ປະກອບດ້ວຍວິມຸຕ ແຕ່ເຂົາມີທັມເຫລົ່ານີ້ຄື ສັທທິນທຣິຍ໌ ວິຣິຍິນທຣິຍ໌ ສະຕິນທຣິຍ໌ ສະມາທິນທຣິຍ໌ ປັນ ຍິນທຣິຍ໌ ແລະເຂົາມີສັທທາ ມີຄວາມຮັກໃນຕະຖາຄົຕ ພໍປະມານ. ມະຫານາມະ ບຸຄຄຶລນີ້ກໍ່ບໍ່ໄປສູ່ນະຣົກ ບໍ່ໄປສູ່ ກຳເນີດດິຣັຈສານ ບໍ່ໄປສູ່ເປຕວິສັຍ ບໍ່ໄປສູ່ອະບາຍ ທຸຄະຕິ ວິນິບາຕ.

ມະຫານາມະ! ປຽບເໝືອນນາທີ່ບໍ່ດີ ມີພື້ນທີ່ບໍ່ດີ ຍັງບໍ່ໄດ້ໂຄ່ນ ຫລັກຕໍ່ອອກ ທັງພິຊກໍ່ແຕກຫັກ ເນົ່າເສຍ ຖືກລົມແລະແດດ ກະທົບແລ້ວ ບໍ່ແຂງແຮງ(ລົບ) ເກັບໄວ້ບໍ່ດີ ເຖິງຝົນຈະຕົກລົງ ມາເປັນຢ່າງດີ ພິຊເຫລົ່ານັ້ນຈະເຖິງຄວາມຈະເຣີນງອກງາມ ໄພບູນຫລືໜໍ?

ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຣາຊກຣາບທູລວ່າ ຫາບໍ່ໄດ້
ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະຫານາມະ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນແລ ທັມທີ່ກ່າວບໍ່ດີ ປະກາສບໍ່
ດີ ບໍ່ເປັນນິຍຍານິກະທັມ ບໍ່ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສງົບ ບໍ່ແມ່ນ
ພຣະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າປະກາສ ເຮົາກ່າວເຣື່ອງນີ້ໃນເພາະ
(ປຽບດ້ວຍ) ນາບໍ່ດີ ແລະສາວົກເປັນຜູ້ປະຕິບັດທັມສົມຄວນ
ແກ່ທັມ ປະຕິບັດຊອບ ປະພິຕຕາມທັມໃນທັມນັ້ນ ເຮົາກ່າວ
ເຣື່ອງນີ້ໃນເພາະພິຊບໍ່ດີ.

ມະຫານາມະ! ປຽບເໝືອນນາທີ່ດີ ມີພື້ນທີ່ດີ ໂຄ່ນຫລັກຕໍ່ອອກ
ໝົດແລ້ວ ທັງພິຊກໍບໍ່ແຕກຫັກ ບໍ່ເນົ່າເສຍ ລົມແລະແດດບໍ່
ກະທົບ ແຂງແຮງ ເກັບໄວ້ດີແລ້ວ ຝົນຍ່ອມຕົກລົງມາເປັນ
ຢ່າງດີ ພິຊເຫລົ່ານັ້ນຈະເຖິງຄວາມຈະເຣີນງອກງາມໄພບູນຫລື
ໜໍ?

ພຣະເຈົ້າມະຫານາມະສາກະຍະຣາຊກຣາບທູລວ່າ ເປັນຢ່າງ
ນັ້ນ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ມະຫານາມະ! ສັນນັ້ນເໝືອນກັນແລ ທັມທີ່ກ່າວດີແລ້ວ ປະ
ກາສດີແລ້ວ ເປັນນິຍຍານິກະທັມ ເປັນໄປເພື່ອຄວາມສງົບ

ອັນພຣະສັມມາສັມພຸທທະເຈົ້າປະກາສໄວ້ ເຮົາກ່າວເຣື່ອງນີ້ໃນ
ເພາະນາດີ ແລະສາວົກເປັນຜູ້ປະຕິບັດທັມສົມຄວນແກ່ທັມ
ປະຕິບັດຊອບ ປະພຶດຕາມທັມໃນທັມນັ້ນ ເຮົາກ່າວເຣື່ອງນີ້ໃນ
ເພາະພິຊຸດີ ຈະກ່າວຫຍັງເຖິງເຈົ້າສະຣະການິສາກະຍະ ເຈົ້າ
ສະຣະການິສາກະຍະໄດ້ກະທຳໃຫ້ບໍຣິບູນໃນສິກຂາໃນເວລາ
ສິ້ນພຣະຊົນ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ມະຫາວາຣະວັຕ ໑໙/໖໗໔-໖໗໘/໑໕໖໗-໑໕໖໘

ບູຄຄົວຄວນກະທຳກັມດີສັ່ງສົມໄວ້

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບແຕ່ທ່ຽງວັນ ຖວາຍອະພິວາທແລ້ວ
ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສ
ກັບພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ
ວ່າ:

ເຊີນເຖີດມະຫາຣາຊ ພຣະອົງຄົ້ສະເດັດຈມາແຕ່ໃສໜ້ແຕ່ທ່ຽງ
ວັນ?

ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລກຣາບທູລວ່າ ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ ພຣະອັຍຍິກາຂອງຂ້ານ້ອຍຊົງພຣະຊະຣາ ແກ່ເຖົ້າ ເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ລ່ວງກາລຜ່ານວັຍ ມີພຣະຊົນພັນສາ ໑໒໐ ພັນສາໄດ້ສະເດັຈທິວົງຄິຕເສຍແລ້ວ ພຣະອົງຄົ້ເປັນທີ່ຮັກ ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍຫລາຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສົມປາຖນາວ່າ ຂໍພຣະອັຍຍິກາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ສະເດັຈທິວົງຄິຕເລີຍ ດັ່ງນີ້ເຖິງຈະແລກດ້ວຍຊ້າງແກ້ວ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະໃຫ້ຊ້າງແກ້ວ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມປາຖນານັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສົມປາຖນາວ່າ ຂໍພຣະອັຍຍິກາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ສະເດັຈທິວົງຄິຕເລີຍ ດັ່ງນີ້ເຖິງຈະແລກດ້ວຍມ້າແກ້ວ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະໃຫ້ມ້າແກ້ວ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມປາຖນານັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສົມປາຖນາວ່າ ຂໍພຣະອັຍຍິກາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ສະເດັຈທິວົງຄິຕເລີຍ ດັ່ງນີ້ເຖິງຈະແລກດ້ວຍບ້ານສ່ວຍ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະໃຫ້ບ້ານສ່ວຍ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມປາຖນານັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ຖ້າຫາກຂ້ານ້ອຍຈະໄດ້ສົມປາຖນາ
ວ່າ ຂໍພຣະອັຍຍິກາຂອງເຮົາຢ່າໄດ້ສະເດັດຈົນວົງຄົດເລີຍ ດັ່ງນີ້
ເຖິງຈະແລກດ້ວຍຊົນບິທ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະໃຫ້ຊົນບິທ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້
ມາເຊິ່ງຄວາມປາຖນານັ້ນ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຈະເຣີນ! ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສຄຳນີ້ໄວ້
ວ່າ ສັຕທັງປວງມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມຕາຍເປັນ
ທີ່ສຸດ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້ດັ່ງນີ້ນັ້ນ ເປັນຄຳຕຣັສທີ່
ຊອບ ເປັນຂອງອັຈສະຈັນຍ໌ ບໍ່ເຄີຍມີມາ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສວ່າ:

ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ມະຫາຣາຊ!

ຂໍ້ນີ້ເປັນຢ່າງນັ້ນ ມະຫາຣາຊ!

**ສັຕທັງປວງມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມຕາຍເປັນທີ່
ສຸດ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້.**

ມະຫາຣາຊ! ພາຊະນະດິນຊະນິດໃດຊະນິດໜຶ່ງ ທັງດິບແລະ
ສຸກ ພາຊະນະດິນທັງໝົດເຫລົ່ານັ້ນ ມີຄວາມແຕກເປັນທັມມະ
ດາ ມີຄວາມແຕກເປັນທີ່ສຸດ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມແຕກໄປໄດ້
ສັນໃດ;

ມະຫາຣາຊ! ສັຕທັງປວງມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມຕາຍເປັນທີ່ສຸດ ບໍ່ລ່ວງພົ້ນຄວາມຕາຍໄປໄດ້ ສັນນັ້ນເໝືອນກັນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຜູ້ສຸຄິຕສາສດາ ຄັນໄດ້ຕຣັສໄວຍາກອນ ພາສິຕນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປວ່າ:

ສັຕທັງປວງຕ້ອງຕາຍ ເພາະຊີວິຕມີຄວາມຕາຍເປັນທີ່ສຸດ ສັຕທັງປວງຈັກເປັນໄປຕາມກັມ ເຂົ້າເຖິງຜົນແຫ່ງບຸນຍ໌ແລະບາບ ຄືຜູ້ກະທຳບາບຈັກໄປສູ່ນະຣົກ ສ່ວນຜູ້ກະທຳບຸນຍ໌ຈັກໄປສູ່ສຸຄະຕິ ເພາະສະນັ້ນແລ ບຸຄຄົລຄວນກະທຳກັມດີສິ່ງສົມໄວ້ ເປັນສົມບັດໃນໂລກໜ້າ ບຸນຍ໌ທັງຫລາຍຍ່ອມເປັນທີ່ເພິ່ງຂອງ ສັຕທັງຫລາຍໃນໂລກໜ້າ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັຄ ໑໕/໑໑໗/໖໑໗

ຊີວິຕເມື່ອຊະຣານຳໄປຢູ່...

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫານເຊຕະວັນ ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ໃກ້ພຣະນະຄອນ ສາວັຕຖີ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣາມມ໌ ໒ ຄົນ ເປັນຄົນຊະຣາແກ່ເຖົ້າ ລ່ວງກາລ ຜ່ານວັຍມາໂດຍລຳດັບ ມີອາຍຸໄດ້ ໑໒໐ ປີແຕ່ກຳເນີດ ໄດ້ ຊວນກັນເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ໄດ້ປຣາ ສັຍກັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ ຄັນຜ່ານກາຣປຣາສັຍພໍໃຫ້ຣະນິກ ເຖິງກັນໄປແລ້ວ ຈຶ່ງນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ ຄັນແລ້ວ ໄດ້ກຣາບທູລວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະໂຄດົມຜູ້ຈະເຣີນ! ພວກຂ້ານ້ອຍເປັນພຣາມນ໌
ຊະຣາ ແກ່ເຖົ້າ ລ່ວງກາລຜ່ານວັຍມາໂດຍລຳດັບ ມີອາຍຸໄດ້
໑໒໐ ປີແຕ່ກຳເນີດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມດີ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກຸສົລ ບໍ່
ໄດ້ກະທຳກັມອັນເປັນທີ່ຕ້ານທານຄວາມກົວໄວ້ ຂໍພຣະໂຄດົມ
ຜູ້ຈະເຣີນຊົງໂອວາທສັ່ງສອນພວກຂ້ານ້ອຍໃນຂໍ້ທີ່ຈະເປັນໄປ
ເພື່ອປະໂຍຊນ໌ແລະຄວາມສຸຂແກ່ພວກຂ້ານ້ອຍສິ້ນກາລນານ
ເຖີດ.

ພຣາມນ໌! ເປັນຄວາມຈິງ ພວກທ່ານເປັນຄົນຊະຣາ ແກ່ເຖົ້າ
ລ່ວງກາລຜ່ານວັຍມາໂດຍລຳດັບ ມີອາຍຸໄດ້ ໑໒໐ ປີແຕ່
ກຳເນີດ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສ້າງຄວາມດີ ບໍ່ໄດ້ກະທຳກຸສົລ ບໍ່ໄດ້ກະທຳ
ກັມອັນເປັນທີ່ຕ້ານທານຄວາມກົວໄວ້.

ພຣາມນ໌! ໂລກນີ້ຖືກຊະຣາ ພະຍາທິ ມະຣະນະນຳໄປຢູ່ ເມື່ອ
ໂລກຖືກຊະຣາ ພະຍາທິ ມະຣະນະນຳໄປຢູ່ເຊັ່ນນີ້ ຄວາມ
ສັ່ງຮວມກາຍ ຄວາມສັ່ງຮວມວາຈາ ຄວາມສັ່ງຮວມໃຈໃນໂລກ
ນີ້ ຍ່ອມເປັນທີ່ຕ້ານທານ ເປັນທີ່ຫລີກເຣັ້ນ ເປັນເກາະ ເປັນທີ່
ເພິ່ງ ເປັນທີ່ຢຶດໜຽວຂອງເຂົາຜູ້ລະໄປແລ້ວ.

ຊີວິຕຖືກຊະຣານຳເຂົ້າໄປໃກ້ຄວາມມີອາຍຸສິ້ນ ຜູ້ທີ່ຖືກຊະຣາ
ນຳໄປຢູ່ ຍ່ອມບໍ່ມີທີ່ຕ້ານທານ ເມື່ອບຸຄຄົລເລັງເຫັນພັຍຄື

ຄວາມຕາຍນີ້ ຄວນກະທຳບຸນຍໍ້ທັງຫລາຍທີ່ຈະນຳຄວາມສຸຂ
ມາໃຫ້ ຄວາມສັງຮວມກາຍ ຄວາມສັງຮວມວາຈາ ຄວາມ
ສັງຮວມໃຈໃນໂລກນີ້ ຍ່ອມເປັນໄປເພື່ອຄວາມສຸຂແກ່ຜູ້ທີ່ລະ
ໂລກນີ້ໄປແລ້ວ ຜູ້ທີ່ສ້າງສົມບູນຍໍ້ໄວ້ແຕ່ຍັງມີຊີວິຕຢູ່.

ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ເອກ-ທຸກ-ຕິກະນິບາຕ ໒໐/໑໔໘/໔໙໑

ຄົນທີ່ເກີດມາແລ້ວທີ່ພົ້ນຈາກ ຊະຣາແລະມະຣະນະບໍ່ມີເລີຍ

ສັມຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂຕພຣະນະຄອຣ
ສາວັຕຖີ.

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລສະເດັຈເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະ
ຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບ ຊົງຖວາຍບັງຄົມພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄແລ້ວ ປະທັບນັ້ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ. ພຣະເຈົ້າປະ

ເສນທິໂກສິລປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງແລ້ວ ໄດ້
ກຣາບທູລພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ:

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ! ຄົນທີ່ເກີດມາແລ້ວທີ່ພົ້ນຈາກ
ຊະຣາແລະມະຣະນະມີຢູ່ຫລືໜີ?

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຕອບວ່າ:

**ມະຫາຣາຊ! ຄົນທີ່ເກີດມາແລ້ວທີ່ພົ້ນຈາກຊະຣາແລະມະຣະ
ນະບໍ່ມີເລີຍ.**

ແມ່ນແຕ່ກະສັຕມະຫາສາລ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ມັ່ງຄັ້ງ ມີຊັພຍ໌ຫລາຍ
ມີໂພຄະຫລາຍ ມີຄຳແລະເງິນມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌ອຸປະກອນ
ເຄື່ອງປັ້ມໃຈມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌ຄືເຂົ້າເປືອກມາກມາຍ ກໍບໍ່ພົ້ນ
ຈາກຊະຣາມະຣະນະ.

ແມ່ນແຕ່ພຣາມນ໌ມະຫາສາລ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ມັ່ງຄັ້ງ ມີຊັພຍ໌ຫລາຍ
ມີໂພຄະຫລາຍ ມີຄຳແລະເງິນມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌ອຸປະກອນ
ເຄື່ອງປັ້ມໃຈມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌ຄືເຂົ້າເປືອກມາກມາຍ ກໍບໍ່ພົ້ນ
ຈາກຊະຣາມະຣະນະ.

ແມ່ນແຕ່ຄະທະບໍດີມະຫາສາລ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ມັ່ງຄັ້ງ ມີຊັພຍ໌
ຫລາຍ ມີໂພຄະຫລາຍ ມີຄຳແລະເງິນມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌
ອຸປະກອນເຄື່ອງປັ້ມໃຈມາກມາຍ ມີຊັພຍ໌ຄືເຂົ້າເບືອກມາກມາຍ
ກໍບໍ່ພົ້ນຈາກຊະຣາມະຣະນະ.

ແມ່ນແຕ່ພິກຂຸທຸກອົງຄ໌ ເຊິ່ງເປັນພຣະອະຣະຫັນຕ໌ ໝົດສິ້ນອາ
ສະວະແລ້ວ ຢູ່ຈົບພຣົມມະຈັນຍ໌ແລ້ວ ກະທຳກິຈທີ່ຄວນທຳສຳ
ເຮັດແລ້ວ ວາງພາຣະໜັກລົງໄດ້ແລ້ວ ໄດ້ບັນລຸປະໂຍຊນ໌ຂອງ
ຕົນແລ້ວ ໝົດສິ້ນກິເລສເຄື່ອງປະກອບໄວ້ໃນພິພແລ້ວ ຫລຸດ
ພົ້ນແລ້ວເພາະຮູ້ໂດຍຊອບ ຮ່າງກາຍຂອງພຣະອະຣະຫັນຕ໌
ເຫລົ່ານັ້ນ ກໍເປັນສະພາບແຕກດັບ ຖືກປະຖິ້ມເປັນທັມມະດາ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຜູ້ສຸຄິຕສາສດາຄັນຕຣັສໄວຍາກອນພາສິຕນີ້
ແລ້ວ ໄດ້ຕຣັສຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ:

ຮາຊະຣິຖອັນວິຈິຕດີຍ່ອມຊຳຣຸດໂດຍແທ້
ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ແມ່ນແຕ່ຮ່າງກາຍນີ້ກໍຍ່ອມເຂົ້າເຖິງຊະຣາ
ແຕ່ວ່າທັມຂອງສັບບຸຣຸສຍ່ອມບໍ່ເຂົ້າເຖິງຊະຣາ
ສັບບຸຣຸສເທົ່ານັ້ນຍ່ອມຮູ້ກັນໄດ້ກັບສັບບຸຣຸສ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັດ ໑໕/ຕຸນ-໖໐/໓໓໑-໓໓໓

ເມື່ອອຸຣາມະຣະນະຄອບງົ່າ ບໍ່ມີອັນ ໃດຕ້ານທານໄດ້

ຄັ້ງນັ້ນແລ ພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລໄດ້ສະເດັດຈເຂົ້າໄປ
ເຝົ້າພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄເຖິງທີ່ປະທັບໃນຕອນທ່ຽງວັນ ອະພິ
ວາທແລ້ວ ປະທັບນັ່ງໃນທີ່ຄວນສ່ວນຂ້າງໜຶ່ງ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສກັບພຣະເຈົ້າປະເສນທິໂກສິລວ່າ
ເຊີນເຖີດມະຫາຣາຊ ພຣະອົງຄໍສະເດັດຈມາແຕ່ໃສແຕ່ທ່ຽງວັນ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ! ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັດ ໄດ້
ຮັບມູຣະທາພິເສກແລ້ວ ຜູ້ເມົາແລ້ວດ້ວຍຄວາມເມົາໃນຄວາມ
ເປັນໃຫຍ່ ຜູ້ຖືກຄວາມກຳນົດໃນກາມກຸ້ມຣຸມແລ້ວ ຜູ້ເຖິງແລ້ວ
ເຊິ່ງຄວາມພັນຄົງໃນຊົນບົທ ຜູ້ຊະນະເຊິ່ງປະຖະພິມິນທິລອັນ
ໃຫຍ່ແລ້ວຄອບຄອງຢູ່ ຍ່ອມມິຣາຊະກະຣະນິຍະກິຈອັນໃດ
ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍເຖິງແລ້ວເຊິ່ງຄວາມຂົນຂວາຍໃນຣາຊະກະຣະນິ
ຍະກິຈເຫລົ່ານັ້ນ.

ມະຫາຣາຊ! ພຣະອົງຄົ້ນຈະສຳຄັນຄວາມຂໍ້ນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ?
ໃນທີ່ນີ້ ຂ້າຣາຊະກາຣຂອງພຣະອົງຄົ້ນ ຜູ້ຄວນເຊື່ອຖື ມີວາຈາ
ເປັນຫລັກຖານ ມາຈາກທິສຕາເວັນອອກ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະ
ອົງຄົ້ນ ແລ້ວກຣາບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເດຊະພຣະມະຫາຣາຊເຈົ້າ
ຂໍພຣະອົງຄົ້ນຈົ່ງຊົງຊາບ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກທິສຕາເວັນອອກ ໃນ
ທີ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພູເຂົາໃຫຍ່ສູງທຽມເມກ ກຳລັງກັງບົດ
ປວງສັຕມາ ຂ້ານ້ອຍ, ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຄົ້ນຊົງຄວນກະທຳ ຂໍ
ໄດ້ໂປດກະທຳເສຍ.

ລຳດັບນັ້ນ ຂ້າຣາຊະກາຣຄົນທີ ໒ ຜູ້ຄວນເຊື່ອຖື ມີວາຈາເປັນ
ຫລັກຖານ ມາຈາກທິສໃຕ້ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງຄົ້ນ ແລ້ວກຣາບ
ທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເດຊະພຣະມະຫາຣາຊເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຄົ້ນຈົ່ງຊົງ
ຊາບ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກທິສໃຕ້ ໃນທີ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພູເຂົາ

ໃຫຍ່ສູງທຽມເມກ ກຳລັງກຶ້ງບົດປວງສັຕມາ ຂ້ານ້ອຍ, ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຄຶງຄວນກະທຳ ຂໍໄດ້ໂປດກະທຳເສຍ.

ຖັດຈາກນັ້ນ ຂ້າຣາຊະກາຣຄົນທີ ໓ ຜູ້ຄວນເຊື່ອຖື ມີວາຈາເປັນຫລັກຖານ ມາຈາກທິສຕາເວັນຕົກ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງຄຶງ ແລ້ວກອບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເດຊະພຣະມະຫາຣາຊເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຄຶງຈົ່ງຊົງຊາບ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກທິສຕາເວັນຕົກ ໃນທີ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພູເຂົາໃຫຍ່ສູງທຽມເມກ ກຳລັງກຶ້ງບົດປວງສັຕມາ ຂ້ານ້ອຍ, ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຄຶງຄວນກະທຳ ຂໍໄດ້ໂປດກະທຳເສຍ.

ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ຂ້າຣາຊະກາຣຄົນທີ ໔ ຜູ້ຄວນເຊື່ອຖື ມີວາຈາເປັນຫລັກຖານ ມາຈາກທິສເໜືອ ເຂົ້າມາເຝົ້າພຣະອົງຄຶງ ແລ້ວກອບທູລຢ່າງນີ້ວ່າ ຂໍເດຊະພຣະມະຫາຣາຊເຈົ້າ ຂໍພຣະອົງຄຶງຈົ່ງຊົງຊາບ ຂ້ານ້ອຍມາຈາກທິສເໜືອ ໃນທີ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນພູເຂົາໃຫຍ່ສູງທຽມເມກ ກຳລັງກຶ້ງບົດປວງສັຕມາ ຂ້ານ້ອຍ, ສິ່ງໃດທີ່ພຣະອົງຄຶງຄວນກະທຳ ຂໍໄດ້ໂປດກະທຳເສຍ.

ມາຫາຣາຊ! ຄັນເມື່ອມະຫາພັຍອັນຮ້າຍກາດ ທີ່ກະທຳໃຫ້ມະນຸສພິນາສໃຫຍ່ໂຕເຖິງພຽງນີ້ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວແກ່ພຣະ

ອົງຄ໌ ອັນໃດໜ້າທີ່ພຣະອົງຄ໌ຊົງຄວນກະທຳໃນພາວະແຫ່ງ
ມະນຸສທີ່ໄດ້ແສນຍາກ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ຄັນເມື່ອມະຫາພັຍອັນຮ້າຍກາດ ທີ່
ກະທຳໃຫ້ມະນຸສພິນາສໃຫຍ່ໂຕເຖິງພຽງນັ້ນ ບັງເກີດຂຶ້ນແລ້ວ
ແກ່ຂ້ານ້ອຍ ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ຂ້ານ້ອຍຄວນກະທຳໃນພາວະແຫ່ງ
ມະນຸສທີ່ໄດ້ແສນຍາກ ນອກຈາກກາຣປະພິຕທັມ ນອກຈາກ
ກາຣປະພິຕສະໝໍ່າສະເໝີ ນອກຈາກກາຣສ້າງກຸສົລ ນອກ
ຈາກກາຣກະທຳບຸນຍ໌.

ມະຫາຣາຊ! ອາຕະມະພາບຈັກຕຣັສໃຫ້ພຣະອົງຄ໌ຊົງຊາບ.
ມະຫາຣາຊ! ຊະຣາແລະມະຣະນະຍ່ອມຄອບງຳພຣະອົງຄ໌ຢູ່.
ມະຫາຣາຊ! ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳພຣະອົງຄ໌ຢູ່ ອັນໃດ
ໜ້າ ຄວນເປັນກິຈທີ່ມະຫາຣາຊຄວນກະທຳ?

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄ໌ຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ເປັນກິຈທີ່ຂ້ານ້ອຍຄວນກະທຳ ນອກ
ຈາກກາຣປະພິຕທັມ ນອກຈາກກາຣປະພິຕສະໝໍ່າສະເໝີ
ນອກຈາກກາຣສ້າງກຸສົລ ນອກຈາກກາຣກະທຳບຸນຍ໌.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັນ! ກາຣຣົບດ້ວຍຊ້າງເຫລົ່າໃດ ຍ່ອມ
ມີແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັຕ ໄດ້ຮັບມູຣະທາພິເສກແລ້ວ ຜູ້
ເມົາແລ້ວດ້ວຍຄວາມເມົາໃນຄວາມເປັນໃຫຍ່ ຜູ້ຖືກຄວາມກຳ
ນັດໃນກາມກຸ້ມຣຸມແລ້ວ ຜູ້ເຖິງແລ້ວເຊິ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງໃນ
ຊົນບົທ ຜູ້ຊະນະເຊິ່ງປະຖະພິມົນທິລອັນໃຫຍ່ແລ້ວຄອບຄອງ
ຢູ່. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັນ ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳຢູ່
ຄະຕິວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍຊ້າງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັນ! ກາຣຣົບດ້ວຍມ້າເຫລົ່າໃດ ຍ່ອມມີ
ແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັຕ ໄດ້ຮັບມູຣະທາພິເສກແລ້ວ ຜູ້ເມົາ
ແລ້ວດ້ວຍຄວາມເມົາໃນຄວາມເປັນໃຫຍ່ ຜູ້ຖືກຄວາມກຳນັດ
ໃນກາມກຸ້ມຣຸມແລ້ວ ຜູ້ເຖິງແລ້ວເຊິ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຊົນບົທ
ຜູ້ຊະນະເຊິ່ງປະຖະພິມົນທິລອັນໃຫຍ່ແລ້ວຄອບຄອງຢູ່. ຂ້າ
ແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັນ ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳຢູ່ ຄະຕິ
ວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍມ້າເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຮັນ! ກາຣຣົບດ້ວຍວິຖເຫລົ່າໃດ ຍ່ອມມີ
ແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັຕ ໄດ້ຮັບມູຣະທາພິເສກແລ້ວ ຜູ້ເມົາ
ແລ້ວດ້ວຍຄວາມເມົາໃນຄວາມເປັນໃຫຍ່ ຜູ້ຖືກຄວາມກຳນັດ
ໃນກາມກຸ້ມຣຸມແລ້ວ ຜູ້ເຖິງແລ້ວເຊິ່ງຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຊົນບົທ
ຜູ້ຊະນະເຊິ່ງປະຖະພິມົນທິລອັນໃຫຍ່ແລ້ວຄອບຄອງຢູ່. ຂ້າ

ແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳຢູ່ ຄະຕິ
ວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍຣົຖເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ກາຣຣົບດ້ວຍທະຫານເດີນເທົ້າ
ເຫລົ່າໃດ ຍ່ອມມີແກ່ພຣະຣາຊາຜູ້ເປັນກະສັຕ ໄດ້ຮັບມູຣະທາ
ພິເສກແລ້ວ ຜູ້ເມົາແລ້ວດ້ວຍຄວາມເມົາໃນຄວາມເປັນໃຫຍ່
ຜູ້ຖືກຄວາມກຳນັດໃນກາມກຸ້ມຣຸມແລ້ວ ຜູ້ເຖິງແລ້ວເຊິ່ງຄວາມ
ໝັ້ນຄົງໃນຊົນບຶທ ຜູ້ຊະນະເຊິ່ງປະຖະພິມິນທິລອັນໃຫຍ່ແລ້ວ
ຄອບຄອງຢູ່. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະ
ຄອບງຳຢູ່ ຄະຕິວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍທະຫານເດີນເທົ້າ
ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ໃນຣາຊະສະກຸນນີ້ ມະຫາອະ
ມາຕຍ໌ຜູ້ມິມິນຕ໌ ເຊິ່ງສາມາດຈະໃຊ້ມິນຕ໌ທຳລາຍຂ້າເສິກທີ່ຍົກ
ມາມີຢູ່. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ແຕ່ເມື່ອຊະຣາມະຣະນະ
ຄອບງຳແລ້ວ ຄະຕິວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍມິນຕ໌ເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີ
ເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ! ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ໃນຣາຊະສະກຸນນີ້
ເງິນຄຳທັງທີ່ຢູ່ໃນພື້ນດິນ ທັງທີ່ຢູ່ໃນເວຫາສ ເຊິ່ງພວກຂ້ານ້ອຍ
ຈະໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືຍຸແຍ່ໃຫ້ພວກຂ້າເສິກທີ່ຍົກມາແຕກກັນກໍມີຢູ່

ມາກມາຍ. ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ ແຕ່ເມື່ອຊະຣາມະຣະ
ນະຄອບງຳແລ້ວ ຄະຕິວິສັຍແຫ່ງກາຣຣົບດ້ວຍຊັພຍ໌ເຫລົ່ານັ້ນ
ບໍ່ມີເລີຍ.

ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ້ຜູ້ຈະເຣີນ! ກໍເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳ
ຂ້ານ້ອຍຢູ່ ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ເປັນກິຈທີ່ຂ້ານ້ອຍຄວນກະທຳ ນອກ
ຈາກກາຣປະພິຕທັມ ນອກຈາກກາຣປະພິຕສະໝໍ່າສະເໝີ
ນອກຈາກກາຣສ້າງກຸສິລ ນອກຈາກກາຣກະທຳບຸນຍ໌.

ສາທຸ ສາທຸ ມະຫາຣາຊ! ກໍເມື່ອຊະຣາມະຣະນະຄອບງຳຢູ່ ບໍ່
ມີອັນໃດທີ່ເປັນກິຈທີ່ພຣະອົງຄົ້ຄວນກະທຳ ນອກຈາກກາຣປະ
ພິຕທັມ ນອກຈາກກາຣປະພິຕສະໝໍ່າສະເໝີ ນອກຈາກກາຣ
ສ້າງກຸສິລ ນອກຈາກກາຣກະທຳບຸນຍ໌.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຜູ້ສຸຄົຕສາສດາຄັນໄດ້ຕຣັສໄວຍາກອນ
ພາສິຕນີ້ແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຕຣັສຄາຖາປະພັນຕໍ່ໄປອີກວ່າ:

ພູເຂົາໃຫຍ່ສິລາ ສູງທຽມພ້າ ກຶ້ງບົດສັຕມາໂດຍຮອບທັງ ໔
ທິສ ສັນໃດ, ຊະຣາແລະມັຈຈຸກໍສັນນັ້ນ ຍ່ອມຄອບງຳສັຕ
ທັງຫລາຍ ຄືພວກກະສັຕ ພວກພຣາມນ໌ ພວກແພສຍ໌ ພວກ
ສູທທ໌ ພວກຈັນທາລ ແລະຄົນເທຂີ້ເທຍື່ອ ບໍ່ເວ້ນໃຜຽໄວ້ເລີຍ

ຍ່ອມຍ່າຍີເສຍສິນໃນທີ່ນັ້ນ ບໍ່ມີຍຸທທະພູມສຳລັບພິລຊ້າງ ພິລ
ມ້າ ບໍ່ມີຍຸທທະພູມສຳລັບພິລຣົຖ ບໍ່ມີຍຸທທະພູມສຳລັບພິລຣາບ
ແລະບໍ່ສາມາດຈະເອົາຊະນະໄດ້ດ້ວຍກາຣຣິບດ້ວຍມິນຕ໌ຫລື
ດ້ວຍຊັພຍ໌. ເພາະສະນັ້ນແລ ບຸຣຸສຜູ້ເປັນບັນດິຕມິປັນຍາ ເມື່ອ
ເລັງເຫັນປະໂຍຊນ໌ຕົນ ຄວນຕັ້ງສັທທາໃນພຣະພຸທທະເຈົ້າ
ໃນພຣະທັມ ໃນພຣະສົງຄ໌. ຜູ້ໃດມີປົກກະຕິປະພິຕທັມດ້ວຍ
ກາຍ ດ້ວຍວາຈາ ຫລືດ້ວຍໃຈ ບັນດິຕທັງຫລາຍຍ່ອມ
ສັນລະເສີນເຂົາໃນໂລກນີ້ນັ້ນແລ ເມື່ອເຂົາລະໂລກນີ້ໄປແລ້ວ
ຍ່ອມບັນເທີງໃນສວັນ.

ສັງຍຸຕຕະນິກາຍ ສະຄາຖະວັຄ ໑໕/໑໒໔-໑໒໖/໔໑໑-໔໑໔

ຊີວິດຂອງມະນຸສທັງຫລາຍ
ໃນປັຈຈຸບັນໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ
ມີທຸກຊັບຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນ
ຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ
ຄວນກະທຳກຸສົນ ຄວນປະ
ຢືຕາຍຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທິເກີດ
ມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຮືອງເຄີຍມີມາແລ້ວ ສາສດາຊື່ ອະຣະກະ ເປັນເຈົ້າລັທທິ ປາສະຈາກຄວາມກຳນັດໃນກາມ ກໍອະຣະ ກະສາສດານັ້ນ ມີສາວິກຫລາຍຮ້ອຍຄົນ ເຂົາສະແດງທັມແກ່ ສາວິກທັງຫລາຍດັ່ງນີ້ວ່າ ພຣາມນ໌ ຊີວິຕຂອງມະນຸສທັງຫລາຍ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂ໌ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະ ຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ຢາດນ້ຳຄ້າງເທິງຍອດຫຍ້າ ເມື່ອດວງອາທິຕຂຶ້ນມາ ຍ່ອມແຫ້ງຫາຍໄປໄວ ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ນານ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສ ທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນນ້ຳຄ້າງສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂ໌ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດ ມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ເມື່ອຝົນຕົກໜັກ ໜາເມັດ ຟອງນ້ຳຍ່ອມແຕກໄວ ຕັ້ງຢູ່ບໍ່ນານ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນ ຟອງນ້ຳສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂ໌ຫລາຍ ມີ ຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳ ກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະ ບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ຮອຍໄມ້ທີ່ຂີດລົງໄປໃນນ້ຳ ຍ່ອມກັບເຂົ້າຫາກັນໄວ
ບໍ່ຕັ້ງຢູ່ນານ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນ
ຮອຍໄມ້ທີ່ຂີດລົງໄປໃນນ້ຳສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີ
ທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ
ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດ
ມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ແມ່ນ້ຳໄຫລລົງຈາກພູ ໄຫລໄປໄກ ມີກະແສແຮງ
ພັດໄປເຊິ່ງສິ່ງທີ່ພໍ່ຈະພັດໄປໄດ້ ບໍ່ມີຣະຍະເວລາຫລືຊົ່ວຂະນະ
ທີ່ມັນຈະຢຸດ ທີ່ແທ້ແລ້ວແມ່ນ້ຳນັ້ນມີແຕ່ໄຫລເລື້ອຍໄປທ່າດຽວ
ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນແມ່ນ້ຳໄຫລ
ລົງຈາກພູສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີ
ຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳ
ກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະ
ບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ບຸຣຸສມີກຳລັງອົມກ້ອນເຂລະໄວ້ທີ່ປາຍລິ້ນແລ້ວ
ຍ່ອມຖິ້ມໄປໂດຍງ່າຍດາຍ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສ
ທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນກ້ອນເຂລະສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ
ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນ

ດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ຊິ້ນເນື້ອທີ່ໃສ່ໄວ້ໃນກະທະເຫລັກ ໄຟເຜົາຕລອດທັງ ວັນ ຍ່ອມພິນາສໄປຢ່າງວ່ອງໄວ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງມະນຸສ ທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນຊິ້ນເນື້ອສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດ ມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພຣາມນ໌! ແມ່ງົວທີ່ຈະຖືກເຊືອດ ທີ່ເຂົານຳໄປສູ່ທີ່ຂ້າ ຍ່ອມ ກ້າວເທົ່າເດີນໄປໃກ້ທີ່ຂ້າ ໃກ້ຄວາມຕາຍ ສັນໃດ, ຊີວິຕຂອງ ມະນຸສທັງຫລາຍກໍປຽບເໝືອນແມ່ງົວທີ່ຈະຖືກເຊືອດສັນນັ້ນ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະ ຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໃນສມັຍນັ້ນ ມະນຸສທັງຫລາຍມີອາຍຸປະມານ ໖໐,໐໐໐ ປີ, ເດັກຍິງມີອາຍຸ ໕໐໐ ປີ ຈຶ່ງຄວນແກ່ກາຣມີສາມີ. ກໍໃນສມັຍນັ້ນ ມະນຸສທັງຫລາຍມີອາພາທ ໖ ຢ່າງເທົ່ານັ້ນຄື ເຢັນ ຮ້ອນ ຫິວ ກະຫາຍ ປວດອຸຈາຣະ ປວດປັສສາວະ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ອະຣະກະສາສດານັ້ນ ເມື່ອມະນຸສທັງຫລາຍ ມີອາຍຸຍືນ ຕັ້ງຢູ່ນານ ມີອາພາບໜ້ອຍຢ່າງນີ້ ຍັງສະແດງທັມ ແກ່ສາວົກທັງຫລາຍຢ່າງນີ້ວ່າ ຊີວິດຂອງມະນຸສທັງຫລາຍ ໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໃນປັຈຈຸບັນນີ້ ເມື່ອຈະກ່າວໂດຍຊອບ ຄວນ ກ່າວວ່າ ຊີວິດຂອງມະນຸສທັງຫລາຍໜ້ອຍຫລາຍ ວ່ອງໄວ ມີ ທຸກຂໍ້ຫລາຍ ມີຄວາມຄັບແຄ້ນຫລາຍ ຄວນເຫັນດ້ວຍປັນຍາ ຄວນກະທຳກຸສິລ ຄວນປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌ ເພາະສັຕທີ່ເກີດ ມາແລ້ວຈະບໍ່ຕາຍບໍ່ມີ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໃນປັຈຈຸບັນນີ້ ຄົນທີ່ມີອາຍຸຢູ່ໄດ້ນານກໍພຽງ ຮ້ອຍປີ ຫລືໜ້ອຍກວ່ານັ້ນແດ່ ເກີນກວ່ານັ້ນແດ່. ກໍຄົນທີ່ມີ ອາຍຸຢູ່ເຖິງຮ້ອຍປີ ຍ່ອມຢູ່ຄົບ ໓໐໐ ລະດູ ຄື ລະດູໜາວ ໑໐໐, ລະດູຮ້ອນ ໑໐໐, ລະດູຝົນ ໑໐໐.

ຄົນທີ່ມີອາຍຸຢູ່ເຖິງ ໓໐໐ ລະດູ ຍ່ອມຢູ່ຄົບ ໑,໒໐໐ ເດືອນ ຄື ລະດູໜາວ ໔໐໐ ເດືອນ, ລະດູຮ້ອນ ໔໐໐ ເດືອນ, ລະດູຝົນ ໔໐໐ ເດືອນ.

ຄົນທີ່ມີອາຍຸຢູ່ເຖິງ ໑,໒໐໐ ເດືອນ ຍ່ອມຢູ່ຄົບ ໒,໔໐໐ ເຄິ່ງ
ເດືອນ ຄື ລະດູໜາວ ໘໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ, ລະດູຮ້ອນ ໘໐໐ ເຄິ່ງ
ເດືອນ, ລະດູຝົນ ໘໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ.

ຄົນທີ່ມີອາຍຸຢູ່ຄົບ ໒,໔໐໐ ເຄິ່ງເດືອນ ຍ່ອມຢູ່ຄົບ ໓໖,໐໐໐
ຮາຕຣີ ຄື ລະດູໜາວ ໑໒,໐໐໐ ຮາຕຣີ, ລະດູຮ້ອນ ໑໒,໐໐໐
ຮາຕຣີ, ລະດູຝົນ ໑໒,໐໐໐ ຮາຕຣີ.

ຄົນທີ່ມີອາຍຸຢູ່ເຖິງ ໓໖,໐໐໐ ຮາຕຣີ ຍ່ອມບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ
໗໒,໐໐໐ ເວລາ ຄື ລະດູໜາວ ໒໔,໐໐໐ ເວລາ, ລະດູຮ້ອນ
໒໔,໐໐໐ ເວລາ, ລະດູຝົນ ໒໔,໐໐໐ ເວລາ ນັບລວມເຖິງກາຣ
ດີມນ້ຳນົມມາຣດາແລະອັນຕຣາຍຂອງກາຣບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ
(ເຫຕທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ). ໃນ ໒ ປະກາຣນັ້ນ
ອັນຕຣາຍຂອງກາຣບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣມີດັ່ງນີ້ ຄືຄົນໂກທຍ່ອມບໍ່
ບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ, ຄົນມີທຸກຂໍ້ກໍ່ບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ, ຄົນ
ປ່ວຍໄຂ້ກໍ່ບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ, ຄົນຮັກສາອຸໂປສິຖກໍ່ບໍ່ຮີໂພຄ
ອາຫາຣ, ຄົນຫາອາຫາຣບໍ່ໄດ້ກໍ່ບໍ່ໄດ້ບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຮົາໄດ້ກຳນົດອາຍຸ ປະມານແຫ່ງອາຍຸ ລະດູ
ປີ ເດືອນ ເຄິ່ງເດືອນ ຮາຕຣີ ວັນ ກາຣບໍ່ຮີໂພຄອາຫາຣ ແລະ

ອັນຕຣາຍຂອງກາຣບໍຣິໂພຄອາຫາຣຂອງມະນຸສຜູ້ມີອາຍຸ ໑໐໐
ປີ ດ້ວຍປະກາຣດັ່ງນີ້ແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກິຈໃດທີ່ສາສດາຜູ້ສະແຫວງຫາປະໂຍຊນ໌
ເກື້ອກູນ ຜູ້ອະນຸເຄາະເອື້ອເອັນດູ ຄວນກະທຳແກ່ສາວິກ
ທັງຫລາຍ ກິຈນັ້ນເຮົາໄດ້ກະທຳແລ້ວແກ່ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ນັ້ນເຫງົ້າໄມ້ ນັ້ນເຮືອນວ່າງ ພວກເຈົ້າ
ທັງຫລາຍຈົ່ງພຽນເຜົາກິເລສ ຢ່າປະມາທ ຢ່າເປັນຜູ້ທີ່ຕ້ອງ
ຮ້ອນໃຈໃນພາຍຫລັງເລີຍ ນີ້ເປັນອະນຸສາສນີຂອງເຮົາແກ່
ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ.

*ອັງຄຸຕຕະຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິປາຕ
໒໓/໑໐໗-໑໐໙/໗໑*

“Don’t run back to the past,
don’t hope for the future.
What’s past is left behind;
the future has not arrived;

and phenomena in the present
are clearly seen in every case.
Knowing this, foster it—
unfaltering, unshakable.

Today’s the day to keenly work—
who knows, tomorrow may bring death!
For there is no bargain to be struck
with Death and his mighty hordes.

The peaceful sage explained it’s those
who keenly meditate like this,
tireless all night and day,
who truly have that one fine night.

·Bhaddekarattasutta MN 131
<https://suttacentral.net/mn131>

ອຸເທສແລະວິພັງຄ໌ຂອງບຸຄຄົລຜູ້ມີ ຣາຕຣີໜຶ່ງຈະເຣີນ

ສມັຍໜຶ່ງ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄປະທັບຢູ່ທີ່ພຣະວິຫາຣເຊຕະວັນ
ອາຣາມຂອງທ່ານອະນາຖະບິນດິກະເສດຖີ ເຂຕພຣະນະຄອຣ
ສາວັຕຖີ. ສມັຍນັ້ນແລ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຕຣັສຮຽກພິກຂຸ
ທັງຫລາຍວ່າ ພິກຂຸທັງຫລາຍ ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະດຳ
ຣັສແລ້ວ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສດັ່ງນີ້ວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເຣົາຈັກສະແດງອຸເທສແລະວິພັງຄ໌ຂອງ
ບຸຄຄົລຜູ້ມີຣາຕຣີໜຶ່ງຈະເຣີນແກ່ພວກເຈົ້າທັງຫລາຍ ພວກເຈົ້າ

ທັງຫລາຍຈົ່ງຟັງອຸເທສແລະວິພັງຄົນນັ້ນ ຈົ່ງໃສ່ໃຈໃຫ້ດີ ເຮົາຈັກ
ກ່າວຕໍ່ໄປ.

ພິກຂຸເຫລົ່ານັ້ນທູລຮັບພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ ຊອບແລ້ວ ພຣະ
ອົງຄືຜູ້ຈະເຣີນ.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄໄດ້ຕຣັສວ່າ:

ບຸຄຄົລບໍ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ
ບໍ່ຄວນມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງມາບໍ່ເຖິງ
ສິ່ງທີ່ເປັນອະດີຕກຳຈາກໄປແລ້ວ
ສິ່ງທີ່ເປັນອະນາຄົຕກຳຍັງບໍ່ມາເຖິງ
ກຳບຸຄຄົລໃດເທັນແຈ້ງທັມໃນປັຈຈຸບັນ
ບໍ່ງອນແງນຄອນແຄນໃນທັມນັ້ນໆ
ບຸຄຄົລນັ້ນຄວນຈະເຣີນທັມນັ້ນໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ
ຄວນທຳຄວາມພຽນເສຍໃນວັນນີ້ແຫລະ
ໃຜຈະຮູ້ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາໃນວັນໜ້າ
ເພາະກາຣຜັດຜ່ອນກັບມັຈຈຸຣາຊຜູ້ມີເສນາໃຫຍ່ນັ້ນ
ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ
ມຸນີຜູ້ສົງບ່ອມຮຽກບຸຄຄົລຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍຄວາມພຽນ
ບໍ່ກຽດຄ້ານທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນນັ້ນແລວ່າ
ຜູ້ມີຣາຕຣີຫຼິ່ງຈະເຣີນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ ຢ່າງໃດ? ຄື ຣຳພິງເຖິງຄວາມເພີດເພີນໃນເຣື່ອງນັ້ນໆວ່າ ເຮົາ ໄດ້ມີຮູບຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີເວທະນາຢ່າງນີ້ໃນ ກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ ມີສັງຂາຣຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີວິນຍານຢ່າງນີ້ໃນ ກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ຄຳນຶງ ເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ ຢ່າງໃດ? ຄື ບໍ່ຣຳພິງເຖິງຄວາມເພີດເພີນໃນເຣື່ອງນັ້ນໆວ່າ ເຮົາໄດ້ມີຮູບຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີເວທະນາຢ່າງນີ້ ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີສັນຍາຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີສັງຂາຣຢ່າງນີ້ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ, ໄດ້ມີວິນຍານຢ່າງນີ້ ໃນກາລທີ່ລ່ວງແລ້ວ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ບໍ່ ຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ມາເຖິງ ຢ່າງໃດ? ຄື ຣຳພິງເຖິງຄວາມເພີດເພີນໃນເຣື່ອງນັ້ນໆວ່າ ຂໍ ເຮົາຈົ່ງມີຮູບຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີເວທະນາ ຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີສັນຍາຢ່າງນີ້ໃນອະ ນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີສັງຂາຣຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ, ຂໍ

ເຮົາຈົ່ງມີວິນຍານຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ມາເຖິງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມບໍ່ມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ມາ
ເຖິງຢ່າງໃດ? ຄື ບໍ່ຮຳພິງເຖິງຄວາມເພີດເພີນໃນເຮືອງນັ້ນໆ
ວ່າ ຂໍເຮົາຈົ່ງມີຮູບຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີ
ເວທະນາຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີສັນຍາຢ່າງນີ້ໃນ
ອະນາຄົຕກາລ, ຂໍເຮົາຈົ່ງມີສັງຂາຣຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ,
ຂໍເຮົາຈົ່ງມີວິນຍານຢ່າງນີ້ໃນອະນາຄົຕກາລ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ບໍ່ມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງບໍ່ມາເຖິງ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມງອນແງນໃນທັມປັຈຈຸບັນ
ຢ່າງໃດ? ຄື ປຸຖຸຊົນຜູ້ບໍ່ໄດ້ສະດັບໃນໂລກນີ້ ເປັນຜູ້ບໍ່ໄດ້
ເຫັນພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ສລາດໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ໄດ້ຝຶກ
ໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ບໍ່ໄດ້ເຫັນສັປບຸຣຸສ ບໍ່ສລາດໃນທັມ
ຂອງສັປບຸຣຸສ ບໍ່ໄດ້ຝຶກໃນທັມຂອງສັປບຸຣຸສ ຍ່ອມເຫັນຮູປ
ໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາວ່າມີຮູປແດ່ ເຫັນຮູປ
ໃນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາໃນຮູປແດ່, ຍ່ອມເຫັນເວທະນາໂດຍ
ຄວາມເປັນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາວ່າມີເວທະນາແດ່ ເຫັນ
ເວທະນາໃນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາໃນເວທະນາແດ່, ຍ່ອມ
ເຫັນສັນຍາໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາວ່າມີສັນຍາ

ແດ່ ເຫັນສັນຍາໃນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາໃນສັນຍາແດ່, ຍ່ອມ ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາ ວ່າມີສັງຂາຣທັງຫລາຍແດ່ ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໃນອັຕຕາ ແດ່ ເຫັນອັຕຕາໃນສັງຂາຣທັງຫລາຍແດ່, ຍ່ອມເຫັນວິນຍານ ໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາວ່າມີວິນຍານແດ່ ເຫັນ ວິນຍານໃນອັຕຕາແດ່ ເຫັນອັຕຕາໃນວິນຍານແດ່. ພິກຂຸ ທັງຫລາຍ ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ງອນແງນໃນທັມປັຈຈຸບັນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍບຸຄຄົລຍ່ອມບໍ່ງອນແງນໃນທັມປັຈຈຸບັນ ຢ່າງໃດ? ຄື ອະຣິຍະສາວົກຜູ້ໄດ້ສະດັບໃນທັມວິນັຍນີ້ ເປັນຜູ້ ໄດ້ເຫັນພຣະອະຣິຍະ ສລາດໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ໄດ້ຝຶກ ໃນທັມຂອງພຣະອະຣິຍະ ໄດ້ເຫັນສັບບຸຣຸສ ສລາດໃນທັມຂອງ ສັບບຸຣຸສ ໄດ້ຝຶກໃນທັມຂອງສັບບຸຣຸສ ຍ່ອມບໍ່ເຫັນຮູປໂດຍ ຄວາມເປັນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາວ່າມີຮູປ ບໍ່ເຫັນຮູປໃນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາໃນຮູປ, ຍ່ອມບໍ່ເຫັນເວທະນາໂດຍຄວາມເປັນອັຕ ຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາວ່າມີເວທະນາ ບໍ່ເຫັນເວທະນາໃນອັຕຕາ ບໍ່ ເຫັນອັຕຕາໃນເວທະນາ, ຍ່ອມບໍ່ເຫັນສັນຍາໂດຍຄວາມ ເປັນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາວ່າມີສັນຍາ ບໍ່ເຫັນສັນຍາໃນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາໃນສັນຍາ, ຍ່ອມບໍ່ເຫັນສັງຂາຣທັງຫລາຍໂດຍ ຄວາມເປັນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາວ່າມີສັງຂາຣທັງຫລາຍ ບໍ່ເຫັນ ສັງຂາຣທັງຫລາຍໃນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕຕາໃນສັງຂາຣ

ທັງຫລາຍ, ຍ່ອມບໍ່ເຫັນວິນຍານໂດຍຄວາມເປັນອັຕຕາ ບໍ່
ເຫັນອັຕຕາວ່າມີວິນຍານ ບໍ່ເຫັນວິນຍານໃນອັຕຕາ ບໍ່ເຫັນອັຕ
ຕາໃນວິນຍານ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຢ່າງນີ້ແລ ຊື່ວ່າ ບໍ່ງອນແງນ
ໃນທັມປັຈຈຸບັນ.

“ບຸຄຄົລບໍ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງສິ່ງທີ່ລ່ວງແລ້ວ
ບໍ່ຄວນມຸ່ງຫວັງເຖິງສິ່ງທີ່ຍັງມາບໍ່ເຖິງ
ສິ່ງທີ່ເປັນອະດີຕກຳຈາກໄປແລ້ວ
ສິ່ງທີ່ເປັນອະນາຄົຕກຳຍັງບໍ່ມາເຖິງ
ກຳບຸຄຄົລໃດເຫັນແຈ້ງທັມໃນປັຈຈຸບັນ
ບໍ່ງອນແງນຄອນແຄນໃນທັມນັ້ນໆ
ບຸຄຄົລນັ້ນຄວນຈະເຣີນທັມນັ້ນໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງ
ຄວນທຳຄວາມພຽນເສຍໃນວັນນີ້ແຫລະ
ໃຜຈະຮູ້ຄວາມຕາຍທີ່ຈະມາໃນວັນໜ້າ
ເພາະກາຣເຜັດຜ່ອນກັບມັຈຈຸຣາຊຜູ້ມີເສນາໃຫຍ່ນັ້ນ
ຍ່ອມບໍ່ມີແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ
ມຸນີຜູ້ສະຫງົບຍ່ອມຮຽກບຸຄຄົລຜູ້ມີປົກກະຕິຢູ່ດ້ວຍຄວາມພຽນ
ບໍ່ກຽດຄ້ານທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນນັ້ນແລວ່າ
ຜູ້ມີຣາຕຣີໜຶ່ງຈະເຣີນ.”

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຄຳທີ່ເຮົາກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາຈັກສະແດງອຸເທສ
ແລະວິພັງຄ໌ຂອງບຸຄຄົລຜູ້ມີຣາຕຣີໜຶ່ງຈະເຮັດແກ່ພວກເຈົ້າ
ທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາອາສັຍເນື້ອຄວາມນີ້ກ່າວແລ້ວ ດ້ວຍປະ
ກາຣດັ່ງນີ້.

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ໌ໄດ້ຕຣັສພາສິຕນີ້ແລ້ວ ພິກຂຸເທລື່ານັ້ນຕ່າງ
ຊື່ນຊົມຍິນດີພຣະພາສິຕຂອງພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄ໌ແລ.

ມັຊຊິມະນິກາຍ ອຸປະຣິປັນນາສກ໌ ໑໔/໒໖໕-໒໖໗/໔໒໖-໔໓໔

ພຣະມະຫາກະຣູນາທິຄູນຂອງພຣະ ສາສດາທີ່ມີແກ່ພິກຂຸອາພາທ

ກໍໂດຍສມັຍນັ້ນ ພິກຂຸອົງຄ໌ໜຶ່ງອາພາທເປັນໂຣຄຖອກທ້ອງ
ນອນຈົມກອງມູຕກອງຄູຖຂອງຕົນຢູ່ ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄມີທ່ານພຣະອານິນທ໌ເປັນປັຈສາສະມະນະ ສະເດັດຈຸພຸທທະ
ດໍາເນີນໄປຕາມເສນາສະນະ ໄດ້ສະເດັດເຂົ້າໄປທາງທີ່ຢູ່ຂອງ
ພິກຂຸອົງຄ໌ນັ້ນ ໄດ້ທອດພຣະເນຕເຫັນພິກຂຸອົງຄ໌ນັ້ນ ນອນຈົມ
ກອງມູຕກອງຄູຖຂອງຕົນຢູ່ ຄັນແລ້ວສະເດັດເຂົ້າໄປໃກ້ພິກຂຸ
ອົງຄ໌ນັ້ນ ແລ້ວຕຣັສຖາມວ່າ:

ເຈົ້າອາພາທເປັນໂຣຄຫຍັງ ພິກຂຸ?

ຂ້ານ້ອຍເປັນໂຣຄຖອກທ້ອງ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ເຈົ້າມີຜູ້ອຸປັຕຖາກບໍ ພິກຂຸ?

ບໍ່ມີ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ເພາະເຫຕໃດພິກຂຸທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ອຸປັຕຖາກເຈົ້າ?

ເພາະຂ້ານ້ອຍບໍ່ໄດ້ທຳອຸປະກາຣະແກ່ພິກຂຸທັງຫລາຍ ສະນັ້ນ
ພິກຂຸທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ອຸປັຕຖາກຂ້ານ້ອຍ ພຣະອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ!

ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຈຶ່ງຕຣັສສັງກັບພຣະອານົນທວ່າ:

ອານົນທ໌! ເຈົ້າຈຶ່ງໄປຕັກນ້ຳມາ ເຮົາຈັກສົງນ້ຳໃຫ້ພິກຂຸອົງຄຳນີ້.

*ທ່ານພຣະອານົນທ໌ທູລຣັບຄຳພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄວ່າ ໂດຍພຣະ
ອົງຄຳຜູ້ຈະເຣີນ ດັ່ງນີ້ແລ້ວ ກໍຕັກນ້ຳມາຖວາຍ ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄຊົງອາບນ້ຳໃຫ້ ພຣະອານົນທ໌ເປັນຜູ້ຂັດສີ, ພຣະຜູ້ມີພຣະ
ພາຄຊົງຍົກຫົວ ທ່ານພຣະອານົນທ໌ຍົກເທົ້າແລ້ວວາງເທິງຕຸງງ.*

ຄັ້ງນັ້ນ ພຣະຜູ້ມີພຣະພາຄຊົງສັ່ງໃຫ້ປະຊຸມສົງຄ໌ໃນເພາະເຫຕ
ອັນເປັນເຄົ້າມູລນັ້ນ ໃນເພາະເຫຕທີ່ເກີດຂຶ້ນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ
ແລ້ວຊົງສອບຖາມພິກຂຸທັງຫລາຍວ່າ:

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ໃນວິຫານຫລັງນັ້ນມີພິກຂຸອາພາຫຫລື?

ມີ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ!

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸອົງຄົນນັ້ນອາພາຫດ້ວຍໂຣຄອັນໃດ?

*ພິກຂຸອົງຄົນນັ້ນອາພາຫເປັນໂຣຄຖອກທ້ອງ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະ
ເຣີນ!*

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພິກຂຸອົງຄົນນັ້ນມີຜູ້ອຸປັຕຖາກຫລືບໍ່?

ບໍ່ມີ ພຣະອົງຄົ້ນຜູ້ຈະເຣີນ!

ເພາະເຫຕໃດ ພິກຂຸທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ອຸປັຕຖາກເຂົາ?

ເພາະພິກຂຸອົງໜ້າບໍ່ໄດ້ທຳອຸປະກາຣະແກ່ພິກຂຸທັງຫລາຍ
ສະນັ້ນພິກຂຸທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ອຸປັຕຖາກພິກຂຸອົງໜ້າ ພຣະອົງ
ຜູ້ຈະເຣີນ!

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ພວກເຈົ້າບໍ່ມີມາຣດາ ບໍ່ມີບິດາ ຜູ້ໃດຈະອຸປັຕ
ຖາກພວກເຈົ້າ ຖ້າພວກເຈົ້າບໍ່ອຸປັຕຖາກກັນເອງ ໃຜຈະອຸປັຕ
ຖາກ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຜູ້ໃດຈະອຸປັຕຖາກເຮົາ ຈຶ່ງອຸປັຕຖາກພິກຂຸ
ອາພາທເຖີດ.

ຖ້າມີອຸປັຊຊາ ອຸປັຊຊາຈຶ່ງອຸປັຕຖາກພິກຂຸອາພາທນັ້ນຈົນ
ຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫາຍ.

ຖ້າມີອາຈາຣຍ໌ ອາຈາຣຍ໌ຈຶ່ງອຸປັຕຖາກພິກຂຸອາພາທນັ້ນຈົນ
ຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫາຍ.

ຖ້າມີສັທທິວິຫາຣິກ ສັທທິວິຫາຣິກຈຶ່ງອຸປັຕຖາກພິກຂຸອາພາທ
ນັ້ນຈົນຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫາຍ.

ຖ້າມີອັນເຕວາສິກ ອັນເຕວາສິກຈຶ່ງອຸປັຕຖາກພິກຂຸອາພາທນັ້ນ
ຈົນຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫາຍ.

ຖ້າມີພິກຂຸຜູ້ຮ່ວມອຸປັດຊາ ພິກຂຸຜູ້ຮ່ວມອຸປັດຊາຈຶ່ງອຸປັຕຖາກ
ພິກຂຸອາພາທນັ້ນຈົນຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະຫາຍ.

ຖ້າມີພິກຂຸຜູ້ຮ່ວມອາຈາຣຍ໌ ພິກຂຸຜູ້ຮ່ວມອາຈາຣຍ໌ຈຶ່ງອຸປັຕ
ຖາກພິກຂຸອາພາທນັ້ນຈົນຕລອດຊີວິຕ (ຫລື)ຈົນກວ່າເຂົາຈະ
ຫາຍ.

ຖ້າບໍ່ມີອຸປັດຊາ ອາຈາຣຍ໌ ສັທທິວິຫາຣິກ ອັນເຕວາສິກ ຜູ້
ຮ່ວມອຸປັດຊາ ຫລືພິກຂຸຜູ້ຮ່ວມອາຈາຣຍ໌ **ສົງຄ໌ຈຶ່ງອຸປັຕຖາກ
ພິກຂຸອາພາທນັ້ນ ຖ້າບໍ່ອຸປັຕຖາກ ຕ້ອງອາປັຕທຸກກິຕ.**

ວິນັຍປິດົກ ມະຫາວັຕ ພາຄ ໒ ເຫລັ້ມທີ ໕/໑໗໘-໑໘໐/໑໖໖

ສັນຍາ ກຸ ປະກາດ (ສູຕາທີ ໑)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນຍາ ກຸ ປະກາດນີ້ ອັນບຸຄຄົລຈະເຮິນ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌
ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ. ກຸ ປະກາດ
ເປັນຢ່າງໃດ?

ອະສຸພະສັນຍາ,
ມະຣະນະສັນຍາ,
ອາຫາເຣປະຕິກູລະສັນຍາ,

ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ,
ອະນິຈຈະສັນຍາ,
ອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາ,
ທຸກເຂອະນັຕຕະສັນຍາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນຍາ ກຸ ປະກາຣນີ້ແລ ອັນບຸຄຄືລຈະເຣີນ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌
ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ.

ອັງຄູຕຕຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິບາຕ ໒໓/໔໔/໔໕

ສັນຍາ ກຸ ປະກາດ (ສູຕາທີ ໒)

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນຍາ ກຸ ປະກາດນີ້ ອັນບຸກຄົນຈະເຮັດ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌
ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ. ກຸ ປະກາດ
ເປັນຢ່າງໃດ?

ອະສຸພະສັນຍາ,
ມະຣະນະສັນຍາ,
ອາຫາເຣປະຕິກູລະສັນຍາ,

ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາ,
ອະນິຈຈະສັນຍາ,
ອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາ,
ທຸກເຂອະນັຕຕະສັນຍາ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະສຸພະສັນຍາອັນ
ບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ
ມີອານິສົງສຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ
ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະ
ສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກ
ກາຣຮ່ວມເມຖຸນທັມ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປຮັບກາຣຮ່ວມເມຖຸນທັມ ອຸ
ເປກຂາຫລືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່. ປຽບເໝືອນ
ຂົນໄກ່ຫລືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ລົງໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດຈູ່ເຂົາຫາກັນ
ບໍ່ຄືອອກ ສັນນັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມ
ແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມໄຫລໄປໃນ
ກາຣຮ່ວມເມຖຸນທັມ ຫລືຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູລຕັ້ງຢູ່ແລ້ວ
ນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ອະສຸພະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ໄດ້
ຈະເຮັດແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜິລ

ແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງ
ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະສຸພະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະສຸພະ
ສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຶ່ງກັບ ຖອຍກັບຈາກ
ກາຣຮ່ວມເມຖຸນທັມ ບໍ່ຍືນເຂົ້າໄປຮັບກາຣຮ່ວມເມຖຸນທັມ ອຸ
ເປກຂາຫລືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸ
ຄວນຊາບດັ່ງນີ້ວ່າ ອະສຸພະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮັດແລ້ວ ຄຸນວິ
ເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜົນແຫ່ງ
ພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມ
ເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະສຸພະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະສຸພະສັນຍາອັນ
ບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫລາຍ
ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ
ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ມະຣະນະສັນຍາອັນ
ບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜົນຫລາຍ
ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ
ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມະຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກ ກາຣຮັກຊີວິຕ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປຮັບຄວາມຮັກຊີວິຕ ອຸເປກຂາຫລື ຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່. ປຽບເໝືອນຂົນໄກ່ຫລື ເສັ້ນເອ້ນທີ່ເຂົາໃສ່ລົງໃນໄຟ ຍ່ອມທີ່ດຳເຂົ້າຫາກັນ ບໍ່ຄືອອກສັນນັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍ ມະຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມໄຫລໄປໃນກາຣຮັກຊີວິຕ ຫລືຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູລຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນ ຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ມະຣະນະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜົນແຫ່ງ ພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງ ເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນມະຣະນະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍມະຣະນະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກ ກາຣຮັກຊີວິຕ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປຮັບຄວາມຮັກຊີວິຕ ອຸເປກຂາຫລື ຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບ ດັ່ງນີ້ວ່າ ມະຣະນະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຣີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງ ເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜົນແຫ່ງພາວະນາຂອງ ເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງ ໃນມະຣະນະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ມະຣະນະສັນຍາອັນ ບຸຄຄຳຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອາຫາເຣປະຕິກູລະ ສັນຍາອັນບຸຄຄຳຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມ ມິຜິລຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີ ອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຣ ປະຕິກູລະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍ ກັບຈາກຕັນຫາໃນວິສ ບໍ່ຍິ້ນເຂົ້າໄປຮັບຕັນຫາໃນວິສ ອຸເປກ ຂາຫລືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່. ປຽບເໝືອນຂົນໄກ່ ຫລືເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ລົງໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດຈູ່ເຂົ້າຫາກັນ ບໍ່ຄື ອອກ ສັນນັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວ ດ້ວຍອາຫາເຣປະຕິກູລະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມໄຫລໄປ ໃນຕັນຫາໃນວິສ ຫລືຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູລຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ອາຫາເຣປະຕິກູລະສັນຍາອັນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ

ກໍບໍ່ມີ ຜົນແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອາຫາເຮປະຕິກູລະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອາຫາເຮປະຕິກູລະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກຕັນຫາໃນນິສ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປຮັບຕັນຫາໃນນິສ ອຸປະກາຂາຫລືຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮັດແລ້ວ ຊາບດັ່ງນີ້ວ່າ ອາຫາເຮປະຕິກູລະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮັດແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜົນແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອາຫາເຮປະຕິກູລະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອາຫາເຮປະຕິກູລະສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຮັດແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜົນຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຳກັບ ຖອຍກັບຈາກຄວາມວິຈິຕແຫ່ງໂລກ ບໍ່ຍິ້ນເຂົ້າໄປຮັບຄວາມວິຈິຕແຫ່ງໂລກ ອຸປະກອນທາລີຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່. ປຽບເໝືອນຂົນໄກ່ທາລີເສັ້ນເອັນທີ່ເຂົາໃສ່ລົງໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດງໍເຂົ້າຫາກັນ ບໍ່ຄືອອກ ສັນນັ້ນ. ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມໄຫລໄປໃນຄວາມວິຈິຕແຫ່ງໂລກ ທາລີຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູລຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເຮົາແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜົນແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຳກັບ ຖອຍກັບຈາກຄວາມວິຈິຕແຫ່ງໂລກ ບໍ່ຍິ້ນເຂົ້າໄປຮັບຄວາມວິຈິຕແຫ່ງໂລກ ອຸປະກອນທາລີຄວາມເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບດັ່ງນີ້ວ່າ ສັພພະໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮົາແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນ

ແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜິດແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງ
ທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນສັພພະ
ໂລເກອະນະພິຣະຕະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ສັພພະໂລເກອະ
ນະພິຣະຕະສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຮັນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍ
ແລ້ວ ຍ່ອມມີຜິດຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ
ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈຈະສັນຍາອັນ
ບຸຄຄົລຈະເຮັນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜິດຫລາຍ
ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ
ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈຈະ
ສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກ
ລາຍ ສັກກາຣະ ແລະຄວາມສັນລະເສີນ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປຮັບໃນ
ລາຍ ສັກກາຣະ ແລະຄວາມສັນລະເສີນ ອຸປະກອນຂາຫລືຄວາມ
ເປັນຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່. ປຽບເໝືອນຂົນໄກ່ຫລືເສັ້ນເອັນ
ທີ່ເຂົາໃສ່ລົງໃນໄຟ ຍ່ອມຫົດໂງ່ເຂົ້າຫາກັນ ບໍ່ຄືອອກ ສັນນັ້ນ.
ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈຈະ

ສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມໄຫລໄປໃນລາພ ສັກກາຣະ ແລະ ຄວາມສັນລະເສີນ ຫລືຄວາມເປັນຂອງບໍ່ປະຕິກູລຕັ້ງຢູ່ແລ້ວ ນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈຈະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ ໄດ້ຈະເຮີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜິດແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງ ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະນິຈຈະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈ ຈະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຈິຕຍ່ອມຫວນກັບ ຈຸກັບ ຖອຍກັບຈາກ ລາພ ສັກກາຣະ ແລະຄວາມສັນລະເສີນ ບໍ່ຍື່ນເຂົ້າໄປໃນລາພ ສັກກາຣະ ແລະຄວາມສັນລະເສີນ ອຸເປກຂາຫລືຄວາມເປັນ ຂອງປະຕິກູລຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈຈະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນ ແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜິດແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງ ທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະນິຈ ຈະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈຈະສັນຍາອັນ ບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜິດຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜິລຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ພະຍະສັນຍາ*(ສັນຍາວ່າເປັນພັຍ)* ຢ່າງແຮງກ້າໃນຄວາມເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມກຽດຄ້ານ ໃນຄວາມທຸ້ຖອຍ ໃນຄວາມປະມາທ ໃນກາຣບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ໃນກາຣບໍ່ພິຈາຣະນາ ຍ່ອມປາກົຕເໝືອນຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນພັຍ ຍ່ອມປາກົຕເໝືອນເພັດຊະຄາຕເງືອດດາບຂຶ້ນ ສັນນັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ພະຍະສັນຍາຢ່າງແຮງກ້າໃນຄວາມເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມກຽດຄ້ານ ໃນຄວາມທຸ້ຖອຍ ໃນຄວາມປະມາທ ໃນກາຣບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ໃນກາຣບໍ່ພິຈາຣະນາ ຍ່ອມບໍ່ປາກົຕເໝືອນຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນພັຍ ຍ່ອມບໍ່ປາກົຕເໝືອນເພັດຊະຄາຕເງືອດດາບຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເຣີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜິລແຫ່ງ

ພາວະນາຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງ
ເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍອະນິຈເຈ
ທຸກຂະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ພະຍະສັນຍາຢ່າງແຮງກ້າໃນຄວາມ
ເສື່ອຍຊາ ໃນຄວາມກຽດຄ້ານ ໃນຄວາມທ້ຖອຍ ໃນຄວາມປະ
ມາທ ໃນກາຣບໍ່ປະກອບຄວາມພຽນ ໃນກາຣບໍ່ພິຈາຣະນາ
ຍ່ອມປາກົຕເໝືອນຄວາມສຳຄັນວ່າເປັນພັຍ ຍ່ອມປາກົຕ
ເໝືອນເພັດຊະຄາຕເງືອດດາບຂຶ້ນແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບ
ດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຣີນແລ້ວ ຄຸນວິ
ເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜົນແຫ່ງ
ພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມ
ເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນອະນິຈເຈທຸກຂະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ອະນິຈເຈທຸກຂະ
ສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມ
ມີຜົນຫລາຍ ມີອານິລິງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີ
ອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍ້ນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍ້ທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກເຂອະນັຕຕະ
ສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຣີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມ

ມີຜິດຫລາຍ ມີອານິສິງສ໌ຫລາຍ ຍັງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີ
ອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍອັນໃດກ່າວແລ້ວ?

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂອະ
ນັຕຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຍ່ອມມີໃຈປາສະຈາກອະທັງກາຣ
ມະມັງກາຣ ແລະມານະທັງໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະ
ໃນສັພພະນິມິຕພາຍນອກເສຍໄດ້, ກ້າວລ່ວງມານະ ສົງບຣະ
ງັບ ຫລຸດພົ້ນດີແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ ຖ້າເມື່ອພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂອະ
ນັຕຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຍັງມີໃຈບໍ່ປາສະຈາກອະທັງກາຣ
ມະມັງກາຣ ແລະມານະທັງໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະ
ໃນສັພພະນິມິຕພາຍນອກເສຍໄດ້, ບໍ່ກ້າວລ່ວງມານະ ບໍ່
ສົງບຣະງັບ ຍັງບໍ່ຫລຸດພົ້ນດີແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບຂໍ້ນັ້ນ
ດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກເຂອະນັຕຕະສັນຍາອັນເຮົາບໍ່ໄດ້ຈະເຮົາແລ້ວ ຄຸນ
ວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍກໍບໍ່ມີ ຜິດແຫ່ງພາວະນາ
ຂອງເຮົາບໍ່ເຖິງທີ່ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວ
ເຖິງໃນທຸກເຂອະນັຕຕະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ຖ້າຫາກພິກຂຸມີໃຈອົບຮົມແລ້ວດ້ວຍທຸກເຂ
ອະນັຕຕະສັນຍາຢູ່ໂດຍມາກ ຍ່ອມມີໃຈປາສະຈາກອະທັງກາຣ

ມະນັງກາຣ ແລະມານະທັງໃນຮ່າງກາຍທີ່ມີວິນຍານນີ້ ແລະ
ໃນສັພພະນິມິຕພາຍນອກເສຍໄດ້, ກ້າວລ່ວງມານະ ສົງບຣະ
ງັບ ຫລຸດພິນດີແລ້ວນັ້ນ ພິກຂຸຄວນຊາບດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກເຂອະ
ນັຕຕະສັນຍາອັນເຮົາຈະເຮີນແລ້ວ ຄຸນວິເສສທັງເບື້ອງຕົ້ນ
ແລະເບື້ອງປາຍຂອງເຮົາມີຢູ່ ຜິລແຫ່ງພາວະນາຂອງເຮົາເຖິງ
ທີ່ແລ້ວ ເພາະສະນັ້ນ ພິກຂຸນັ້ນຍ່ອມເປັນຜູ້ຮູ້ທົ່ວເຖິງໃນທຸກເຂ
ອະນັຕຕະສັນຍານັ້ນ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ກໍຂໍທີ່ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກເຂອະນັຕຕະ
ສັນຍາອັນບຸຄຄົລຈະເຮີນແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມ
ມີຜິລຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີ
ອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ ເຮົາອາສັຍຂໍນີ້ກ່າວແລ້ວ.

ພິກຂຸທັງຫລາຍ! ສັນຍາ ກຸ ປະກາຣນີ້ແລ ອັນບຸຄຄົລຈະເຮີນ
ແລ້ວ ກະທຳໃຫ້ຫລາຍແລ້ວ ຍ່ອມມີຜິລຫລາຍ ມີອານິສົງສ໌
ຫລາຍ ຍັ່ງລົງສູ່ອະມະຕະ ມີອະມະຕະເປັນທີ່ສຸດ.

ອັງຄຸຕຕຣະນິກາຍ ສັຕຕະກະ-ອັຕຖະກະ-ນະວະກະນິປາຕ ໒໓/໔໔-໔໖/໔໖

ຄືລານະທັມ

“ຄືລານະທັມ”

ໄດ້ແປ ແລະຮຽບຮຽງຈາກພຣະໄຕຣປິດົກ
ສະບັບຫລວງ ພາສາໄທ ແລະໄດ້ຜ່ານ
ກາຣທຽບຄຽງກັບພຣະໄຕຣປິດົກຫລາຍສຳນັກເຊັ່ນ:
ພຣະໄຕຣປິດົກສະບັບມະຫາຈູລາ,
ສະບັບພາສາບາລີ-ໄທ ແລະພຣະໄຕຣປິດົກ
ພາສາອັງກິດຈາກ Suttacentral.net
ພຣະສູຕາທີ່ເປັນພາສາອັງກິດຮຽບຮຽງຈາກ
Suttacentral.net

Compiled by V. Vongsengsy

ສັຕທັງຫລາຍຍ່ອມມີຄວາມແກ່ເປັນທັມມະດາ
ມີຄວາມເຈັບໄຂ້ເປັນທັມມະດາ ມີຄວາມຕາຍເປັນທັມມະ
ດາ ສັຕທັງຫລາຍຍ່ອມເປັນໄປຕາມທັມມະດາ (ປະຖາ
ທັມມາ ຕະຖາ ສັຕຕາ) ພວກຢູ່ຄຸຊິນຍ່ອມລັງກຽດ ຖ້າເຮົາຈະ
ລັງກຽດທັມນັ້ນ ໃນເຫລົ່າສັຕທີ່ມີຢ່າງນັ້ນເປັນທັມມະດາ
ຂໍ້ນັ້ນບໍ່ສົມຄວນແກ່ເຮົາຜູ້ເປັນຢູ່ຢ່າງນີ້ ເຮົານັ້ນເປັນຢູ່ຢ່າງ
ນີ້ ຮູ້ທັມທີ່ຫາອຸປະທິບໍ່ໄດ້ ເຫັນເນກຂັມມະໂດຍເປັນທັມອັນ
ກະເສມ ຄອບງົ່າຄວາມມົວເມົາທັງປວງໃນຄວາມບໍ່ມີໂອຄ
ໃນຄວາມເປັນໜຸ່ມສາວ ແລະໃນຊີວິຕ ຄວາມອຸດສາຫະໄດ້
ມີແລ້ວແກ່ເຮົາຜູ້ເຫັນສະເພາະເຊິ່ງນິພພານ ບັດນີ້ເຮົາບໍ່
ຄວນເພື່ອເສຍກາມທັງຫລາຍ ຈັກເປັນຜູ້ປະພຶຕບໍ່
ຖອຍຫລັງ ຕັ້ງໜ້າປະພຶຕພຣົມມະຈັນຍ໌.

ອັງຄູຕາຕະຣະນິກາຍ ບັນຈະກະ-ສັກກະນິປາຕ ໒໒/໖໒-໖໖/໕໗

ຈັດພິມເພື່ອແຈກເປັນທັມມະທານເທົ່ານັ້ນ, NOT FOR SALE.

ສອບຖາມຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ທີ່:

buddhavacana.word@gmail.com

Website: www.buddhawords.org